ผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดี ของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่

มะลิวัลย์ ปินนะ

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กันยายน 2558

ผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดี ของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่

มะลิวัลย์ ปินนะ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้เสนอต่อมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม หลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
กันยายน 2558

ผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดี ของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่

มะลิวัลย์ ปินนะ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
(อ.ดร.สุเทพ นิ่มสาย)

.....กรรมการ
(อ.ดร.ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์)

.....กรรมการ
(อ.ดร.อนุภาค เสาร์เสาวภาคย์)

.....กรรมการ
(ผศ.ดร.ชูเกียรติ ชัยบุญศรี)

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อ.ดร.ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อ.ดร.อนุภาค เสาร์เสาวภาคย์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผศ.ดร.ชูเกียรติ ชัยบุญศรี)

29 กันยายน 2558

© ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ ดร.ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์ ประธานที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ ที่ได้เสียสละเวลาในการให้ความรู้ คำแนะนำ และคำปรึกษาที่มีประโยชน์ต่อการศึกษา อีกทั้งให้ความช่วยเหลือและให้การสนับสนุนในทุกๆด้านอย่างดียิ่ง รวมถึงการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร.ชูเกียรติ ชัยบุญศรี รวมทั้ง อาจารย์ ดร.อนุภาค เสาร์เสาวภาคย์ กรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ และดร.ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์ ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระนี้ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันส่งผลให้การค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ได้ให้ความรู้ด้านเศรษฐศาสตร์

ขอขอบคุณ พนักงานข้าราชการ ลูกจ้าง ตลอดจนเจ้าหน้าที่บรรณารักษ์ห้องสมุดของคณะเศรษฐศาสตร์ที่ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ประสานงานในด้านต่างๆเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ ทุกคนในครอบครัว บิดาร มารดาและ นพ.บุญยฤทธิ์ บุศยศักดิ์ ที่ให้โอกาสในการศึกษา และเป็นกำลังใจสำคัญจนประสบความสำเร็จ รวมทั้งขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโทเศรษฐศาสตร์ (ภาคพิเศษ) รุ่นที่ ๒๐ ทุกคนที่ให้กำลังใจ และสนับสนุนในการศึกษาครั้งนี้จนเสร็จสมบูรณ์

สุดท้ายนี้หากการค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตลอดจน ผู้ที่สนใจข้อมูล หากการค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้ มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้เขียนขออภัยเป็นอย่างสูงในข้อผิดพลาดนั้น และขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

มะลิวัลย์ ปินนะ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

หัวข้อการค้นคว้าแบบอิสระ ผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่

ผู้เขียน นางสาวมะลิวัลย์ ปินนะ

ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษา

อาจารย์ ดร. ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชูเกียรติ ชัยบุญศรี	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
อาจารย์ ดร.อนุภาค เสาร์เสาวภาคย์	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การวิจัยในเรื่อง ผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ จำนวน 400 คน วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การเก็บแบบสอบถาม ส่วนการวิเคราะห์แบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิท-สเกล (Likert Scale) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำอีกครั้ง และการวิเคราะห์จากแบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model:SEM) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุไม่เกิน 30 ปี สถานภาพโสด การศึกษาในระดับปริญญาตรี ทำงานเป็นพนักงานบริษัท, ข้าราชการ และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท โดยพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวไปยังจังหวัดแพร่น้อยกว่า 3 ครั้ง รับทราบขอมูลข่าวสารจากเพื่อนหรือคนรู้จัก และมักจะเดินทางท่องเที่ยวเอง (รถส่วนตัว) โดยนักท่องเที่ยวที่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

เดินทางไปยังหวัดแพร่นั้น พบว่า ยังไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าจะกลับมาเที่ยวหรือแนะนำให้ผู้อื่นมาท่องเที่ยวจังหวัดแพร่

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำอีกครั้งของผู้ตอบแบบสอบถามจากการวิเคราะห์แบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิท-สเกล (Likert Scale) ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ปัจจัยทางด้านกายภาพ-เส้นทางในการเดินทางในแพร่ ในระดับความคิดเห็น ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.25 ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร-ป้ายบอกทาง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.25 ปัจจัยด้านข้อมูลการเงิน-จุดตั้งเครื่องกด ATM ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.75 ปัจจัยด้านสาธารณูปโภค- Internet WIFI 3G ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.75 ปัจจัยด้านความยั่งยืน-การใช้วัสดุที่เป็นมิตรระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.25 ปัจจัยด้านสิ่งที่ดึงดูดใจ-แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมประวัติศาสตร์ ระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.50 ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง-ทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 36.25 ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก-สาธารณูปโภคพื้นฐานและโรงพยาบาลในระดับความคิดเห็น ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 33.50 ปัจจัยด้านที่พัก-ที่พักสะอาด น่าเข้าพัก และที่พักราคาเหมาะสม ในระดับความคิดเห็น ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.50 ปัจจัยด้านด้านประเพณี:งานฤดูหนาวไทยล้านนากาชาด งานประเพณีกำฟ้าไทยพวน ในระดับความคิดเห็น ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.50

สำหรับปัจจัยที่มีผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ จากการวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองสมการโครงสร้าง (SEM Model) ด้วยโปรแกรม R ได้เป็นแบบจำลอง PIFFS ~ FiveA ~ Loyalty พบว่าปัจจัยทั้ง 3 มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย PIFFS ที่มีผลต่อ FiveA ประกอบไปด้วย ป้ายบอกทาง การแยกขยะ การบริการตู้ATM (จำนวนตู้ ATM ตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่) มีค่าเท่ากับ 0.641 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ หากตัวแปรประจักษ์ PIFFS เพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วย ปัจจัย FiveA เพิ่มขึ้น 0.641 หน่วย ส่วนปัจจัย FiveA ที่มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ ประกอบไปด้วย กิจกรรมเดินศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ ที่พักราคาเหมาะสม แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เช่น น้ำตก ห้วยโรง แก่งหลวงและภูเขาหินประการัง มีค่าเท่ากับ 0.489 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ หากปัจจัย FiveA เพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วย ความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ เพิ่มขึ้น 0.489 หน่วย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title	Impact of Tourism Logistics on Loyalty of Tourists in Phrae Province	
Author	Miss Maliwan Pinna	
Degree	Master of Economics	
Advisory Committee	Lect. Dr. Pairach Piboonrungroj	Advisor
	Asst. Prof. Dr.Chukiat Chaiboonsri	Co-advisor
	Lect. Dr.Anuphak Saosaovaphak	Co-advisor

ABSTRACT

This independent research aims to study the traveler's satisfaction for the element of tourism logistics and the impact of tourism logistics on loyalty of tourists in Phrae Province.

The samples are 400 tourist randomly selected from visitors that travel to Phare province. Questionnaires are applied for the data collection. The data collection is also analyzed by using Likert Scale for studying the traveler's satisfaction for the element of tourism logistics and the impact on the travelers' mind in their decision to revisit Phare. Plus, Structural Equation Model: SEM is also applied in the analysis to discover the impact of tourism logistics on loyalty of tourists in Phrae Province.

The study reveals that most of the respondents are less than 30 years-old female, single, with Bachelor's degree. They are the officer or government officer with the salary less than 15,000 baht per month. Moreover, they have been visited Phrae less than 3 times per year, They were informed about travelling information from their friends and decided to travel by themselves with their private vehicle. However, they cannot decide that they will revisit Phare in the future or either recommend to others, yet.

The results from Likert Scale reveal that there are several factors which affect the travellers to revisit Phrae. The first factor is physical factor-the road during the journey in Phare (37.25%),

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

followed by the informative factor- guide post (35.35%). Plus, financial factor- Automatic Teller Machine location (33.75%), followed by the public utility- Internet WIFI 3G (32.75%). Moreover, the permanent factor-good materials (34.25%), seducing travelling place-Cultural and historical travelling places (35.50%), the convenient journey- the highway between provinces (36.25%), the convenient basic public utility and hospital (33.50%), Clean motel with appropriate price (34.50%), and cultural festivals (38.50%).

For the impact of tourism logistics on loyalty of tourists in Phrae Province which is analyzed by Structural Equation Model: SEM with R program, the analysis got PIFFS ~ FiveA ~ Loyalty as a model. The result reveals that the data are related in the same way. The relations between PIFFS factors which have effect on FiveA including, the guide post, waste segregation, ATM (the amount of ATM in Phrae) 0.641 in lever 0.01 significance of statics. To illustrate, if the PIFFS variable increase 1 unit, FiveA factor will increase 0.641 units.

Finally, FiveA factor that has effect on the loyalty of tourists in Phrae including, natural study-walking activity, national park, motel with appropriate price, and natural travelling places such as waterfall and mountain 0.489 in lever 0.01 significance of statics. To illustrate, if the FiveA factor increase 1 unit, the loyalty of tourists in Phrae will increase 0.489 units.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ ค

บทคัดย่อภาษาไทย ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ฉ

สารบัญตาราง ญ

สารบัญภาพ ฏ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา 1

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา 11

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา 12

1.4 นิยามศัพท์ 12

บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 13

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับประเภทของการท่องเที่ยว 13

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว (Tourism logistics) 15

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับความภักดีของผู้บริโภค (Customer Loyalty) 21

2.1.4 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) 22

2.1.5 ทฤษฎีทางเศรษฐมิติ 23

2.1.5.1 การทดสอบแบบไคสแควร์ (Chi-Squared Test) 23

2.1.5.2 โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model : SEM Model) 25

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 25

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย
3.1 แผนการดำเนินการ ขอบเขต และวิธีการวิจัย 35
3.1.1 ขอบเขตการศึกษา 35
3.1.2 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา 35
3.2 วิธีการศึกษา/วิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการศึกษา 37
3.2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล 37
3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา 37
3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล 37
บทที่ 4 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล
4.1 ข้อมูลทั่วไป 39
4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 39
4.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว 41
4.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำอีกครั้งของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ไคสแควร์ (Chi-Square Test) 44
4.3 ผลการศึกษาผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่โดยใช้แบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling : SEM) 52
4.4 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ในเรื่องผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ 75
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา
5.1 สรุปผลการศึกษา 77
5.2 ข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม 80
5.3 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย 81
5.4 ปัญหาและอุปสรรค 81
5.5 ข้อจำกัดของงานวิจัย 82
5.6 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำการศึกษาครั้งต่อไป 82
เอกสารอ้างอิง 83
ภาคผนวก 88
ประวัติผู้เขียน 96

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 แสดงการประยุกต์ PIFFS Index ให้เข้ากับการศึกษาผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ 20

ตารางที่ 2.2 แสดงการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา 32

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ 40

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวแพร่ 42

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนเวลาในการท่องเที่ยวกี่วันต่อครั้ง 42

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามแหล่งที่ได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว 43

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ 43

ตารางที่ 4.6 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำอีกครั้งของผู้ตอบแบบสอบถาม 47

ตารางที่ 4.7 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา 53

ตารางที่ 4.8 แสดงผลจาการคำนวณที่มีผลต่อผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ โดยใช้แบบจำลอง SEM (Model 1) 57

ตารางที่ 4.10 แสดงผลจาการคำนวณที่มีผลต่อผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ โดยใช้แบบจำลอง SEM (Model) 62

ตารางที่ 4.11 แสดงผลจากการคำนวณค่าแปรปรวนร่วม (Covariance) 63

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 แสดงรายได้การท่องเที่ยว 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2556 2
ภาพที่ 1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ปี พ.ศ. 2552-2555 3
ภาพที่ 1.3 จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ปี พ.ศ. 2552-2555 4
ภาพที่ 1.4 ห่วงโซ่คุณค่า การท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ 6
ภาพที่ 1.5 แสดงแผนที่เส้นทางขนส่งของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS Transport Corridors) 7
ภาพที่ 1.6 แสดงแผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ (Phrae Tourism Map) 9
ภาพที่ 2.1 แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบการจัดการโลจิสติกส์ตามแนวคิดของ คมสัน สุริยะ 17
ภาพที่ 2.2 แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบการจัดการโลจิสติกส์ตามแนวคิดของ ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์ 19
ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา 36
ภาพที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างครั้งที่ 1 (Structural Equation Model : SEM) 56

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวนับว่าเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่สำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากว่านอกจากรายได้จากการท่องเที่ยวแล้ว ยังทำให้เกิดรายได้และธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องอีกมากมาย เช่น ธุรกิจโรงแรมและที่พัก ภัตตาคารร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึกและการคมนาคมขนส่ง เป็นต้น โดยองค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : UNWTO, 2012) ได้พยากรณ์ว่าเมื่อถึงปี พ.ศ.2563 จะมีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจำนวน 1,600 ล้านคน ภูมิภาคที่มีแนวโน้มเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม คือ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกและแปซิฟิค และกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่มีผู้นิยมเดินทางเข้ามาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554) ในส่วนของประเทศไทย จะเห็นได้ว่ามีแนวโน้มของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น โดยในอดีตเมื่อปี พ.ศ. 2543 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยมีจำนวน 9,578,826 คน ได้เพิ่มจำนวนขึ้นเป็น 15,936,400 คน ในปี พ.ศ. 2553 ในช่วงระยะเวลา 10 ปี คิดเป็นอัตราการเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณร้อยละ 5 ต่อปี (กรมการท่องเที่ยว, 2554) แต่ในปี พ.ศ. 2557 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้นถึง 24,779,768 คน คิดเป็นอัตราการเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 14 ต่อปี นับจากปี พ.ศ. 2553 เป็นต้นมา (กรมการท่องเที่ยว, 2558)

ดังนั้น รัฐบาลจึงได้เล็งเห็นถึงความสาคัญของการท่องเที่ยว ได้กำหนดให้ปี พ.ศ.2558 เป็นปีท่องเที่ยววิถีไทย 2558 (2015 Discover Thainess) โดยรัฐบาลพร้อมสนับสนุนส่งเสริมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ของประเทศไทย ให้มีการรับรู้ไปอย่างกว้างขวาง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC Community) และผลักดันการท่องเที่ยวเป็นวาระแห่งชาติ มีกำหนดเริ่มต้นตั้งแต่เดือนมกราคม 2558 จนถึงเดือนธันวาคม 2558 เพื่อนำเสนอภาพลักษณ์ประเทศไทยในมุมมองใหม่และเน้นคุณค่า โดยนักท่องเที่ยวจะได้รับจากการมาเที่ยวเมืองไทยผ่านโครงการท่องเที่ยววิถีไทย เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสร้างการรับรู้ถึงภาพลักษณ์อันงดงาม และความเป็นเอกลักษณ์ของไทย

สำหรับการท่องเที่ยวในประเทศไทยและภาคเหนือตอนบนนั้น ประเทศไทยมีความได้เปรียบด้านการท่องเที่ยวมากกว่าประเทศในภูมิภาคเดียวกัน เนื่องจากมีทรัพยากรพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลายกระจายอยู่ในทุกจังหวัด สามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี และมีความพร้อมในการรองรับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

นักท่องเที่ยวหลายด้าน อาทิ ด้านการคมนาคมขนส่ง การสื่อสาร โรงแรม ร้านอาหารที่สามารถอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวได้ แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งมีความสวยงามเป็นที่รู้จักในระดับโลก ในปี พ.ศ. 2552 ประเทศไทยมีรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศประมาณ 527,326 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 8.5 ของมูลค่าส่งออกรวม มีการจ้างงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประมาณ 2 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 6-7 ของแรงงานทั้งระบบ รวมทั้งยังเป็นการกระจายรายได้และการจ้างงานไปสู่ชนบทตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554) ด้านสถานการณ์และแนวโน้มการท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบนของไทยนั้น ถือได้ว่าเป็นภูมิภาคที่มีจุดเด่นทางด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในช่วงฤดูหนาวจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก จากปี พ.ศ. 2547 ภาคเหนือตอนบนมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว รวมจำนวนทั้งสิ้น 7,941,017 คน เพิ่มเป็น 10,270,596 ในปี พ.ศ. 2553 เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 29.34 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2547 (กรมการท่องเที่ยว, 2554)

โดยรายได้จากการท่องเที่ยวใน 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย ประกอบไปด้วย จังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำปาง น่าน แพร่ ลำพูน และพะเยา พบว่า จังหวัดที่มีรายได้สูงสุดจากการท่องเที่ยว คือ จังหวัดเชียงใหม่ คิดเป็น 22,008.97 ล้านบาท รองลงมา คือ จังหวัดเชียงราย คิดเป็น 20,728.69 ล้านบาท ส่วนจังหวัดแพร่นั้น มีรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นลำดับที่ 6 มีรายได้อยู่ที่ 1,126.92 ล้านบาท (กรมการท่องเที่ยว, 2558) แสดงดังภาพที่ 1.1

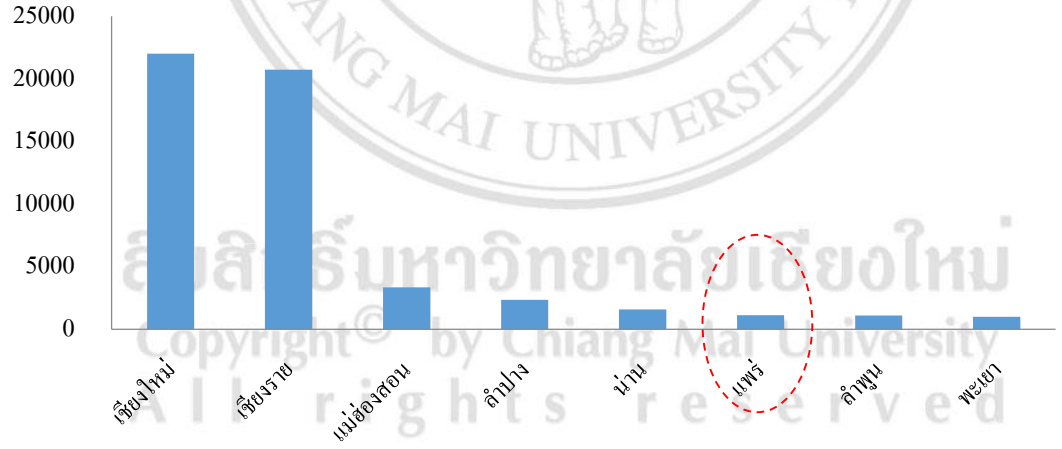

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2558)

ภาพที่ 1.1 แสดงรายได้การท่องเที่ยว 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2556

ในช่วงระยะเวลา 4 ปี จำนวนผู้เยี่ยมเยือน (นักท่องเที่ยว นักทัศนาจร) มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ข้อมูลจากในปี 2555 ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 (เชียงราย พะเยา น่าน แพร่) มีจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือนรวมกันแล้วประมาณ 4,402,508 คน เป็นคนไทย 3,790,682 คน เป็นชาวต่างประเทศ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

611,826 คน มีรายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ 22,160 ล้านบาท โดยเป็นรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยประมาณ 17,181 ล้านบาท และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติประมาณ 4,979 ล้านบาท แสดงดังภาพที่ 1.2

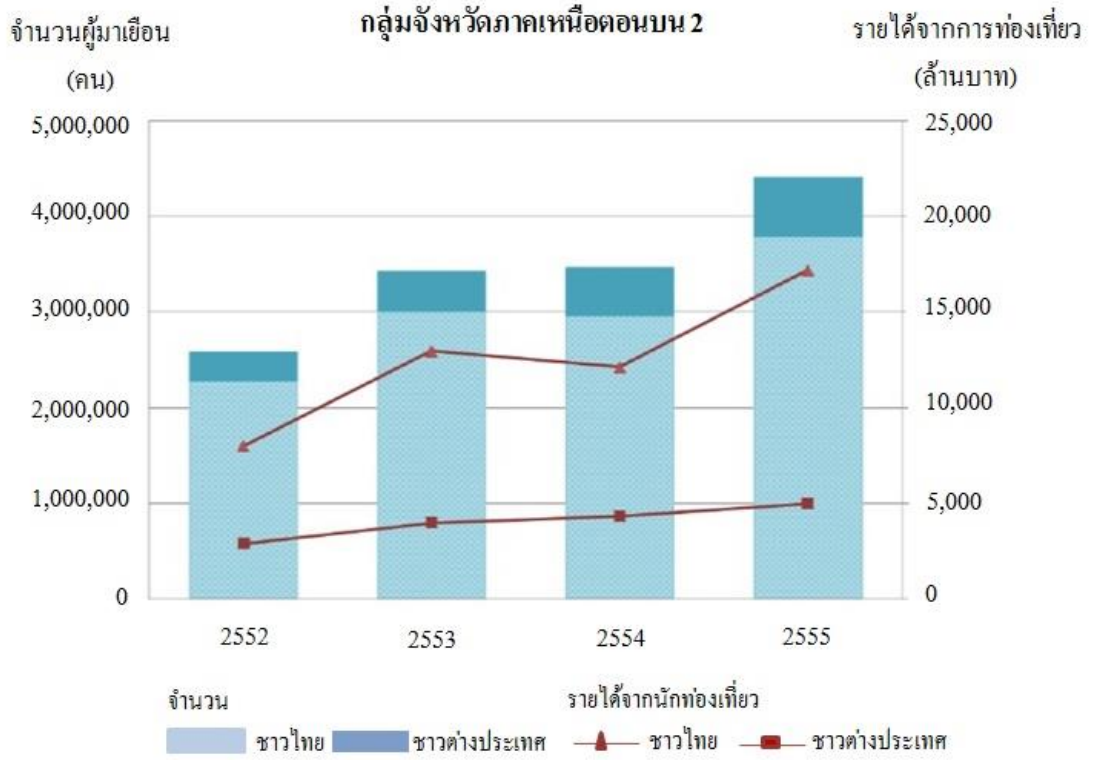

ที่มา : รายงานวิเคราะห์สถานการณ์จังหวัดแพร่ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558

ภาพที่ 1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ปี 2552-2555

สำหรับในจังหวัดแพร่พบว่า มีจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือนประมาณ 640,494 คน เป็นคนไทย 587,583 คน เป็นชาวต่างประเทศ 52,911 คน มีรายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ 1,028 ล้านบาท โดยเป็นรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย 932 ล้านบาท และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติประมาณ 96 ล้านบาท แสดงดังภาพที่ 1.3 ซึ่งมีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

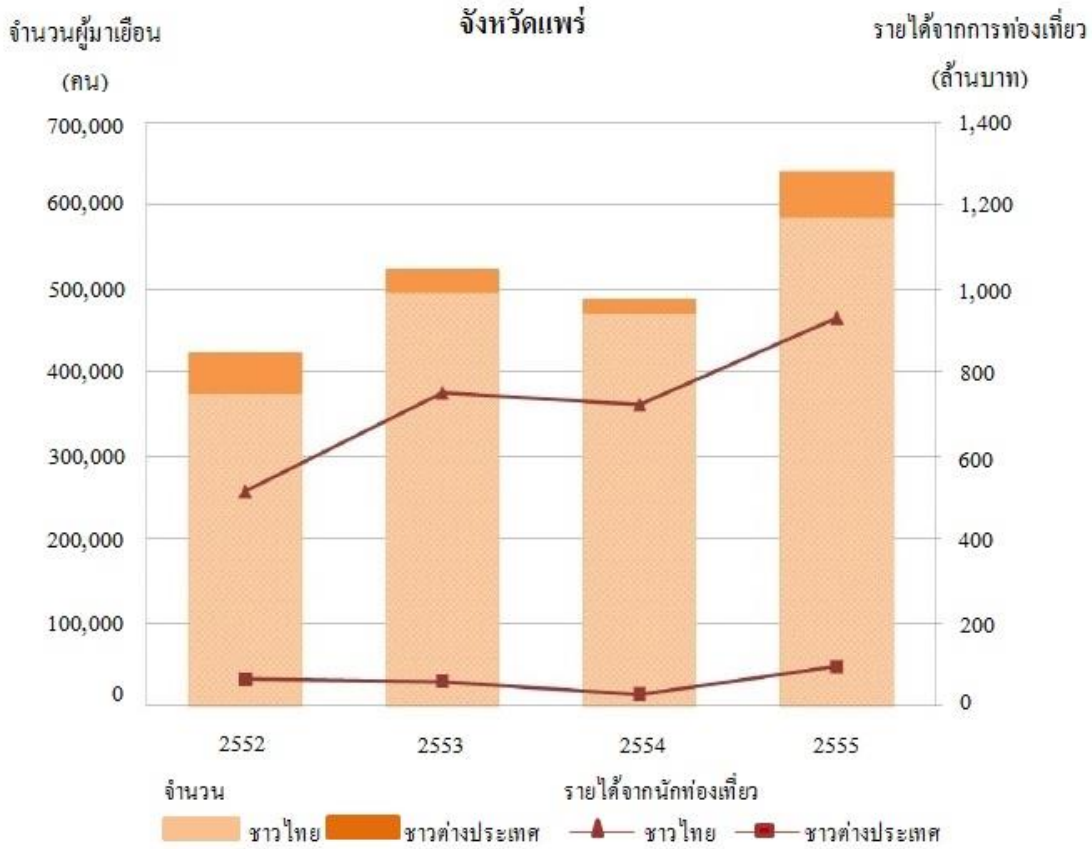

ที่มา : รายงานวิเคราะห์สถานการณ์จังหวัดแพร่ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558

ภาพที่ 1.3 จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ ปี 2552-2555

วิสัยทัศน์ของจังหวัดแพร่ **"เมืองแพร่น่าอยู่ ประตูสู่ล้านนา เศรษฐกิจก้าวหน้า ประชาเป็นสุข"**

โดยจังหวัดแพร่นั้นได้ชื่อว่า เป็นประตูสู่ล้านนา เป็นจังหวัดทางผ่านที่นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวในภาคเหนือใช้เป็นเส้นทางผ่านเพื่อไปสู่จังหวัดท่องเที่ยวเป้าหมาย เช่น น่าน เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน และเชียงราย เป็นต้น รายงานจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเดินทางมาท่องเที่ยวในภาคเหนือในช่วงเทศกาลปีใหม่ 28 ธันวาคม 2556 - 1 มกราคม 2557 จะเดินทางมาเที่ยวในจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่ขึ้นชื่อ จะเห็นได้ จากอัตราการจองห้องพักที่มากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน เพชรบูรณ์ น่าน และ ลำปาง แต่กลับพบว่ามีรายได้จากนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวมายังจังหวัดแพร่โดยตรงนั้นมีเป็นจำนวนที่น้อย เมื่อเทียบกับกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน (แสดงดังภาพที่ 1.1)

ดังนั้น ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อระบบเศรษฐกิจของจังหวัดแพร่ ถือได้ว่านำรายได้เข้าสู่จังหวัดเป็นอันดับ 2 รองจากภาคเกษตรกรรม จากข้อมูลรายงานภาวะเศรษฐกิจ ด้านอุปทาน (ด้านการผลิต) การบริการและการท่องเที่ยวของสำนักงานคลังจังหวัดแพร่ กลุ่มบริหารงานคลังและเศรษฐกิจ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

(CFO) พบว่าเดือนมิถุนายน พ.ศ.2554 เศรษฐกิจของจังหวัดขยายตัวเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปี พ.ศ.2553 เมื่อพิจารณาด้านการท่องเที่ยวพบว่า มีนักท่องเที่ยวจำนวน 11,495 คนเพิ่มขึ้นร้อยละ 84.63 จากปี พ.ศ.2553 ในเดือนเดียวกัน เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดอย่างต่อเนื่องส่งผลต่อรายได้โดยรวมของจังหวัดแพร่ในไตรมาสที่ 2 ปี 2554 สาขาบริการและการท่องเที่ยวขยายตัว เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปี 2553 เมื่อพิจารณาจากจำนวนนักท่องเที่ยว 35,474 คน เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2553 คิดเป็นร้อยละ 21.62 จะเห็นได้ว่าจังหวัดแพร่มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น และมีแนวโน้มจะเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ภาครัฐ โดยสำนักงานจังหวัดแพร่ สำนักงานท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ จึงเห็นความสำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ โดยเน้นที่การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รูปแบบและกิจกรรมท่องเที่ยวที่เหมาะสม และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน ก็เป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งทั้งภาครัฐและเอกชนให้ความสำคัญ เนื่องจากมีทรัพยากรและศักยภาพทางการท่องเที่ยวที่จะจัดการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้ได้ อีกทั้งยังเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่เคารพต่อสิ่งแวดล้อม สังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่น และยังเป็นแนวทางหนึ่งในการกระตุ้นเศรษฐกิจท่องถิ่นอีกด้วยอย่างไรก็ตาม การพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนของจังหวัดแพร่ก็มีข้อจำกัดหลายประการ คือ

1) ด้านภูมิศาสตร์ คือสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งตั้งอยู่ห่างไกลกัน

2) ขาดความร่วมมือจากคนในแหล่งท่องเที่ยว เพราะขาดความเข้าใจในประโยชน์ที่จะได้รับจากการท่องเที่ยว

3) ขาดการทำงานอย่างประสานสอดคล้องกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและชุมชน ดังนั้นการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวสำเร็จรูป โดยประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน จึงเป็นแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการและแก้ไขปัญหา (ปาริชาติ สุพล, 2555)

ดังนั้น จังหวัดแพร่จึงให้ความสำคัญที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวเหล่านี้ให้เที่ยวในจังหวัดแพร่เพิ่มมากขึ้น และได้ผลักดัน ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด โดยในปี 2557 ทางจังหวัดแพร่ได้มีปฏิทินกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัด โดยมีโครงการที่ชื่อว่า “โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่” ไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดแพร่ 4 ปี (2558-2561) ประจำปีงบประมาณ 2558 เป้าหมาย คือให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในจังหวัดแพร่เพิ่ม โดยจัดกิจกรรมลักษณะ events งานต่าง ๆ การจัดทำ Road Show เพื่อการท่องเที่ยว จัดให้มี trips สั้น ๆ เพื่อหาฐานลูกค้าที่ให้เข้ามาเที่ยวจังหวัดแพร่ และประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง สำหรับแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ ประจำปี พ.ศ. 2557 มีการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าหรือกระบวนงานด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวไว้ โดยมีหลักการว่า **“เปลี่ยนการเป็นแค่เมืองผ่านไม่เห็นมีอะไร เป็นเมืองที่น่าท่องเที่ยว มีเสน่ห์ หลากหลาย มีอดีตน่าจดจำ”** แสดงดังภาพที่ 1.4

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

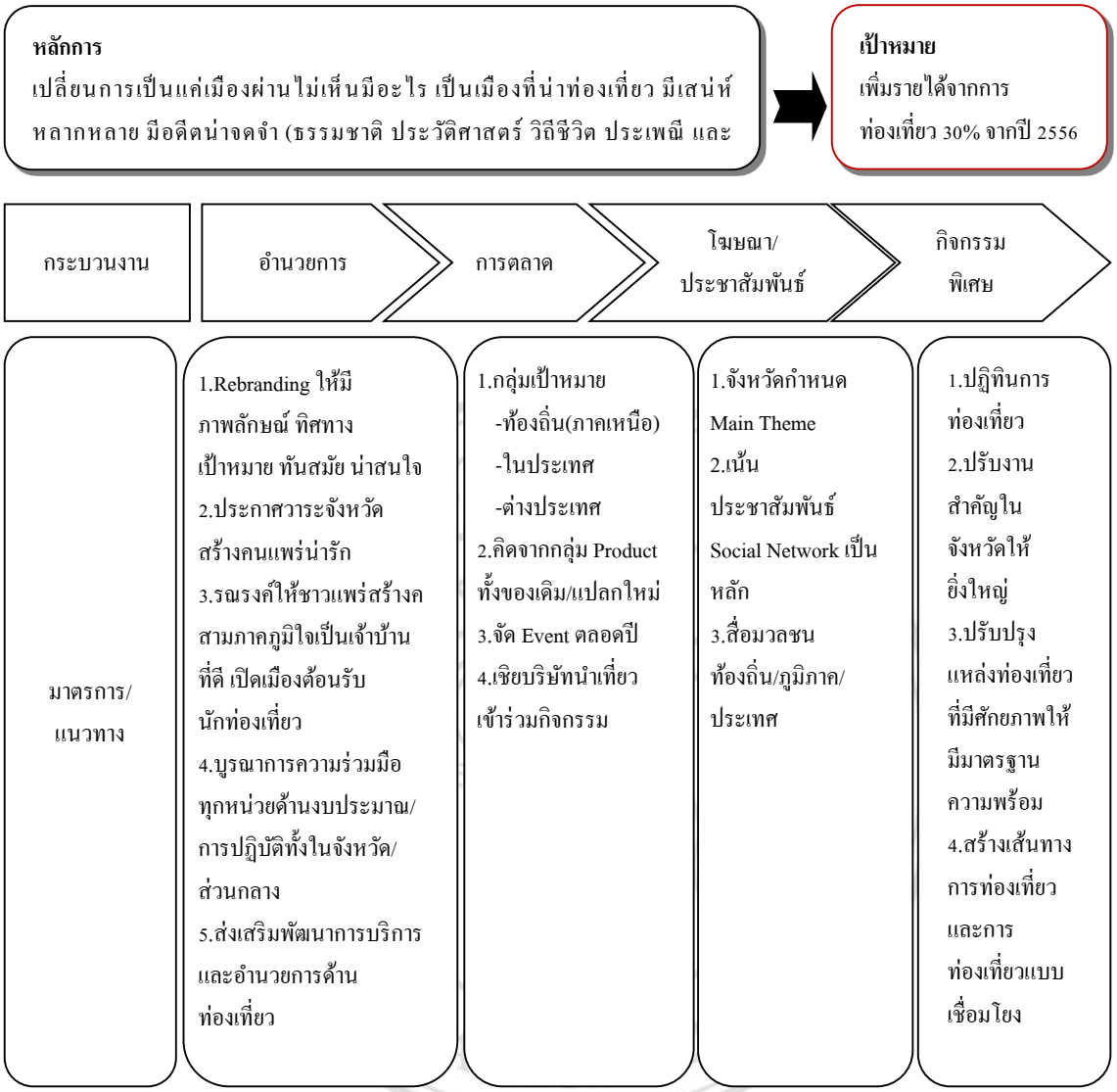

ที่มา : รายงานวิเคราะห์สถานการณ์จังหวัดแพร่ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558

ภาพที่ 1.4 ห่วงโซ่คุณค่า การท่องเที่ยวจังหวัดแพร่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ในด้านโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงผ่านจังหวัดแพร่นั้น เพื่อรองรับประเทศในภูมิภาคอาเซียน ที่จะรวมตัวกันในฐานะประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาระบบโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐานทั้งในประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ ในอาเซียน โดยการพัฒนาเส้นทางคมนาคมภายในประเทศไทย ก็ได้ถูกบรรจุในแผนพัฒนาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน

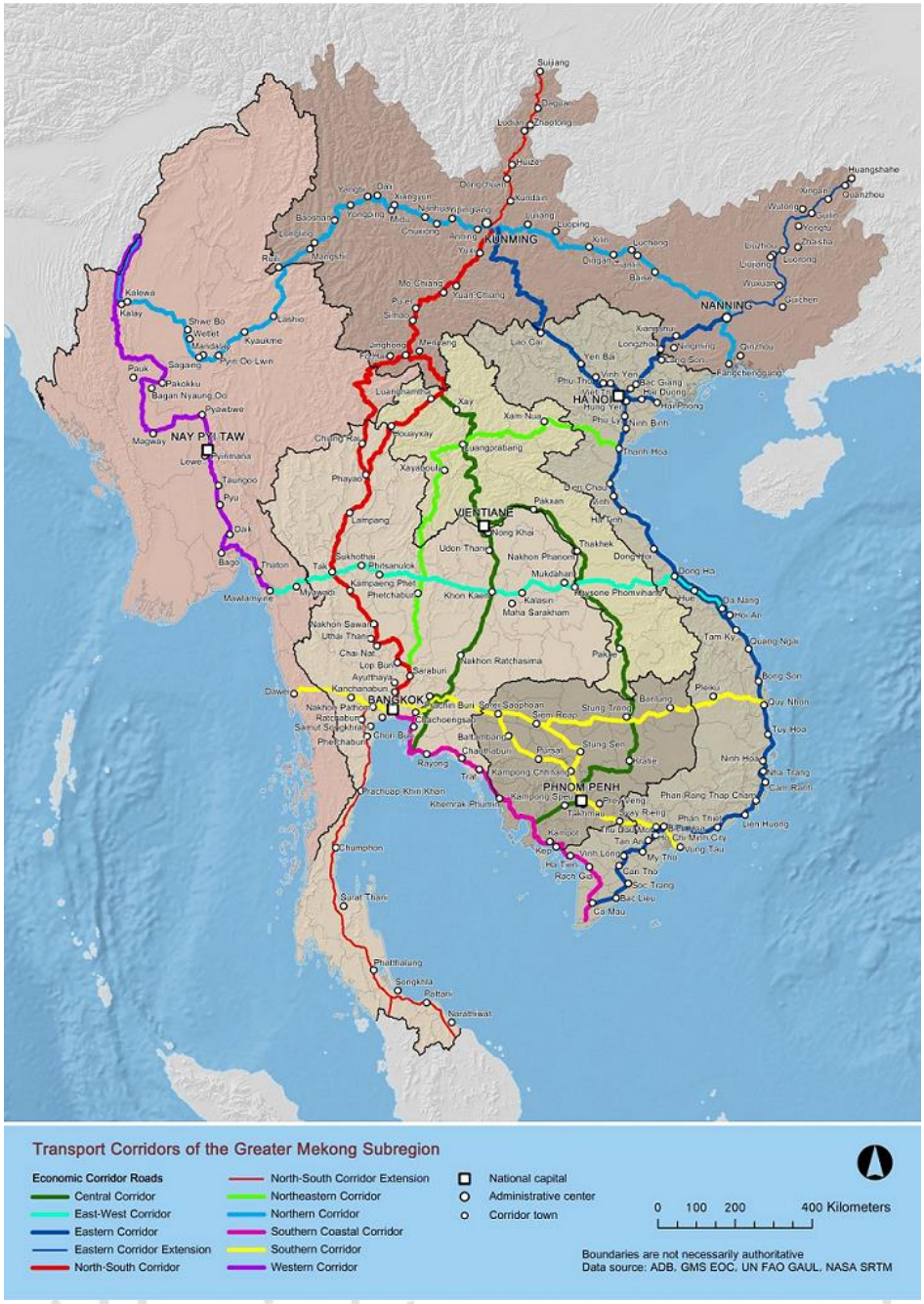

All rights reserved

ที่มา : http://www.gms-eoc.org/map-archive?PageNo=3

ภาพที่ 1.5 แสดงแผนที่เส้นทางขนส่งของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS Transport Corridors)

จากภาพที่ 1.5 แสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมระหว่างภาคเหนือกับภาคอื่น ๆ ของประเทศนั้น มีเส้นทางผ่านจังหวัดต่าง ๆ โดยเฉพาะจังหวัดแพร่ ซึ่งมีที่ตั้งที่เป็น Gateway ของการเดินทางและการขนส่งเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง กลุ่มล้านนา และกลุ่มจังหวัดตอนกลางของประเทศ รัฐบาลได้เล็งเห็นว่า ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมของจังหวัดแพร่มีความจำเป็น เพราะนอกจากจะเป็น Gateway ของการเดินทางแล้ว ยังเป็นจังหวัดที่มี

ศักยภาพด้านงานหัตถกรรม วัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยว และฐานการเกษตรที่สำคัญ (สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร, 2549) โดยได้เสนอแผนงานในการพัฒนาการขนส่งและจราจรในแผนแม่บทพัฒนาจังหวัด ครอบคลุมการพัฒนาเชื่อมโยงการจราจรพื้นที่หลักกับพื้นที่ชนบท ปรับปรุงเส้นทาง พัฒนาสถานีขนส่ง ปรับปรุงเส้นทางท่องเที่ยวและโครงข่ายเสริมสร้างเส้นทางท่องเที่ยว การลดจำนวนยานพาหนะในเขตเมือง และการแก้ไขจุดอันตรายเชิงวิศวกรรม ซึ่งนอกเหนือจากการเพิ่มศักยภาพด้านการขนส่งประชากรและสินค้าแล้ว ยังสามารถต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวได้

ทั้งนี้ จังหวัดแพร่ ได้ดำเนินโครงการเพื่อสนับสนุนเป้าหมายในการเป็นจังหวัดเชื่อมต่อการขนส่ง โดยกำหนดเป็นกลยุทธ์ในแผนพัฒนาจังหวัดแพร่ (พ.ศ.2557-2560) ฉบับทบทวน ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภค และศูนย์กลางระบบโลจิสติกส์ ซึ่งมีเป้าประสงค์ เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือนร้อนและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน โดยการพัฒนาแหล่งน้ำ โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคอย่างครอบคลุมและทั่วถึง โดยกำหนดกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโลจิสติกส์ ประกอบด้วย กลยุทธ์พัฒนา ปรับปรุง และจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานในการขนส่งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ กลยุทธ์พัฒนาระบบ Logistics ทั้งระบบราง ถนน และทางอากาศเพื่อรองรับการเชื่อมโยง NSEC ตามความร่วมมือ GMS และ AEC และกลยุทธ์ในการจัดตั้งศูนย์บริหารจัดการด้าน Logistics และศูนย์รวบรวมการขนส่งและกระจายสินค้า ตลอดจนศูนย์บริการเบ็ดเสร็จครบวงจร (One Stop Service) (สำนักงานจังหวัดแพร่, 2557)

จังหวัดแพร่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญหลายแห่ง ทั้งแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและศาสนา เช่น วัดพระธาตุช่อแฮ ซึ่งเป็นวัดที่มีความเก่าแก่คู่บ้านคู่เมืองจังหวัดแพร่ และเป็นวัดพระธาตุประจำปีเกิดของผู้ที่เกิดปีขาล จึงทำให้มีผู้คนนิยมมาสักการะเพื่อความเป็นสิริมงคล (สำนักงานจังหวัดแพร่, 2555) อีกทั้ง ยังมีผลิตภัณฑ์ภายในจังหวัดที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก อาทิ ผ้าม่อฮ่อมแพร่ และผลิตภัณฑ์จากไม้สัก ในส่วนของการส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้น จังหวัดแพร่ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว โดยมีเป้าประสงค์ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสุขภาพ ของกลุ่มจังหวัดล้านนาตะวันออก โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบุคลากรให้ได้มาตรฐานระดับนานาชาติและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว โดยกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ การพัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติโดยใช้ทุนเดิมที่มีอยู่บนพื้นฐานและเอกลักษณ์ของความเป็นเมืองแพร่ (สำนักงานจังหวัดแพร่, 2557) เนื่องจากจังหวัดแพร่ หรือเวียงโกศัยในอดีตมีต้นทุนทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ยาวนาน และเป็นที่รู้จัก ไม่ว่า

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จะเป็นเรื่องราวของพระเพื่อน พระแพง ในวรรณคดีเรื่องลิลิตพระลอ ตำนานเมืองแพร่แห่ระเบิด เป็นต้น (อภิญญา สันยาสี, 2553) แสดงดังภาพที่ 1.6

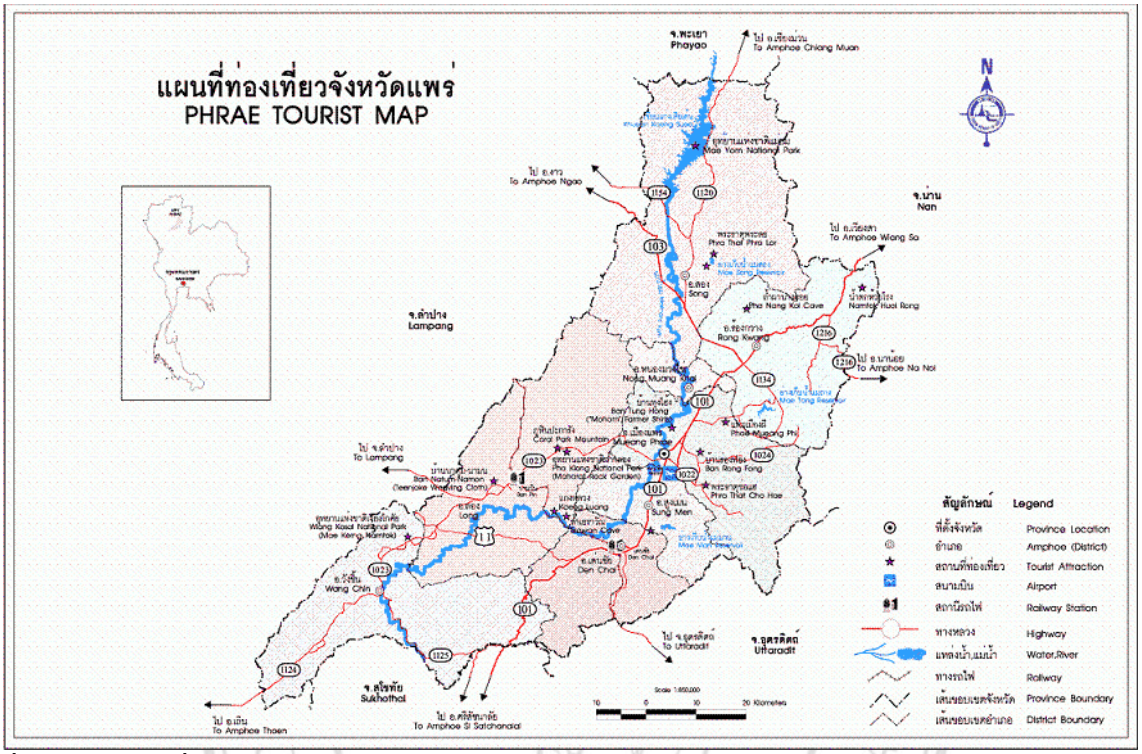

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ภาพที่ 1.6 แสดงแผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ (PHRAE TOURISM MAP)

องค์ประกอบของทรัพยากรการท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่

จังหวัดแพร่เป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวจำนวนมากและมีความหลากหลาย โดยสามารถสรุปองค์ประกอบของทรัพยากรการท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ได้ ดังนี้

(1) สิ่งที่ดึงดูดใจ (Attraction) ด้านการท่องเที่ยว

(1.1) แหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ ประกอบด้วย อุทยานแห่งชาติดอยผากลอง อุทยานแห่งชาติแม่ยม อุทยานแห่งชาติเวียงโกศัยและ วนอุทยานแพะเมืองผี

(1.2) แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประกอบด้วย ศูนย์วิจัยพืชสวนแพร่ สวนอ้อมทอง บ้านนาตอง อ่างเก็บน้ำแม่ถาง อ่างเก็บน้ำแม่มาน หมู่บ้านทุ่งโฮ้ง หมู่บ้านทอผ้าตีนจก

(1.3) แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ประกอบด้วย น้ำตกห้วยโรง หรือ น้ำตกห้วยลง แก่งหลวง ภูเขาหินปะการัง น้ำตกตาดซาววา บ่อน้ำร้อนแม่จอก น้ำตกแม่เกิ๋งหลวง และแม่เกิ๋งน้อย แก่งเสือเต้น ถ้ำผานางคอย น้ำตกตาดหมอก หรือ น้ำตกแม่คอย น้ำตกห้วยมุ่น ถ้ำเอราวัณ สวนป่าผาลายคำ ดงสักงาม สวนหินมหาราช หล่มด้ง และน้ำตกแม่แคม หรือ น้ำตกสวนเฒ่อน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

(1.4) แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมประวัติศาสตร์ ประกอบด้วย วัดพระธาตุช่อแฮ วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร วัดหลวง วัดพระนอน วัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรี วัดพระธาตุจอมแจ้ง บ้านวงศ์บุรี บ้านประทับใจ (บ้านเสาร้อยต้น) พระธาตุพระลอ พระธาตุปูแจ พระธาตุดอยเล็ง วัดพระธาตุเนิ้ง หลักเมืองจังหวัดแพร่ วัดถ้ำผาตั้ง พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน (บ้านฝ้าย) อนุสาวรีย์พระยา ไชยบูรณ์ วัดสระบ่อแก้ว คุ้มเจ้าหลวง และถ้ำจำปู

(2) สิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง (Accessibility)

จังหวัดแพร่มีศักยภาพด้านทำเลที่ตั้งในการเป็น Gateway ของการเดินทางและการขนส่ง จึงมีการเชื่อมโยงหลายช่องทาง ทั้งทางรถยนต์ ทางรถไฟ ทางอากาศ (การท่องเที่ยวจังหวัดแพร่, 2558) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(2.1) ทางรถยนต์ มีทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

(2.1.1) ทางหลวงแผ่นดินเชื่อมระหว่างจังหวัดแพร่กับจังหวัดน่าน

(2.1.2) ทางหลวงแผ่นดินเชื่อมระหว่างจังหวัดแพร่กับอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย และสามารถเดินทางไปจังหวัดอุตรดิตถ์และจังหวัดสุโขทัยได้

(2.1.3) ทางหลวงแผ่นดินเชื่อมระหว่างอำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่ กับอำเภองาว จังหวัดลำปาง และสามารถเดินทางต่อไปยังจังหวัดลำปางและ จังหวัดพะเยา

(2.1.4) ทางหลวงแผ่นดินเชื่อมระหว่างอำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ กับจังหวัดอุตรดิตถ์

(2.1.5) ทางหลวงแผ่นดินเชื่อมระหว่างจังหวัดแพร่กับจังหวัดลำปาง สามารถเดินทางต่อไปยังจังหวัดเชียงใหม่

นอกจากรถยนต์ส่วนตัวแล้ว ยังมีรถโดยสารประจำทางไปยังจังหวัดต่างๆ เช่น เชียงราย นครสวรรค์ นครราชสีมา ขอนแก่น นครพนม ระยอง เป็นต้น ทั้งนี้ เส้นทางจากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดน่านเป็นเส้นทางที่ต้องผ่านจังหวัดแพร่

(2.2) ทางรถไฟ โดยการรถไฟแห่งประเทศไทย มีบริการรถไฟจากกรุงเทพฯ ไปยัง อำเภอเด่นชัยทุกวัน แต่ต้องต่อรถประจำทางเข้าตัวเมืองแพร่ ซึ่งอยู่ห่างจากอำเภอเด่นชัยประมาณ 20 กิโลเมตร

(2.3) สายการบิน โดยมีสายการบินนกแอร์ เส้นทาง ท่าอากาศยานดอนเมือง มายังจังหวัดแพร่ วันละ 2 เที่ยวบิน

ทั้งนี้ พบปัญหาการขนส่งและจราจรในภาพรวมของเขตเมือง คือ เส้นทางหลักเชื่อมต่อเส้นทางขนส่งของกลุ่มจังหวัดล้านนามีประสิทธิภาพไม่เพียงพอ ไม่มีระบบการขนส่ง ที่สำคัญอื่นๆ นอกจากระบบทางหลวง ขาดการเชื่อมต่อระหว่างท่าขนส่งต่างๆที่มีอยู่ ปัญหาความปลอดภัยของการขนส่งและการจราจรโดยทางหลวง ส่วนการขนส่งในเขตเมือง พบการติดขัดการจราจรใน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

พื้นที่เฉพาะ ปัญหาการจัดระเบียบและการควบคุมจราจร ผลกระทบจากถนนความเร็วสูงผ่านเมือง ความนิยมใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทาง และขาดระบบการขนส่งและการจราจรแบบยั่งยืน (สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร, 2549)

(3) สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ (Amenity)

จังหวัดแพร่มีสิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานสำหรับนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย สาธารณูปโภคน้ำ ไฟ โทรศัพท์ อินเตอร์เน็ต ห้องสุขา โรงพยาบาล ธนาคาร สำนักงานไปรษณีย์ ห้างสรรพสินค้า เป็นต้น

(4) ที่พัก (Accommodation)

จังหวัดแพร่ มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านที่พักให้นักท่องเที่ยวเลือกใช้บริการ ประกอบด้วย โรงแรม เกสต์เฮาส์ รีสอร์ตและสปา รวมทั้ง พื้นที่กางเต้นท์และแค้มปิ้ง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2558)

(5) กิจกรรมต่างๆ (Activity)

นักท่องเที่ยวสามารถใช้เวลากับกิจกรรมในช่วงเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ อาทิ ถนนคนเดินเมืองแพร่ ซึ่งจัดเป็นประจำทุกวันอาทิตย์แรกของเดือน (ถนนคนเดินเมืองแพร่, 2558) เลือกซื้อสินค้าที่มีชื่อเสียงของจังหวัดแพร่ตามแหล่งต่างๆ อาทิ เส้นทางป่าแดง-ทุ่งโฮ้ง เป็นแหล่งจำหน่ายหัตถกรรมเครื่องเงิน เครื่องเรือนเก่า แหล่งจำหน่ายเสื้อหม้อห้อมและเสื้อพื้นเมือง ตลาดหัวดง เป็นแหล่งจำหน่ายเครื่องเรือนไม้สัก ของตกแต่งไม้แกะสลัก สามแยกปากจั๊ว เป็นแหล่งจำหน่ายอาหารเหนือ และริมทางหลวงหมายเลข 1023 เขต อ.ลอง เป็นแหล่งจำหน่ายผ้าตีนจก และผ้าทอแบบโบราณ เป็นต้น (นายรอบรู้ดอทคอม, 2558)

1.2 ประเด็นในการศึกษา

จากการศึกษาของ มิ่งสรรพ์ ขาวสอาด และคณะ (2551) พบว่า ปัญหาด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยอยู่ที่การจัดการห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยว (Tourism Supply Chain) คือ การจัดการขั้นตอนต่าง ๆ ในการบริการที่ต่อเนื่องให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้แล้วการศึกษาของ ปาริชาติ สุพล (2555) กล่าวว่า จังหวัดแพร่เป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทางวัฒนธรรม และทางประวัติศาสตร์ที่ค่อนข้างสมบูรณ์ แต่ยังขาดการพัฒนาให้เกิดอรรถประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย และจากการศึกษาของ ประภาศรี ศรีประดิษฐ์และคณะ (2556) พบว่า แหล่งท่องเที่ยวขาดจุดเด่นที่ชัดเจน ขาดการบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ และศึกษาผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ เพื่อเชื่อมโยงกับการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยว โดยผลการศึกษาที่ได้สามารถ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ เพื่อทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ เกิดความภักดี และกลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำได้

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.3.1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ซ้ำ

1.3.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่

1.4 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

1.4.1 เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวทราบถึงปัจจัยองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจ และกระทบต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่

1.4.2 เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวได้ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ เพื่อทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ เกิดความภักดี และกลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

1.5 นิยามศัพท์

โลจิสติกส์การท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมที่ก่อให้เกิดการท่องเที่ยว ซึ่งครอบคลุมถึง กิจกรรมด้านการส่งต่อด้านกายภาพ (Physical flow) การส่งต่อด้านข้อมูลข่าวสาร (Information flow) การส่งต่อด้านการเงิน (Financial flow) การส่งต่อด้านสาธารณูปโภค (Facilitating infrastructure) และ การส่งต่อด้านความยั่งยืน (Sustainability) (ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์, 2554)

ความภักดีของนักท่องเที่ยว หมายถึง ความผูกพันที่มีต่อการบริการด้านการท่องเที่ยว ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของทัศนคติที่ชอบพอ หรือการสนองตอบด้วยพฤติกรรม เช่น การเดินทางมาท่องเที่ยว ยังสถานที่ใดสถานที่หนึ่งซ้ำ (ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์, 2554)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับประเภทของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แบ่งประเภทของการท่องเที่ยวตามความสำคัญ และสภาพแวดล้อม ได้ 12 ประเภท ดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco-tourism) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะทางธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น โดยอาจมีเรื่องราวทางวัฒธรรมที่เกี่ยวเนื่องกับระบบนิเวศที่เกี่ยวข้อง โดยการจัดการการท่องเที่ยวในแหล่งนั้น จะต้องมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับระบบนิเวศนั้น มีการจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

2. แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปะวิทยาการ (Arts and Sciences Educational Attraction Standard) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมที่สามารถตอบสนองความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยว ซึ่งมีรูปแบบของการท่องเที่ยวที่ชัดเจนเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวแบบใหม่ที่ เกิดขึ้น แหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้สามารถเพิ่มเติมได้ตามความนิยมของคนในแต่ ละยุคสมัย เมื่อมีการระบุชัดว่ากิจกรรมนั้น ๆ สามารถให้ความรู้และดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ เช่น พิพิธภัณฑ์เฉพาะทาง แหล่งท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี และ MICE (Meeting & Incentives & Conventions & Exhibitions) เป็นต้น

3. แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (Historical Attraction) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญและคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศาสนา รวมถึงสถานที่หรืออาคารสิ่งก่อสร้างที่มีอายุเก่าแก่หรือเคยมีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ เช่นโบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ กำแพงเมือง คูเมือง พิพิธภัณฑ์ วัด ศาสนสถาน และสิ่งก่อสร้างที่มีคุณค่าทางศิลปะและสถาปัตยกรรม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

4. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (Natural Attraction) หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีทรัพยากรธรรม ชาติเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้อาจจะเป็นความงดงามตามสภาพธรรมชาติ ความแปลกตาของสภาพธรรมชาติ สัณฐานที่สำคัญทางธรณีวิทยาและภูมิศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์หรือเป็นสัญลักษณ์ของท้องถิ่นนั้นๆ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษ (Special Environmental Features) หรือสภาพแวดล้อมที่มีคุณค่าทางวิชาการ

5. แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ (Recreational Attraction) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการพักผ่อนและเสริมสร้างสุขภาพให้ความสนุกสนาน รื่นรม บันเทิง และการศึกษาหาความรู้ แม้ไม่มีความสำคัญในแง่ประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม แต่มีลักษณะเป็นแหล่งท่องเที่ยวร่วมสมัย เช่น ย่านบันเทิงหรือสถานบันเทิง สวนสัตว์ สวนสนุกและสวนสาธารณะลักษณะพิเศษ สวนสาธารณะ และสนามกีฬา

6. แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural Attraction) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทางศิลปะและขนบธรรมเนียมประเพณีที่บรรพบุรุษได้สร้างสมและถ่ายทอดเป็นมรดกสืบทอดกันมา ประกอบด้วย งานประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน การแสดงศิลปวัฒนธรรม สินค้าพื้นเมือง การแต่งกาย ภาษา ชนเผ่า เป็นต้น ตัวอย่างเช่น ตลาดน้ำดำเนินสะดวก งานร่มบ่อสร้าง ประเพณีลอยกระทง ประเพณีสงกรานต์ เป็นต้น

7. แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพน้ำพุร้อนธรรมชาติ หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีน้ำพุร้อนธรรมชาติดึงดูดใจนักท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการ และเพื่อเสริมสร้างสุขภาพ

8. แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด (Beach Attraction) หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีชายหาดเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรม เพื่อการศึกษาหาความรู้ และกิจกรรมอื่นๆ เช่น การเล่นน้ำ การอาบแดด กีฬาทางน้ำ การนั่งพักผ่อน รับประทานอาหาร เป็นต้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

9. แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีน้ำตกเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความ เพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้ และกิจกรรมอื่นๆ เช่น การว่ายน้ำ การนั่งพักผ่อน รับประทานอาหาร การเดินสำรวจน้ำตก การล่องแก่ง การดูนก และการตกปลา เป็นต้น

10. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทถ้ำ หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีถ้ำเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและ

นันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้และกิจกรรมอื่นๆ ได้แก่ การเข้าชมบรรยากาศและหินงอกหินย้อยภายในถ้ำ การศึกษาด้านโบราณคดีของมนุษย์ยุคต่างๆ ที่เคยอาศัยในถ้ำ การนมัสการพระพุทธรูป การให้อาหารสัตว์ การปิกนิกและรับประทานอาหาร เป็นต้น

11. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทเกาะ หมายถึง สถานที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยวโดยมีธรรมชาติของเกาะเป็นทรัพยากรธรรมชาติดึงดูดใจนักท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์ เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ และอาจเสริมกิจกรรม เพื่อการศึกษาหาความรู้ และกิจกรรมอื่นๆ เช่น การว่ายน้ำ การดำน้ำ การอาบแดด กีฬาทางน้ำ การนั่งพักผ่อน การรับประทานอาหาร เป็นต้น

12. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทแก่ง หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยวโดยมีแก่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติดึงดูดใจนักท่องเที่ยว และมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับ ธรรมชาติ โดยมีกิจกรรมการท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ การล่องแก่ง การพายเรือ การพักแรม และการเดินป่า ซึ่งอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาธรรมชาติเข้าไปด้วย ได้แก่ การดูนก การสำรวจธรรมชาติ การศึกษาพันธุ์พืชต่าง ๆ เป็นต้น

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว (Tourism Logistics)

โลจิสติกส์ (Logistics) คือ ส่วนหนึ่งของกระบวนการโซ่อุปทานซึ่งจะวางแผน ดำเนินการและควบคุมการไหลไปข้างหน้าและการไหลย้อนกลับและการจัดเก็บสินค้า การบริการ และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกันระหว่างจุดกำเนิดและจุดบริโภคอย่างมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Council of Logistics Management: CLM)

การจัดการลอจิสติกส์ เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการโซ่อุปทานซึ่งวางแผน นำไปปฏิบัติ และควบคุมการไหลทั้งไปและกลับอย่างมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพของสินค้า บริการและสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง ในระหว่างจุดเริ่มต้นและจุดที่มีการบริโภค เพื่อที่จะให้ได้ตรงตามความต้องการของลูกค้า (Council of Supply Chain Management Professional: CSCMP)

การบูรณาการการขนส่ง การจัดหา การจัดเก็บในคลังสินค้า การบำรุงรักษา การจัดซื้อจัดหา การทำสัญญาและการทำงานแบบอัตโนมัติ (Automation) ไว้ในหน้าที่เดียว ซึ่งทำให้มั่นใจได้ว่าจะไม่มีการให้ความสำคัญกับประเด็นปลีกย่อยมากกว่าเป้าหมายรวม (Sub-optimization) ไม่ว่าในส่วนใดเพื่อช่วยให้สามารถบรรลุเป้าหมายโดยรวมหรือกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ หรือพันธกิจที่เฉพาะเจาะจงได้ (William Pagonis)

การจัดการโลจิสติกส์ หมายถึง กระบวนการเคลื่อนย้ายสินค้าหรือบริการทั้งภาคการผลิตและภาคบริการ โดยในส่วนภาคการบริการ จะรวมถึง งานของภาครัฐ ธนาคาร โรงพยาบาล การค้าส่ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

และการค้าปลีก ไปจนถึงการขจัด และการแปรสภาพ เนื่องจากกิจกรรมโลจิสติกส์เกี่ยวเนื่องไปจนจบกระบวนการ (Lambert S. and L. Ellram, 1998)

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว คือ การบริหารจัดการโลจิสติกส์ในภาคบริการด้านการท่องเที่ยวนั่นเอง

คมสัน สุริยะ (2551) ได้กล่าวถึงแนวคิด เรื่อง โลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว (Tourism logistics) ไว้ว่า โลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวจะเริ่มต้นจากการขนส่งนักท่องเที่ยว โดยเป็นการจัดการครอบคลุมใน 3 เรื่อง คือ 1) การขนส่งนักท่องเที่ยวและวัตถุสิ่งของ (Physical flow) 2) การให้และรับข้อมูลข่าวสาร (Information flow) และ 3) การรับจ่ายเงิน (Financial flow) สามารถวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการโลจิสติกส์ ได้ดังภาพที่ 2.1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

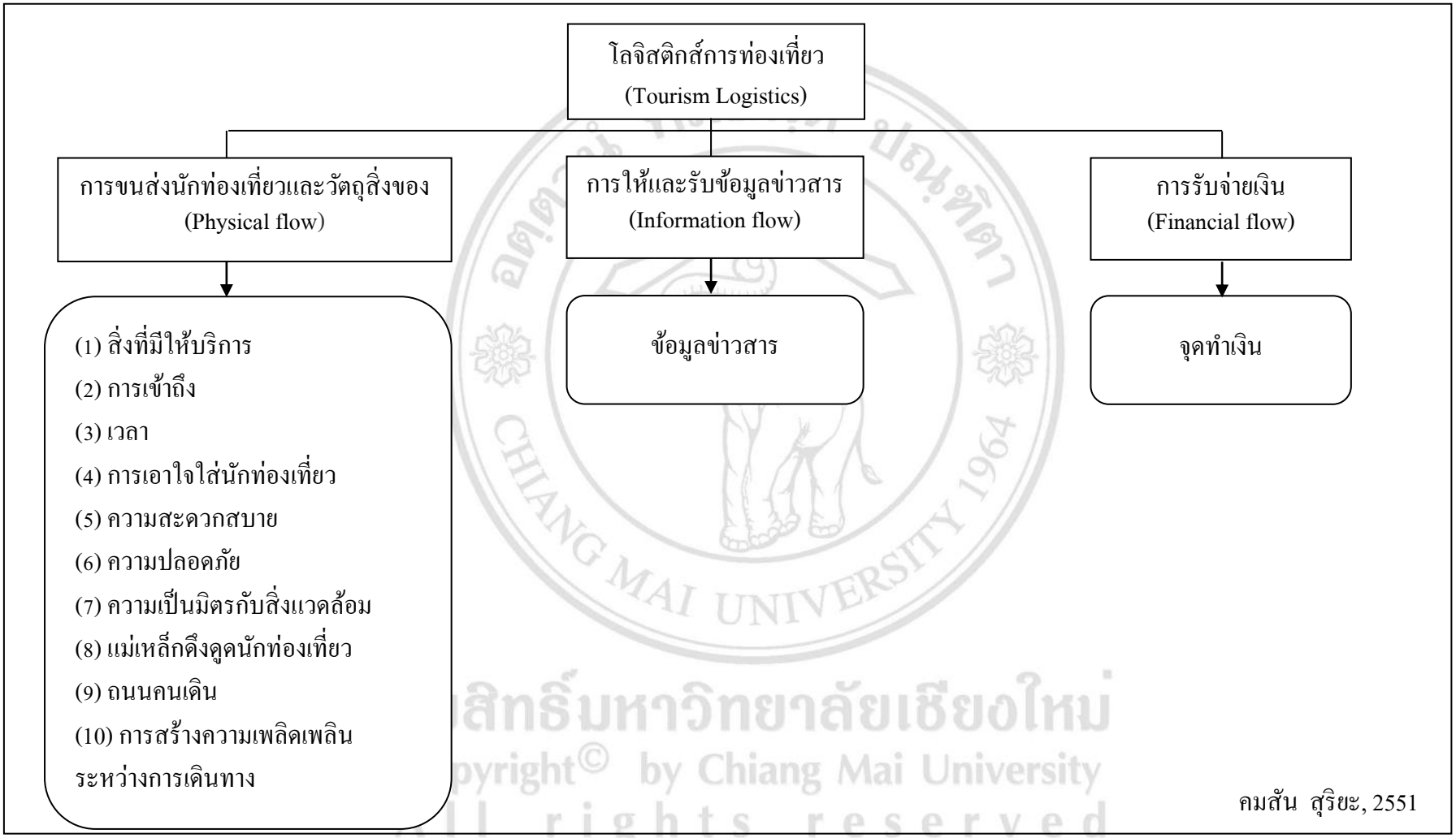

ภาพที่ 2.1 แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบการจัดการโลจิสติกส์ตามแนวคิดของคมสัน สุริยะ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ทั้งนี้ ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์ (2554) ได้เสนอมุมมองไว้ว่า โลจิสติกส์ในการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็นสองด้าน คือ 1) โลจิสติกส์ของการเดินทางของนักท่องเที่ยว และ 2) โลจิสติกส์ในการลำเลียงสินค้าและบริการของธุรกิจผู้ให้บริการ และนอกจากกิจกรรมการขนส่งแล้ว ยังพิจารณากิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกันอย่างบูรณาการ โดยได้เสนอแนวคิดในการประยุกต์ใช้ SCAAN Model สำหรับการศึกษาโลจิสติกส์และซัพพลายเชนการท่องเที่ยว ซึ่งมีการผนวกเอา PIFFS Index ซึ่งเป็นดัชนีชี้วัดการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวมาประกอบด้วย โดยเมื่อพิจารณาแนวคิดของไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์ สามารถวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการโลจิสติกส์ **ได้ดังภาพที่** 2.2

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

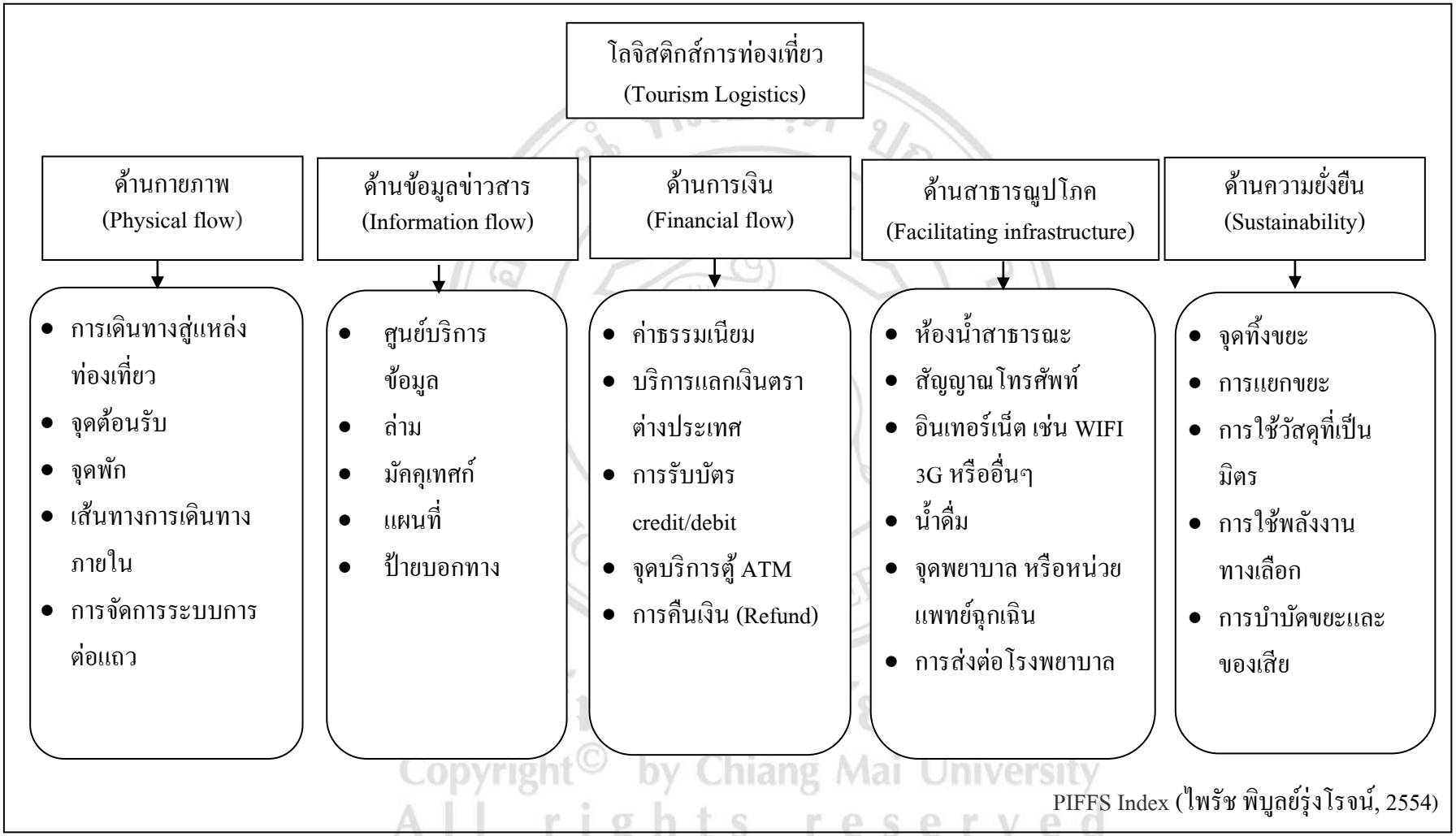

PIFFS Index (ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์, 2554)

ภาพที่ 2.2 แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบการจัดการโลจิสติกส์ตามแนวคิดของไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากแนวคิดข้างต้น ผู้ศึกษาได้พิจารณาทั้งโลจิสติกส์ของการเดินทางของนักท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ในการลำเลียงสินค้าและบริการของผู้ให้บริการ ซึ่งผู้ให้บริการในที่นี้ หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ โดยได้ประยุกต์ใช้ PIFFS Index ซึ่งมีองค์ประกอบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ครอบคลุมทั้งด้านกายภาพ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการเงิน ด้านสาธารณูปโภค และด้านความยั่งยืน ให้เข้ากับการศึกษาผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ แสดงดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงการประยุกต์ PIFFS Index ให้เข้ากับการศึกษาผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่

ลำดับ	องค์ประกอบของ การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว	สิ่งที่ศึกษา
1	การส่งต่อด้านกายภาพ (Physical Flow)	1.1 เส้นทางการเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว 1.2 พาหนะที่ใช้ในการเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว 1.3 ค่าบริการพาหนะที่ใช้ในการเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว 1.4 จุดต้อนรับในแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง 1.5 จุดพักของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว 1.6 เส้นทางการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว 1.7 วิธีการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว 1.8 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว 1.9 การจัดการระบบการต่อแถวในแหล่งท่องเที่ยว
2	การส่งต่อด้านข้อมูลข่าวสาร (Information Flow)	2.1 ศูนย์บริการข้อมูลจังหวัด 2.2 ศูนย์บริการข้อมูลภายในแหล่งท่องเที่ยว 2.3 มัคคุเทศก์ 2.4 แผนที่ท่องเที่ยวในจังหวัด 2.5 แผนที่ท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง 2.6 ป้ายบอกทางในจังหวัดแพร่ 2.7 ป้ายบอกทางในแหล่งท่องเที่ยว
3	การส่งต่อด้านการเงิน (Financial Flow)	3.1 อัตราค่าธรรมเนียมในการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว 3.2 บริการรับบัตร credit/debit 3.3 จุดบริการตู้ ATM

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 2.1 แสดงการประยุกต์ PIFFS Index ให้เข้ากับการศึกษาผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ (ต่อ)

ลำดับ	องค์ประกอบของการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว	สิ่งที่ศึกษา
4	การส่งต่อด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure)	4.1 จุดบริการห้องน้ำสาธารณะ 4.2 ค่าธรรมเนียมห้องน้ำสาธารณะ 4.3 สัญญาณโทรศัพท์ 4.4 อินเทอร์เน็ต เช่น WIFI 3G หรืออื่นๆ 4.5 จุดบริการน้ำดื่ม 4.6 จุดพยาบาล หรือหน่วยแพทย์ฉุกเฉิน 4.7 การส่งต่อโรงพยาบาล
5	การส่งต่อด้านความยั่งยืน (Sustainability)	5.1 จุดทิ้งขยะ 5.2 การแยกขยะ 5.3 การใช้วัสดุที่เป็นมิตรกับผู้บริโภค 5.4 การใช้วัสดุที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 5.5 การใช้พลังงานทางเลือก 5.6 การบำบัดขยะ และของเสีย

ที่มา : ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์ (2557)

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับความภักดีของผู้บริโภค (Customer Loyalty)

ความภักดีของลูกค้า (Customer Loyalty) หมายถึง ความเกี่ยวข้องหรือความผูกพันที่มีต่อตราสินค้า ร้านค้า ผู้ผลิต การบริการ หรืออื่นๆ ที่อยู่บนพื้นฐานของทัศนคติที่ชอบพอ หรือการสนองตอบด้วยพฤติกรรม อาทิ การร่วมกิจกรรมทางการตลาดกับตราสินค้าและการซื้อสินค้าซ้ำๆ ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความภักดีของลูกค้า มีดังนี้ (ศตวรรษ อันลิ้มภัณฑ์, 2554)

1) ความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) : ลูกค้าจะพัฒนาความเชื่อเดิมจากประสบการณ์ส่วนตัวให้กลายเป็นความคาดหวังก่อนการตัดสินใจบริโภคสินค้า กล่าวคือ ความพึงพอใจของลูกค้าเกิดขึ้นหลังจากได้รับสิ่งที่คาดหวังหลังการบริโภค โดยเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ได้รับก่อนและหลังการบริโภค ความพึงพอใจของลูกค้าจะส่งผลต่อความภักดีของลูกค้าในระยะยาว

2) ความเชื่อถือและความไว้วางใจ (Trust) : เป็นปัจจัยที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน ความไว้วางใจจะคงอยู่ต่อเมื่อบุคคลมีความมั่นและความไว้ใจ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

3) ความเชื่อมโยงผูกพันกับอารมณ์ (Emotional Bonding) : ลูกค้าจะมีทัศนคติที่ดีต่อตราสินค้าเมื่อมีความผูกพันต่อสินค้า และมีการติดต่ออย่างเป็นประจำกับองค์กร โดยจะสะสมเป็นคุณค่าหรือทรัพย์สินของตราสินค้า (Brand equity)

4) ลดทางเลือกและนิสัย (Choice reduction and Habit) : ลูกค้าแต่ละรายจะมีทางเลือกในการบริโภคสินค้าที่หลากหลาย แต่ส่วนใหญ่จะมีความสุขกับการเลือกซื้อสินค้าที่มีความคล้ายคลึงกันกับสินค้าที่คุ้นเคย

5) ประวัติความเป็นมากับบริษัท (History with the Company) : การรับรู้เกี่ยวกับภาพลักษณ์และประวัติขององค์กรมีผลต่อความตั้งใจ ความภักดี และการซื้อสินค้าของลูกค้า การบริหารความสัมพันธ์กับลูกค้าจะเน้นการบันทึกประวัติการซื้อของลูกค้า การสร้างความประทับใจและความเชื่อส่งต่อภายในครอบครัวของลูกค้า

2.1.4 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction)

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นระดับความรู้สึกของของบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากการเปรียบเทียบการรับรู้ผลจากการทำงานหรือประสิทธิภาพของสินค้าหรือบริการ (Product/Service's Received Performance) กับความคาดหวังของลูกค้า (Person Expectation) โดยการศึกษาความพึงพอใจที่นิยมใช้จำแนกได้ 4 รูปแบบ คือ (Kotler, 2000 และ Goncalves, 1998)

1) แบบจำลองความพึงพอใจอันเนื่องมาจากความคาดหวัง (Expectations-Disconfirmation Model of Satisfaction) กล่าวคือ ระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคเกิดจากผู้บริโภคเปรียบเทียบคุณสมบัติของสินค้าที่เกิดขึ้นจริงกับความคาดหวังที่ผู้บริโภคต้องการในสินค้านั้น หลักการสร้างความพึงพอใจมี 3 ประการ คือ

1.1 ความคาดหวังต่อสินค้าหรือผลการดำเนินงาน : ลูกค้าตั้งความหวังต่อสินค้าหรือผลการดำเนินงาน โดยรับรู้ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของสินค้า การโฆษณา หรือการบอกเล่าแบบปากต่อปาก เป็นต้น

1.2 ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริง : ลูกค้าประมาณค่าผลการดำเนินงานของสินค้าจากผลที่เกิดขึ้นจริง หรือผลที่รับรู้ภายหลังการบริโภคผลิตภัณฑ์

1.3 ความไม่ตรงกัน : ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับการรับรู้ที่เกิดขึ้นจริง ทำให้เกิดช่องว่าง หากความคาดหวังตรงกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง มักทำให้เกิดความพึงพอใจ หากความคาดหวังมีมากกว่าการรับรู้ที่เกิดขึ้นจริง มักเกิดความไม่พึงพอใจ

2) แบบจำลองความพึงพอใจอันเนื่องมาจากความปรารถนา (Desired-Disconfirmation Model of Satisfaction) กล่าวคือ ระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคเกิดจากผู้บริโภคเปรียบเทียบคุณสมบัติของสินค้าที่เกิดขึ้นจริง กับความปรารถนาที่ผู้บริโภคต้องการ ความแตกต่างระหว่างปัจจัยทั้งสองก่อให้เกิดระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค หลักการความพึงพอใจมี 3 ประการ คือ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2.1 การดำเนินงานที่รับรู้ได้ (Perceived Performance)

2.2 ความคาดหวังและความคาดหวังที่เหมาะสม (Expectations and Expectations Congruency)

2.3 ความปรารถนาและความปรารถนาที่เหมาะสม (Desires and Desired Congruency)

3) แบบจำลองความพึงพอใจอันเนื่องมาจากความยุติธรรม (Equity– Disconfirmation Model of Satisfaction) กล่าวคือ ความพึงพอใจในลักษณะนี้เป็นความคาดหวังในด้านความยุติธรรม ความถูกต้องในการซื้อขายระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย

4) แบบจำลองความพึงพอใจอันเนื่องมาจากความคาดหวังจากประสบการณ์พื้นฐาน (Experience – Based Expectations – Disconfirmation Model of Satisfaction) กล่าวคือ ความพึงพอใจในลักษณะนี้ เกิดจากการตั้งบรรทัดฐานจากประสบการณ์ในอดีต

ชัยธวัช ทองอินทร์ (2549) กล่าวว่า แนวคิดที่ใช้ในการพิจารณาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างการจัดการโลจิสติกส์ กับความจงรักภักดีต่อแหล่ง/สถานที่ท่องเที่ยว คือ การประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่ได้รับจากการจัดการโลจิสติกส์ของแหล่ง/สถานที่ท่องเที่ยว คุณค่าที่นักท่องเที่ยวได้รับจากการจักการโลจิสติกส์ย่อมมีผลต่อความพึงพอใจและจงรักภักดีต่อแหล่ง/สถานที่ท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการใช้บริการ และการใช้บริการนั้นซ้ำอีกครั้งในอนาคต

2.1.5 ทฤษฎีทางเศรษฐมิติ

2.1.5.1 แบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model: SEM Model)

แบบจำลองสมการโครงสร้างเป็นเครื่องมือทางสถิติที่ใช้ทดสอบและประมาณค่าความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ โดยเป็นการเชื่อมความคิดของนักพฤติกรรมศาสตร์ที่ชื่อ Sewel Wright และนักเศรษฐศาสตร์ 2 คน คือ Trygve Haavelmo และ Herbert Simon (สุภมาส อังศุโชติ และคณะ, 2551) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อยืนยันโมเดลที่เหมาะสมในการทดสอบทฤษฎี โดยลักษณะของโมเดลสมการโครงสร้าง คือ เป็นโมเดลที่มีตัวแปรแฝง (Latent or Unobserved Variables) ซึ่งเป็นตัวแปรที่ไม่สามารถวัดค่าได้โดยตรง แต่จะใช้การประมาณค่าที่มาจากตัวแปรที่สังเกตได้ (Observed Variables) ของแต่ละตัวแปรแฝง จึงทำให้โมเดลสมการโครงสร้างสามารถที่จะแสดงถึงการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) และการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) โดยสมการโครงสร้างเริ่มต้นจะมีการตั้งสมมติฐานเพื่อให้สอดคล้องกับตัวแปรที่อยู่ในโมเดล หลังจากนั้นจึงใช้วิธีทางสถิติตรวจสอบว่าเป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่ โดยค่าพารามิเตอร์เป็นทั้งตัวแปรอธิบายและเป็นสิ่งที่แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่คาดการณ์ไว้ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ละตัวแปรแฝง แต่ไม่มีเงื่อนไขด้านทิศทางของการเป็นสาเหตุระหว่างตัวแปรเหล่านั้น แต่ในบางครั้งข้อกำหนดบางอย่างอาจแก้ไข

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

หรือเปลี่ยนแปลงได้ในกระบวนการวิเคราะห์ เพื่อให้เกิดการสอดคล้องกับข้อมูล แต่ในบางกรณีโมเดลสมการโครงสร้างก็ไม่สามารถใช้เพื่อสร้างทฤษฎีใหม่โดยปราศจากหลักการและทฤษฎีพื้นฐาน (Kline, 2006; ศธิดาพร อุทิศ, 2539; สุมาลี มีสกุล, 2552)

โมเดลสมการโครงสร้างมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้อธิบายรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรแฝง และวัดค่าความสัมพันธ์จากตัวแปรที่สังเกตได้ (Reisenger and Turner, 1999) โดยที่ตัวแปรแผงจะใช้ในการอธิบายตัวแปรภายนอกหรือตัวแปรต้น และตัวแปรภายในหรือตัวแปรตาม โดยโมเดลสมการโครงสร้างจะระกอบด้วย สมการถดถอยเส้นตรงหนึ่งสมการ หรือ มากกว่านั้น เพื่ออธิบายว่าตัวแปภายในได้รับอิทธิพลจากตัวแปรภายนอกและตัวแปรภายในตัวอื่นอย่างไร (Byme, 2001) ซึ่งการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างโดยการวิเคราะห์ตัวแปรพหุคูณหรือสถิติความแปรปรนหลายตัวแปร จะใช้แนวคิดองค์ประกอบเชิงสำรวจในการวิเคราะห์และแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดการวิเคราะห์โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ (Grimm and Yarnold, 2000)

โมเดลสมการโครงสร้าง ได้มีการนำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) การวิเคราะห์อิทธิพล (Path Analysis) และการประมาณค่าพารามิเตอร์ในการวิเคราะห์ถดถอยสังเคราะห์ให้เป็นสถิติวิเคราะห์ตัวใหม่ ทำให้วิธีการวิเคราะห์แบบนี้มีข้อได้เปรียบดังต่อไปนี้ (สุมาลี มีสกุล, 2552)

1. โมเดลการวิจัยเป็นโมเดลเดียวกันกับโมเดลการวิเคราะห์
2. โมเดลการวิเคราะห์มีตัวแปรแผงและค่าความคลาดเคลื่อน ซึ่งนอกจากสามารถใช้วิเคราะห์ทั้งโมเดลพร้อมกันได้แล้ว ยังสามารถกำหนดให้การวัดค่าตัวแปรสังเกตได้สามารถมีความคลาดเคลื่อนได้ เป็นการแก้ไขข้อกำหนดเบื้องต้นของการวิเคราะห์องค์ประกอบแบบสำรวจแบบเดิม
3. ค่าความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กันได้ ซึ่งเป็นกรผ่อนคลายข้อกำหนดเบื้องต้นของการวิเคราะห์แบบเดิม
4. สามารถทดสอบได้ว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่
5. สามารถทดสอบความไม่เปลี่ยนแปลงเมื่อกลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนแปลงไปได้

ในการทดสอบว่าโมเดลที่สร้างขึ้นมาสามารถยืนยันความสอดคล้องกับข้อมูลที่สำรวจมาได้หรือไม่นั้น สามารถใช้สถิติที่ใช้ในการทดสอบ คือ ค่า Chi-square ที่ไม่มีนัยสำคัญ คือ ค่า p-value ต้องสูงกว่า 0.05 ค่าสัดส่วน Chi-square/df ต้องมีค่าไม่เกิน 2.00 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืน Goodness-of-fit Index: GFI ค่า Adjusted Goodness of Fit: AGFI ค่า Comparative Fit Index: CFI มีค่าระหว่าง 0.90 – 1.00 ค่า Standardized Root Mean Square Residual ค่า Root Mean Square of Error Approximation ต้องมีค่าน้อยกว่า 0.05 ค่า Critical n ต้องมีค่าเท่ากับหรือมากกว่า 200 ของกลุ่มตัวอย่าง ค่า Largest Standardized Residual ต้องมีค่าระหว่าง -2 ถึง 27 (Bentler, 1990)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

โมเดลสมการโครงสร้างมีส่วนประกอบสำคัญ 2 ส่วน คือ โมเดลการวัด (Measurement Model) และโมเดลโครงสร้าง (Structural Model) ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้ (สุมาลี มีสกุล, 2552; อภินันท์ จันตะนี, 2552)

1. โมเดลการวัด (Measurement Model) คือ โมเดลที่แสดงความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรแฝงกับตัวแปรสังเกตได้หรือกล่าวได้ว่าเป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบยืนยัน ซึ่งมีทั้งหมด 2 ชนิด คือ โมเดลวัดตัวแปรแฝงภายนอกและโมเดลวัดตัวแปรแฝงภายใน

2. โมเดลโครงสร้าง (Structural Model) คือ โมเดลที่แสดงความสัมพันธ์เชิงสหสัมพันธ์หรือเชิงสาเหตุ (Causal Relationship) ระหว่างตัวแปรภายนอกและตัวแปรภายในหรือระหว่างตัวแปรแฝง อาจเป็นความสัมพันธ์แบบทางเดียวและแบบเชิงเส้นบวก (Recursive and Linear Additive) หรือแบบสองทางและแบบเส้นเชิงบวก (Non-recursive and Linear Additive) โดยมีค่าพารามิเตอร์ที่เชื่อมความถดถอยของตัวแปรแฝงภายในกับตัวแปรแฝงภายนอก และการถดถอยระหว่างตัวแปรแฝงภายใน

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษา ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการโลจิสติกส์ของจังหวัดแพร่ การศึกษาการจัดการโลจิสติกส์ในเมืองท่องเที่ยวอื่นๆ รวมถึงพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว พบข้อมูลที่น่าสนใจ ดังนี้

คมสัน สุริยะ (2552) ได้ศึกษาโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวในเยอรมนี โดยใช้วิธีการศึกษาแบบ Expert Opinion คือ ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ ข้อมูลได้จากการเดินทางของผู้เชี่ยวชาญไปยังเมืองต่างๆ และจดบันทึกตามหัวข้อที่ระบุในกรอบแนวคิดเรื่องโลจิสติกส์ท่องเที่ยว ผลการศึกษาในภาพรวมพบว่าโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวของประเทศเยอรมนีมุ่งเน้นให้บริการแก่คนท้องถิ่นมากกว่านักท่องเที่ยว หากนักท่องเที่ยวต้องการได้รับบริการที่ดีต้องปรับตัวให้กลายเป็นคนท้องถิ่นให้ได้ โดยเฉพาะการรู้ภาษาเยอรมันและการแสวงหาข้อมูลด้วยการอ่าน บริการที่ดีเยี่ยมและมีประสิทธิภาพมาก คือ บริการรถไฟและการให้ข้อมูลผ่านทางอินเตอร์เน็ต ส่วนบริการที่จัดให้กับนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะนั้นขาดสีสันไม่สนุกสนานเร้าใจ อันมีสาเหตุมาจากความเคร่งครัดตามแบบชาวเยอรมัน

ประเทศไทยจัดบริการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวได้ดีกว่าประเทศเยอรมนีในด้านความยืดหยุ่น ความเปิดกว้าง และความสนุกสนาน เช่น การใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสาร และคนไทยยินดีที่จะสนทนากับนักท่องเที่ยวมากกว่า นอกจากนั้นคนไทยยิ้มง่ายและมีเรื่องสนุกสนานเล่นกับนักท่องเที่ยวตลอดเวลา แต่สิ่งที่ประเทศไทยยังจัดให้บริการไม่ได้เหมือนประเทศเยอรมนีก็เพราะชาวเยอรมนีเคร่งครัดกว่าคนไทยในเรื่องความตรงต่อเวลาและความต้องการข้อมูลข่าวสารที่แม่นยำและสมบูรณ์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

มิ่งสรรพ์ ขาวสะอาด และคณะ (2551) ได้ศึกษาระบบโลจิสติกส์ของเมืองเชียงใหม่ พบว่า เชียงใหม่มีระบบคมนาคมต่อเชื่อมกันค่อนข้างสมบูรณ์ และเชียงใหม่ยังไม่มีปัญหาโลจิสติกส์สำหรับนักท่องเที่ยวในเวลาปกติ ในกรณีของ mass tourism สามารถจัดการการท่องเที่ยวที่มีรสนิยมการเดินทางต่างกันได้ดี การวิเคราะห์การจัดการพบว่ายังไม่มีปัญหามากนักเมื่อเทียบกับกรุงเทพฯ เวลารถติดในเชียงใหม่คิดเป็นร้อยละ 20-30 ของเวลาปฏิบัติงานของยานยนต์ และจะมีปัญหาเฉพาะในช่วงงานประเพณี เช่น สงกรานต์ และลอยกระทง ซึ่งจะทำให้มียานพาหนะเพิ่มขึ้นร้อยละ 60 และ 20 ตามลำดับ

มิ่งสรรพ์ ขาวสะอาด และคณะ (2551) ได้ศึกษาด้านโลจิสติกส์เชิงพื้นที่ในระดับชุมชนห้าแห่ง คือ บ้านแม่กำปอง บ้านผานกกก บ้านกาหลวง บ้านห้วยฮี้ และบ้านปลายโพงพาง พบว่า จุดอ่อนของการท่องเที่ยวชุมชนอยู่ที่ข้อมูลที่จะช่วยทำให้การท่องเที่ยวชุมชนเป็นไปด้วยความสะดวกและสบาย (ตามสภาพ) ฯลฯ และการที่ชุมชนไม่มีกระบวนการที่จะเอานักท่องเที่ยวออกมาอย่างรวดเร็วในกรณีฉุกเฉิน

มิ่งสรรพ์ ขาวสะอาด และคณะ (2551) ได้ศึกษาความพึงพอใจต่อระบบโลจิสติกส์ ในเมืองท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ พนมเปญ เสียมเรียบ เชียงใหม่ ย่างกุ้ง เวียงจันทน์ และหลวงพระบาง ด้วยการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง 3,841 ตัวอย่าง ตามเกณฑ์สมรรถนะที่กำหนด ทุกเมืองมีปัญหาโลจิสติกส์ในกรณีฉุกเฉิน เช่น รถเสีย อุบัติเหตุ เมืองที่มีปัญหาจราจรน้อยที่สุด คือ หลวงพระบาง เมืองที่ขาดแคลนบริการโลจิสติกส์ที่สุด คือ ย่างกุ้ง เมืองที่มีค่าคะแนนโลจิสติกส์ที่ดีสุดคือ เชียงใหม่ ในด้านการไหลของข้อมูล เมืองเชียงใหม่มีจุดเด่นที่ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ที่พักและอาหาร แต่มีจุดอ่อนที่ข้อมูลการขนส่ง เมืองอื่น ๆ ในอนุ-ภูมิภาคมีปัญหาด้านข้อมูลในระดับเดียวกันทุกเมือง ยกเว้นย่างกุ้งมีปัญหามากที่สุดในทุกเรื่อง ทางด้านโลจิสติกส์การเงิน พบว่า ไทยมีปัญหาในเรื่องของการคืนภาษีเท่านั้น เมืองอื่น ๆ มีปัญหาใกล้เคียงกันทุกเรื่อง โดยเฉพาะการใช้เช็คเดินทางและเครดิตการ์ด ส่วนย่างกุ้งมีปัญหามากที่สุดทุกเรื่อง โดยทั่วไปแล้วทุกประเทศได้คะแนนระบบโลจิสติกส์ต่ำกว่าคะแนนความพึงพอใจในด้านแหล่งท่องเที่ยว

กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2553) ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวไทยในโครงการจัดทำแผนพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว ในเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์ พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ที่นิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และ/หรือการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์มากกว่าเพศชาย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 59.00 และร้อยละ 41.00ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25-34 ปี มีความต้องการอิสระใช้เวลาว่างในการท่องเที่ยว และต้องการหาประสบการณ์การใช้ชีวิต สถานภาพสมรส กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีสถานะโสดนิยมท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มที่สมรสแล้ว ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-30,000 บาท รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ซึ่งทั้ง 2 กลุ่มนี้รวมกันมีสัดส่วน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

มากกว่าร้อยละ 80 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และนักเรียน/นักศึกษา ส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเองมากกว่ามากับบริษัททัวร์ และมักจะเดินทางท่องเที่ยวกับเพื่อน/เพื่อนร่วมงานมากที่สุด ประเภทของกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมและสนใจ คือ ศาสนสถาน/วัด มากที่สุด รองลงมา คือพิพิธภัณฑ์ งานประเพณี/เทศกาล ตลาดน้ำ และ งานฝีมือ/หัตถกรรมปัจจัยสำคัญ 5 ลำดับแรก ที่จูงใจให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเลือกใช้บริการกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้แก่ 1) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง 2) นักท่องเที่ยวชอบและสนใจด้านประวัติศาสตร์วัฒนธรรม 3) นักท่องเที่ยวได้เห็นวิถีการดำเนินชีวิตของคนในพื้นที่นั้นๆ 4) นักท่องเที่ยวได้รับคำแนะนำหรือการบอกต่อจากเพื่อน/ญาติ/คนรู้จัก (Word of Mouth) และ5) นักท่องเที่ยวเคยมาเที่ยว/ใช้บริการแล้วประทับใจ

กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2553) ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติในโครงการจัดทำแผนพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว ในเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์ พบว่าส่วนใหญ่เดินทางมาจากภูมิภาคยุโรปมากที่สุด รองลงมา เป็นนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียตะวันออก และภูมิภาคอเมริกา ตามลำดับ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งเพศชายและเพศหญิงนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และ/หรือการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 50.96 และร้อยละ 49.04 ตามลำดับ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่นิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และ/หรือการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ส่วนใหญ่ อยู่ในช่วงอายุ 25-34 ปี รองลงมาเป็นช่วงอายุ 18-24 ปี สถานภาพสมรส กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีสถานะโสดนิยมท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มที่สมรสแล้ว รายได้ต่อปี (ก่อนหักภาษี)นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และ/หรือท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์มากกว่าร้อยละ 40 มีรายได้ต่อปี 30,000 เหรียญสหรัฐฯ ขึ้นไป รองลงมา มีรายได้ระหว่าง 10,000-29,999 เหรียญสหรัฐฯ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพผู้ชำนาญการ/อาชีพอิสระมากที่สุด รองลงมา เป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา และกลุ่มผู้บริหาร ตามลำดับ ส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเอง มากกว่ามากับบริษัททัวร์ และมักจะเดินทางท่องเที่ยวกับเพื่อน/เพื่อนร่วมงานมากที่สุด ประเภทของกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินิยมและสนใจ คือ ศาสนสถาน/วัด มากที่สุด รองลงมาได้แก่ พระราชวัง พิพิธภัณฑ์ ตลาดน้ำ และอุทยานประวัติศาสตร์ ปัจจัยสำคัญ 5 ลำดับแรกที่จูงใจให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเลือกใช้บริการกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้แก่ 1) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง 2) นักท่องเที่ยวได้เห็นวิถีการดำเนินชีวิตของคนในพื้นที่นั้นๆ 3) นักท่องเที่ยวชอบและสนใจด้านประวัติศาสตร์วัฒนธรรม 4) นักท่องเที่ยวได้รับคำแนะนำหรือการบอกต่อจากเพื่อน/ญาติ/คนรู้จัก (Word of Mouth) และ 5) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน

เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ (2555) ได้ศึกษาการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา พบว่านักท่องเที่ยวพึงพอใจปานกลางต่อองค์ประกอบ โลจิสติกส์การท่องเที่ยวในปัจจุบันในภาพรวม ในรายด้านส่วนใหญ่พึงพอใจน้อย ถึง ปานกลาง โดยด้านการไหล

ทางกายภาพได้รับความพึงพอใจต่ำสุดนะดับน้อย เนื่องจากมีรายการย่อยของด้านถึง 5 รายการได้รับความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ระบบขนส่งมวลชน ความปลอดภัย ณ สถานีขนส่ง การเดินทางท่องเที่ยวโดยขนส่งมวลชน ความพร้อมของบริษัททัวร์ และการเดินทางในกรณีฉุกเฉิน และเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่นำมาสู่การกลับมาเที่ยวซ้ำ พบว่าความพึงพอใจต่อองค์ประกอบเกือบทุกด้าน มีความสัมพันธ์ต่อการกลับมาเที่ยวซ้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับกลุ่มชุมชนเห็นว่าการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทำให้มีการพัฒนาชุมชนหลายด้าน และมีความพึงพอใจต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในระดับปานกลาง กลุ่มผู้ประกอบการพึงพอใจในระดับมาก กลุ่มผู้นำชุมชนเห็นว่ามีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง

ความคิดเห็นด้านความพร้อมและแนวทางการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวให้ดีขึ้น กลุ่มต่างๆมีความเห็นว่ามีความพร้อมระดับหนึ่งและให้ข้อเสนอแนะไปในทางเดียวกัน ได้แก่ การทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย การรวมกลุ่มของบุคคลหรือหน่วยงานเพื่อทำหน้าที่และบทบาทต่างๆ กัน การจัดการประชุมประชาคมด้านโลจิสติกส์ทั้งในและนอกชุมชน การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดเวลา มีหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านนี้โดยตรง และมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ มีงบประมาณสนับสนุนเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามมีการพบว่า ระดับความพึงพอใจต่อองค์ประกอบและการจัดการ โลจิสติกส์ระหว่างกลุ่มนักท่องเที่ยวกับกลุ่มผู้ประกอบการมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนจนเป็นประเด็นที่ต้องสนใจหาเหตุผลมาอธิบาย

ชุติมา อุ่ยประเสริฐ (2556) การศึกษาถึงแบบจำลองสมการโครงสร้างขององุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในภาคเหนือของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อพิสูจน์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรแฝงที่เกี่ยวกับอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในภาคเหนือของประเทศไทย และเพื่อกำหนดแบบจำลองสมการโครงสร้างขององุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในภาคเหนือของประเทศไทย โดยการศึกษาครั้งนี้ได้มุ่งเน้นวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์ของโครงสร้างเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ภายในแบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model: SEM Model) โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบด้วยแบบจำลองโครงสร้างเชิงเส้น เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงภายนอก (ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ ปัจจัยด้านฤดูกาลท่องเที่ยว ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคมและการเมือง และปัจจัยด้านการบริการท่องเที่ยว) และตัวแปรแฝงภายใน (อุปสงค์การท่องเที่ยว) โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลปฐมภูมิซึ่งได้จากการเก็บแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจานวน 400 ตัวอย่าง ตามสถานที่ต่าง ๆ ทั่วภาคเหนือของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า

ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสังคมและการเมือง มีอิทธิพลทางบวกต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในภาคเหนือของประเทศไทย

ขจิตา มัชฌิมา (2552)ได้ศึกษาถึงความเหมาะสมในการใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ในการทดสอบความเป็นอิสระสำหรับข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่าง โดยการเป็นอิสระต่อกันและมาจากรูปแบบความน่าจะเป็นเดียวกัน เป็นคุณสมบัติซึ่งเป็นข้อสมมติเบื้องต้นของข้อมูลในการสร้างตัวสถิติทดสอบเพียร์สันไคสแควร์และตัวสถิติทดสอบอัตราส่วนควรจะเป็นไคสแควร์สำหรับทดสอบความเป็นอิสระ ซึ่งในกรณีที่ข้อมูลได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายแบบไม่ใส่คืนจะเป็นข้อมูลที่ขาดคุณสมบัติดังกล่าวนี้ ข้อสรุปที่ได้จากการทดสอบจึงย่อมมีความคลาดเคลื่อนหรือข้อผิดพลาด ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเชื่อถือได้ของการนำตัวสถิติทั้ง 2 มาทำการทดสอบความเป็นอิสระสำหรับข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่าง ทั้งจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายแบบใส่คืนและแบบไม่ใส่คืน การศึกษาดำเนินการโดยการจำลองข้อมูล โดยสถานการณ์ที่ศึกษาคือ ข้อมูลในตารางการณ์จรขนาด 2 × 2 กำหนดขนาดตัวอย่างเท่ากับ 50, 100, 150 และ 200 ระดับนัยสำคัญที่กำหนดเท่ากับ 0.01 และ 0.05 มีการทำซ้ำจำนวน 1,000 ครั้งในแต่ละสถานการณ์

ผลการวิจัยพบว่า กรณีที่ข้อมูลได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายแบบใส่คืน มีค่าความผิดพลาดประเภทที่ 1 น้อยกว่าและใกล้เคียงกับระดับนัยสำคัญที่กำหนดมากกว่ากรณีแบบไม่ใส่คืน โดยที่ค่าความผิดพลาดประเภทที่ 1 ของทั้ง 2 กรณีจะมีค่าลดลงและใกล้เคียงกับระดับนัยสำคัญมากขึ้น เมื่อขนาดตัวอย่างเพิ่มมากขึ้น และเมื่อขนาดประชากรเพิ่มมากขึ้น ค่าความผิดพลาดประเภทที่ 1กรณีที่ข้อมูลได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายแบบไม่ใส่คืนจะมีค่าเข้าใกล้ค่าความผิดพลาดประเภทที่ 1 กรณีที่ข้อมูลได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายแบบใส่คืน

ดังนั้นสรุปได้ว่าการขาดคุณสมบัติการเป็นอิสระต่อกันและมาจากรูปแบบความน่าจะเป็นเดียวกันของข้อมูลที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายแบบไม่ใส่คืน ทำให้ผลการทดสอบความเป็นอิสระเกิดความผิดพลาดสูง ซึ่งจะนำไปสู่ข้อสรุปและการตัดสินใจที่ไม่ถูกต้อง การประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีทางสถิติในลักษณะเช่นนี้ จึงต้องทำความเข้าใจในรากฐานทฤษฎีการอนุมานทางสถิติและทฤษฎีการสำรวจตัวอย่างให้ถ่องแท้ และจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความเข้าใจในทฤษฎีความน่าจะเป็นในระดับที่ดี

ปาริชาต สุพล (2555) ได้ศึกษาถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน กรณีศึกษาการดำเนินการร่วมระหว่าง บริษัท Ben Adisti โรงแรมแม่ยมพาเลสและชุมชนนาแหลม อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลการสารวจภาคสนาม ทั้งข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน จากการดำเนินการร่วมระหว่างบริษัท Ben Adisti โรงแรมแม่ยมพาเลส และชุมชนนาแหลม อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ได้รับผลกระทบทางตรงและทางอ้อมจากการ

ท่องเที่ยวชุมชนนาแหลม อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ จานวน 252 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่การสัมภาษณ์เชิงลึก การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและบรรยายสรุป

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ได้รับผลกระทบทางตรงจากการท่องเที่ยวชุมชน ได้แก่ กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ได้แก่ บริษัท Ben Adisti โรงแรมแม่ยมพาเลส และกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้าน หลังจากมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้นภายในระยะเวลา 5 ปีครัวเรือนมีรายได้จากอาชีพหลักเพิ่มขึ้นร้อยละ 36.86 ต่อปี ขณะที่กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบทางอ้อมหรือประชาชนทั่วไปในเขตชุมชนนาแหลมภายหลังมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้นพบว่า ครัวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากอาชีพหลักร้อยละ 15.98 โดยเฉลี่ยครัวเรือนในชุมชนนาแหลมมีรายได้เพิ่มขึ้นจากอาชีพหลักร้อยละ 26.44 โดยสรุปการท่องเที่ยวชุมชนมีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาด้านเศรษฐกิจทางบวกมากกว่าทางลบ กล่าวคือ ครัวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการออมและการลงทุนอยู่ในระดับมาก

ประภาศรี ศรีประดิษฐ์ และคณะ (2556) การศึกษาศักยภาพและมูลค่าของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวต่อการสร้างรายได้ของจังหวัดอุตรดิตถ์ แพร่ และน่านในเขตภาคเหนือ โดยการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารวบรวมข้อมูลที่สาคัญ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนการศึกษาอุปสงค์และอุปทานของการท่องเที่ยวเพื่อกำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการด้านการตลาดท่องเที่ยวจังหวัดอุตรดิตถ์ แพร่ และน่าน

ผลการศึกษา พบว่า การศึกษาด้านอุปทานและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว โดยกำหนดกรอบสำหรับการตรวจสอบมาตรฐานคุณภาพไว้ 6 มิติ ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพแหล่งท่องเที่ยว ปริมาณของกิจกรรมหรือการใช้สอย ประเภทการท่องเที่ยว การออกแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก ทัศนคติและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว การยอมรับของประชากรในท้องถิ่น และมลพิษทางการท่องเที่ยวหรือผลกระทบข้างเคียง ผลการศึกษาพบว่าสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ มาตรฐาน 5 ดาว ได้แก่ คุ้มเจ้าหลวงเมืองแพร่ วัดศรีดอนคำ วัดพระธาตุช่อแฮ บ้านวงศ์บุรี มาตรฐาน 4 ดาวได้แก่ วัดพระนอน วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร วัดสระบ่อแก้ว พิพิธภัณฑ์เสรีไทย (แพร่) วัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรีสามัคคีธรรม วัดพระหลวง (ธาตุเนิ้ง) โกมลผ้าโบราณ อุทยานลิลิตพระลอ ชุมชนผลิตผ้าม่อฮ่อม บ้านทุ่งโฮ้ง วัดจอมสวรรค์ วัดหลวง มาตรฐาน 3 ดาวได้แก่ พิพิธภัณฑ์การป่าไม้ ศาลหลักเมือง วัดหัวข่วง วัดนาตุ้ม วัดสะแล่ง (วัดป่าสุคันธรรมาราม) วัดแม่ลานเหนือ วัดพระธาตุปูแจ วัดสันปู่สี วัดพระธาตุจอมแจ้ง บ้านประทับใจ วัดสวรรคนิเวศ วัดพงษ์สุนันท์ คุ้มวิชัยราชา วัดศรีบุญเรือง บ้านหลวงศรีนรานุกูล วัดเมธังกราวาส (วัดน้ำคือ) อนุสาวรีย์พระยาไชยบูรณ์ วัดต้นธง บ้านนายวัง ศศิบุตร ย่านบ้านเก่าชุมชนวัดเชตวัน วัดร่องซ้อ

การวิเคราะห์ SWOT โดยผู้ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว พบว่า จังหวัดแพร่ จุดแข็ง (Strength) ได้แก่ วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตที่มีเอกลักษณ์ ประชาชนมีความชำนาญในการผลิตผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นหลายด้าน เช่น การทอผ้า การย้อมผ้าหม้อฮ่อม การทำเฟอร์นิเจอร์ไม้ การผลิตสุรากลั่นพื้นบ้าน การตีเหล็ก ฯลฯ แหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งศิลปวัฒนธรรม สถาปัตยกรรมโบราณสถานและแหล่งธรรมชาติที่บริสุทธิ์สวยงาม เป็นจุดเชื่อมโยงภาคเหนือตอนบนและภาคเหนือตอนล่างโดยมีการคมนาคมที่สะดวกทั้งทางรถยนต์ รถไฟ และเครื่องบิน จุดอ่อน (Weaknesses) ได้แก่ สินค้าที่ระลึกของจังหวัดแพร่ยังไม่มีเอกลักษณ์และชื่อเสียงที่โดดเด่น/แตกต่างจากจังหวัดอื่น แหล่งท่องเที่ยวขาดจุดเด่นที่ชัดเจน ขาดการบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ โอกาส (Opportunities) ได้แก่ นโยบายการพัฒนาสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจและอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง สนับสนุนการเชื่อมโยงการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน การส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับนานาชาติมากขึ้น และนักท่องเที่ยวมีกระแสนิยมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ความต้องการการผลิตภัณฑ์จากไม้มีจำนวนมากและมีอย่างต่อเนื่อง ภัยคุกคาม (threats) ได้แก่กฎระเบียบบางประการไม่เอื้อต่อการประกอบอาชีพท้องถิ่นบางประเภท เช่น การผลิต สุราพื้นบ้าน การทำผลิตภัณฑ์จากไม้

การศึกษาด้านอุปสงค์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดอุตรดิตถ์ แพร่ น่าน พบว่า เพศชาย 54.3 % และหญิง 45.7 % ช่วงอายุที่มีมากที่สุดคือ 31-40 ปี คิดเป็น 37% ของทั้งหมด สถานะภาพส่วนใหญ่ คือ โสดและแต่งงาน อาชีพที่มากที่สุดคือ พนักงานบริษัท คิดเป็น 35 % ของทั้งหมด รายได้ของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ 20,000 บาท/เดือน แหล่งที่มาของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ ภาคกลาง 69 % นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่เคยมาเที่ยว คิดเป็น 65 %ของทั้งหมด นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้เวลาในการท่องเที่ยว 3 วันเป็นส่วนมาก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาเป็นกลุ่มเล็กๆ 1-3 คน การเดินทางส่วนใหญ่เดินทางมาเอง โดยรถยนต์ สถานที่พัก ส่วนใหญ่พักโรงแรม รีสอร์ท บ้านญาติ บ้านเพื่อน และที่พักอุทยาน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ไปเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ และทางประวัติศาสตร์ สาเหตุที่มาท่องเที่ยวส่วนใหญ่เพื่อพักผ่อนและท่องเที่ยวตามเทศกาล แหล่งข้อมูลส่วนใหญ่ที่นักท่องเที่ยวได้รับตามลำดับคือ เอกสาร แผ่นพับ อินเตอร์เน็ต และ หนังสือท่องเที่ยว ความคาดหวังต่อความพึงพอใจต่อสถานที่ท่องเที่ยวเรียงตาม ลำดับ ได้แก่ ความสมบูรณ์และความสวยงามของธรรมชาติ พักผ่อนในบรรยากาศที่ดี ความสะอาดและความปลอดภัยของสถานที่ ความรู้จากแหล่งท่องเที่ยว แนวทางการประยุกต์ความรู้ที่ได้จากแหล่งท่องเที่ยวไปใช้ประโยชน์ และเจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 2.2 แสดงการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ลำดับ	ชื่อผู้ศึกษา/วิจัย	ปีที่ศึกษา	เรื่องที่ศึกษา	ประเด็นหลัก	สิ่งที่ค้นพบ	ข้อเสนอแนะ	สถานที่ศึกษา
1	สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร	2549	สำรวจข้อมูลด้านการขนส่งและจราจรเพื่อจัดทำแผนแม่บทในเมืองภูมิภาคจังหวัดแพร่	การขนส่งและการจราจร	ปัญหาการเชื่อมโยงเส้นทาง	เชื่อมโยงเส้นทางพัฒนาสถานีขนส่งปรับปรุงเส้นทางท่องเที่ยวโครงข่ายเสริมสร้างเส้นทางท่องเที่ยวแก้ไขจุดอันตราย	จังหวัดแพร่
2	คมสัน สุริยะ และคณะ	2551	การวิเคราะห์ระบบโลจิสติกส์สำหรับการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนในล้านนา	ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวการผลิตโบวชัวร์	ผลิตได้เสรีนำเสนอข้อมูลเชิงบวกเป็นหลัก		กรณีศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 2.2 แสดงการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อผู้ศึกษา/วิจัย	ปีที่ศึกษา	เรื่องที่ศึกษา	ประเด็นหลัก	สิ่งที่ค้นพบ	ข้อเสนอแนะ	สถานที่ศึกษา
3	มิ่งสรรพ์ ขาว สะอาด และคณะ	2551	ปัญหาด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย	ปัญหาการท่องเที่ยว	การจัดการห่วงโซ่อุปทานของนักท่องเที่ยว	จัดการขั้นตอนบริการให้มีประสิทธิภาพ	ประเทศไทย
4	คมสัน สุริยะ	2552	ศึกษาโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวในเยอรมนี	โลจิสติกส์การท่องเที่ยว	มุ่งเน้นคนในท้องถิ่นมากกว่านักท่องเที่ยว	การปรับตัวของนักท่องเที่ยว	ประเทศเยอรมนี
5	กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	2553	ศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในโครงการจัดทำแผนพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว ในเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์	พฤติกรรมนักท่องเที่ยว	นิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สนใจและนิยมการท่องเที่ยวศาสนสถาน/วัด ปัจจัยดึงดูด คือ ความมีชื่อเสียง		ประเทศไทย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 2.2 แสดงการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อผู้ศึกษา/วิจัย	ปีที่ศึกษา	เรื่องที่ศึกษา	ประเด็นหลัก	สิ่งที่ค้นพบ	ข้อเสนอแนะ	สถานที่ศึกษา
6	เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ	2555	ศึกษาการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา	การกลับมาเที่ยวซ้ำ	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับการกลับมาเที่ยวซ้ำ		อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา
7	ประไพพิศ สวัสดิ์-รมย์ และ มุขสุดา พูลสวัสดิ์	2552	ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการขยายตัวของการท่องเที่ยว โครงสร้างรายได้และการกระจายรายได้ของชุมชนท่องเที่ยวในภาคตะวันออก	ผลกระทบต่อการขยายตัวของการท่องเที่ยว	ปัจจัยกระทบต่อการขยายตัวการท่องเที่ยว คือ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี การส่งเสริมการตลาดและการให้บริการ		จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง ผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ ในบทนี้จะกล่าวถึง ขอบเขตการศึกษา กรอบแนวคิด ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา วิธีการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการศึกษาโดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 แผนการดำเนินการ ขอบเขต และวิธีการวิจัย

3.1.1 ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ มีขอบเขตประชากร ขนาดตัวอย่าง และขอบเขตเนื้อหา ดังนี้

3.1.1.1 ขอบเขตประชากรและขนาดตัวอย่าง

ประชากรที่จะทำการศึกษา ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ โดยใช้จำนวนนักท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2556 ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2556 มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจังหวัดแพร่ทั้งสิ้น 668,522 คน (สำนักงานจังหวัดแพร่, 2556) โดยใช้สูตรกำหนดขนาดตัวอย่างของยามาเน่ (Yamane, 1967) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยกำหนดให้ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e = ความคลาดเลื่อนของการสุ่ม

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

กำหนดให้ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือ ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ 5% (e = 0.05) และจำนวนประชากรทั้งหมด เท่ากับ 668,522 คน

$$n = \frac{668{,}522}{1 + 668{,}522(0.05)^2}$$

n = 399.76 $\approx$ 400 คน

ดังนั้น ใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

3.1.1.2 ขอบเขตเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ที่ส่งผลให้เกิดความภักดีของนักท่องเที่ยว ภายใต้องค์ประกอบของการจัดการโลจิ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สติกส์การท่องเที่ยว ประกอบไปด้วย ด้านกายภาพ (Physical flow) ด้านข้อมูลข่าวสาร (Information Flow) ด้านการเงิน (Financial Flow) ด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure) และด้านความยั่งยืน (Sustainability)

3.1.1.3 กรอบแนวคิด

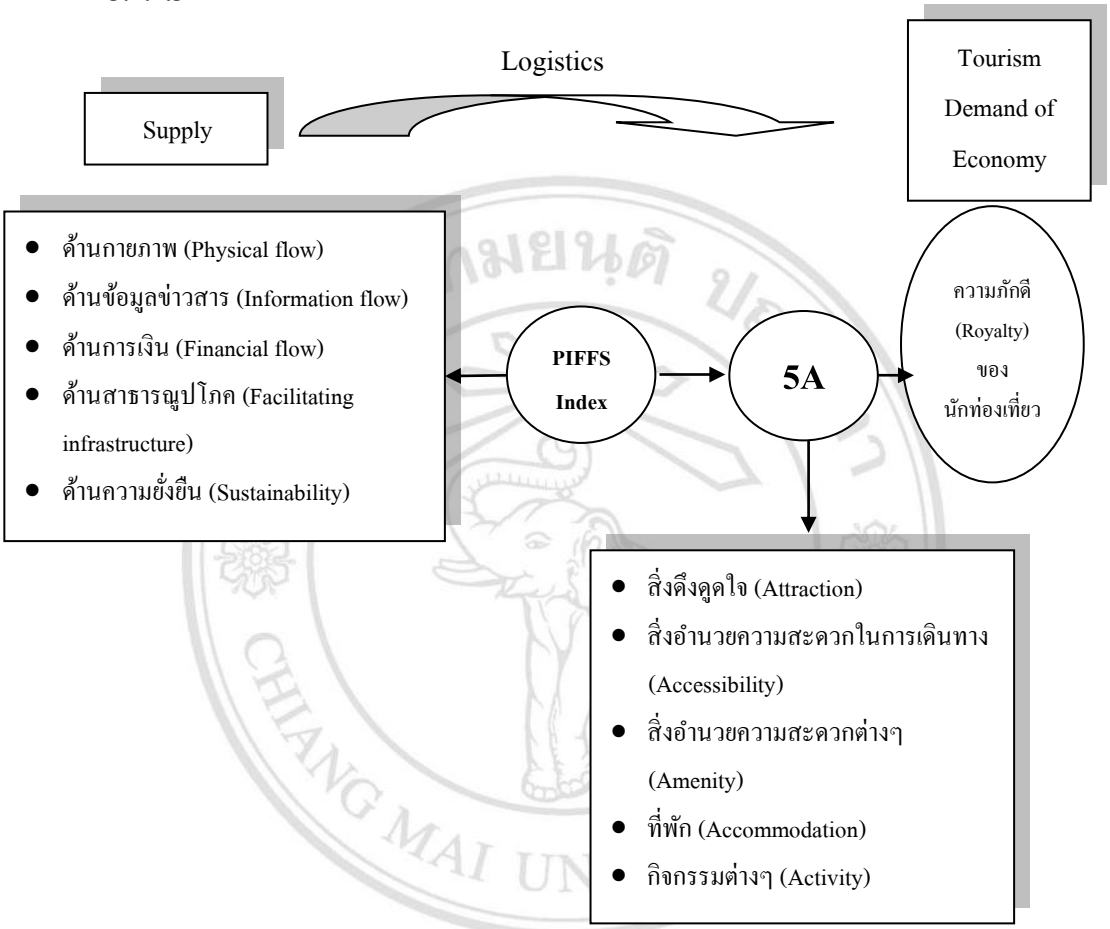

ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากกรอบแนวคิดตามภาพที่ 3.1 จะดำเนินการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ (Physical flow) ด้านข้อมูลข่าวสาร (Information flow) ด้านการเงิน (Financial flow) ด้านสาธารณูปโภค (Facilitating infrastructure) และด้านความยั่งยืน (Sustainability) ซึ่งมีผลต่อองค์ประกอบทรัพยากรการท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) สิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง (Accessibility) สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ (Amenity) ที่พัก (Accommodation) และกิจกรรมต่าง ๆ (Activity) โดยทดสอบอิทธิพลของนักท่องเที่ยว ต่อความภักดี (Royalty) โดยจะศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัย PIFFS และ FiveA ที่มีต่อความภักดีต่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวไปยังจังหวัด

แพร่ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ โดยผลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ต่อไป

3.2 วิธีการศึกษา/วิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการศึกษา

3.2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) **ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)** เป็นข้อมูลที่รวบรวมจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ ใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คือ 400 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenient Sampling) จากสถานที่ที่นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวไปยังจังหวัดแพร่ เช่น สถานีขนส่งรถโดยสารประจำทาง สถานีรถไฟ สนามบิน และแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่

2) **ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)** เป็นข้อมูลที่รวบรวมโดยการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ วิทยานิพนธ์ งานวิจัย เอกสารอื่นๆ และการค้นคว้าข้อมูลผ่านอินเตอร์เน็ต

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นการสอบถามเพื่อศึกษาให้ทราบถึง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่

3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม จะใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีลำดับการวิเคราะห์ ดังนี้

1) ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Analysis) เช่น ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นการวิเคราะห์แบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิท-สเกล (Likert Scale) เพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำอีกครั้งของผู้ตอบแบบสอบถาม

2) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีขอนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้ Structure Equation Modelด้วยเทคนิควิธีวิเคราะห์การ ประมาณความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum likelihood estimate: MLE) ซึ่งประกอบด้วยขั้น ตอน ดังนี้ คือ (จำเริญ จิตรหลัง, 2552) ขั้น ตอนที่ 1 การกำหนดโมเดลเชิงทฤษฎีโดยการกำหนดโมเดลและตัวแปรที่ใช้ ใน การศึกษา ขั้น ตอนที่2 การกำหนดข้อมูลจำเพาะของโมเดลโดยการกำหนดข้อมูลจำเพาะ 3 รูปแบบ คือ พารามิเตอร์บังคับพารามิเตอร์กำหนด และพารามิเตอร์อิสระ ขั้นตอนที่ 3 การประมาณ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ค่าพารามิเตอร์ของโมเดลโดยการวิเคราะห์การถดถอย โดยใช้วิธีความเป็นไปได้สูงสุดในการหาค่าพารามิเตอร์จากข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ ขั้นตอนที่ 4การตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูลเชิงประจักษ์กับโมเดล และการ ตรวจสอบความตรงของโมเดล โดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีSRMR, RMSEA, CFI, และ TLI ขั้น ตอนที่5การปรับโมเดล หากโมเดลที่ประมาณค่าได้ยังไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จะต้องทำการปรับโมเดล แล้วจึงทำการวิเคราะห์อีกครั้งหนึ่งขั้นตอนที่6 การแปลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำค่าสัมประสิทธิ์ภายในโมเดลที่มี นัยสำคัญ ทางสถิติมาอธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุค่าสัมประสิทธิ์จะแสดงขนาด ของอิทธิพลและ ทิศทางของตัวแปรเหตุที่มีต่อตัวแปรผล

การวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ โดยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยให้กลุ่มตัวอย่างเรียงระดับความคิดเห็นโดยการใช้มาตรวัดมาตรส่วนประเมินค่าตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert's Scale) จากนั้นจะทำการรวบรวมคะแนนจากระดับความคิดเห็น นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และแปลความหมายของค่าเฉลี่ย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษา เรื่อง ผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ และศึกษาผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ โดยแบ่งการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำอีกครั้งของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้การวิเคราะห์แบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิท-สเกล (Likert Scale)

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ โดยใช้แบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM)

ส่วนที่ 4 จากการสัมภาษณ์ นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ ในเรื่อง ผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่

4. 1 ข้อมูลทั่วไป

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.75 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 38.25 ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุไม่เกิน 30 ปี ร้อยละ 69.50รองลงมา คือ อายุระหว่าง 31 – 45 ปี ร้อยละ 22.75 อายุระหว่าง 46 – 60 ปี ร้อยละ 7.50 และ 61 ปีขึ้นไป ร้อยละ 0.25 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด/หม้าย/หย่าร้าง ร้อยละ 78.25 รองลงมา คือ สมรส ร้อยละ 21.75 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสูงกว่าปริญญาตรีร้อยละ 73.25 และระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีร้อยละ 26.75 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัท,ข้าราชการ/เกษียณราชการ ร้อยละ 51.24 รองลงมา คือ นักเรียน/นักศึกษา ,พ่อบ้าน/แม่บ้าน,ว่างงานร้อยละ 34.00 และ รับจ้างทั่วไป,เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 14.50 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 15,000 บาท ร้อยละ 65.00 ระหว่าง 15,000 – 30,000 บาท ร้อยละ 25.50 รองลงมา คือ 30,001 – 50,000 บาท ร้อยละ 6.25 และมากกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 3.255 แสดงดังตารางที่ 4.1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	153	60.96
หญิง	247	39.04
รวม	400	100.00
สถานภาพสมรส		
สมรส	87	21.75
โสด/หม้าย/หย่าร้าง	313	78.25
รวม	400	100.00
ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบสอบถาม		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	107	26.75
มัธยมศึกษาขึ้นไป	293	73.25
รวม	400	100.00
อายุ		
ไม่เกิน 30 ปี	278	69.50
31 – 45 ปี	91	22.75
46 – 60 ปี	30	7.50
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>อาชีพ</u>		
พนักงานบริษัท,ข้าราชการ/เกษียณราชการ	206	51.24
รับจ้างทั่วไป,เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	58	14.50
นักเรียน/นักศึกษา ,พ่อบ้าน/แม่บ้าน,ว่างงาน	136	34.00
รวม	400	100.00
<u>รายได้ของครอบครัวต่อเดือน</u>		
น้อยกว่า 15,000 บาท	260	65.00
15,000 – 30,000 บาท	102	25.50
30,001 – 50,000 บาท	25	6.25
มากกว่า 50,000 บาท	13	3.25
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

4.1.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้กำหนดข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ จำนวนครั้งเดินทางมาท่องเที่ยว ระยะเวลาในการท่องเที่ยว แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับด้านการท่องเที่ยว และวิธีการในการเดินทางไปท่องเที่ยว

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดแพร่อันดับหนึ่งได้แก่ น้อยกว่า 5 วัน จำนวน 346 คนคิดเป็นร้อยละ 86.50 รองลงมา มากกว่า 5 ไม่ถึง 10 วัน จำนวน 44 คนคิดเป็นร้อยละ 11.00 และท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่เกิน 10 วัน จำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 2.50 ซึ่งสามารถแสดงดังตารางที่ 4.2

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดแพร่

จำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ (ครั้ง)	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5	346	86.50
มากกว่า 5 ไม่ถึง 10	44	11.00
เกิน 10	10	2.50
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ อันดับหนึ่งได้แก่ น้อยกว่า 3 วันต่อครั้ง จำนวน 322 คนคิดเป็นร้อยละ 80.50 รองลงมาได้แก่ มากกว่า 3 ไม่ถึง 5 วันต่อครั้ง จำนวน 66 คนคิดเป็นร้อยละ 16.50 และท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่เกิน 5 วันต่อครั้ง จำนวน 12 คนคิดเป็น ร้อยละ 3 ซึ่งสามารถแสดงดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนเวลาในการท่องเที่ยวกี่วันต่อครั้ง

จำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ (วัน)	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 3	322	80.50
มากกว่า 3 ไม่ถึง 5	66	16.50
เกิน 5	12	3.00
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวอันดับหนึ่ง ได้แก่ จากเพื่อนหรือคนรู้จัก จำนวน 122 คนคิดเป็นร้อยละ 30.50 รองลงมาได้แก่ อินเตอร์เน็ตจำนวน 79 คนคิดเป็นร้อยละ 19.75 และอันดับที่สามได้แก่ คนในครอบครัว จำนวน 75 คนคิดเป็นร้อยละ 18.75 ซึ่งสามารถแสดงดังตารางที่ 4.4

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามแหล่งที่ได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว

แหล่งที่ได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
หนังสือ วารสาร สิ่งตีพิมพ์	54	13.50
โทรทัศน์ วิทยุ	70	17.50
คนในครอบครัว	75	18.75
เพื่อน/คนรู้จัก	122	30.50
อินเตอร์เน็ต	79	19.75
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวเอง จำนวน 280 คนคิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมา คือ เดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง 63 คนคิดเป็นร้อยละ ร้อยละ 15.75 และอันดับสาม ได้แก่ เดินทางมากับบริษัทนำเที่ยว (ทัวร์) จำนวน 30 คนคิดเป็นร้อยละ ร้อยละ 7.5 ซึ่งสามารถแสดงดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดแพร่

วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดแพร่	จำนวน	ร้อยละ
เดินทางท่องเที่ยวเอง (รถส่วนตัว)	280	70.00
เดินทางมากับบริษัทนำเที่ยว (ทัวร์)	30	7.5
เดินทางโดยรถยนต์เช่า	16	4.00
เดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง	63	15.75
อื่นๆ	11	2.75
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

4. 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำอีกครั้งของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้การวิเคราะห์แบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิท-สเกล (Likert Scale)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำอีกครั้งของผู้ตอบแบบสอบถามจากการทดสอบปัจจัยโดยใช้การวิเคราะห์แบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิท-สเกล (Likert Scale) แสดงดังตารางที่ 4.6 ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านกายภาพ พบว่าถนนสายหลักในการเดินทางไปแพร่ ระดับความคิดเห็นอันดับ 4 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.75 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.46 จุดพักรถระหว่างทาง ระดับความคิดเห็นอันดับ 3 อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.25 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.30 เส้นทางในการเดินทางในแพร่ ระดับความคิดเห็นอันดับ 3 อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.25 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.50

ดังนั้น ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าจากปัจจัยทางด้านกายภาพ คือ เส้นทางในการเดินทางในแพร่ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำ

2. ด้านข้อมูลข่าวสาร พบว่าศูนย์บริการการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ ระดับความคิดเห็นอันดับ 3 อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.25 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.24 ไกด์ มัคคุเทศก์ ระดับความคิดเห็นอันดับ 3 อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.50 ค่าถ่วงน้ำหนัก 2.86 แผนที่ ระดับความคิดเห็นอันดับ 4 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.25 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.52 ป้ายบอกทาง ระดับความคิดเห็นอันดับ 4 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.25 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.73

ดังนั้น ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าจากปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร คือ ป้ายบอกทางมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำ

3. ด้านการเงิน พบว่าค่าธรรมเนียมในการบริการทางการเงิน ระดับความคิดเห็นอันดับ 3 อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.25 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.23 การรับบัตร debit/credit ระดับความคิดเห็นอันดับ 3 อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.75 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.18 จุดตั้งเครื่องกด ATM ระดับความคิดเห็นอันดับ 3 อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.75 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.50

ดังนั้น ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าจากปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร คือ จุดตั้งเครื่องกด ATM มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำ

4. ด้านสาธารณูปโภค พบว่าห้องน้ำ ระดับความคิดเห็นอันดับ 3 อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.00 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.66 สัญญาณโทรศัพท์ ระดับความคิดเห็นอันดับ 4 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 33.75 ค่าถ่วงน้ำหนัก 2.89 Internet WIFI 3G ระดับความคิดเห็นอันดับ 5 อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.75 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.87 จุดพยาบาล/หน่วยแพทย์ฉุกเฉิน/การส่งต่อโรงพยาบาล ระดับความคิดเห็นอันดับ 3 อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.00 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.71

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ดังนั้น ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าจากปัจจัยด้านสาธารณูปโภค คือ Internet WIFI 3G มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำ

5. ด้านความยั่งยืน พบว่า การใช้วัสดุที่เป็นมิตรระดับความคิดเห็นอันดับ 3 อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.25 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.55 จุดทิ้งขยะระดับความคิดเห็นอันดับ 3 อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.50 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.51 การแยกขยะ ระดับความคิดเห็นอันดับ 3 อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.75 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.38

ดังนั้น ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าจากปัจจัยด้านความยั่งยืน คือ การใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อธรรมชาติ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำ

6. ด้านสิ่งที่ดึงดูดใจ พบว่า แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมประวัติศาสตร์ เช่น วัดพระธาตุช่อแฮ วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร วัดหลวง เป็นต้น ระดับความคิดเห็นอันดับ 4 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.50 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.93 แหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติระดับความคิดเห็นอันดับ 4 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.00 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.89 แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เช่น น้ำตกห้วยโรง แก่งหลวง ภูเขาหินปะการัง เป็นต้นระดับความคิดเห็นอันดับ 4 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.00 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.83 แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น ศูนย์วิจัยพืชสวนแพร่ สวนอ้อมทอง บ้านนาตอง เป็นต้น ระดับความคิดเห็นอันดับ 4 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.00 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.71

ดังนั้น ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าจากปัจจัยด้านสิ่งที่ดึงดูดใจ คือ แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมประวัติศาสตร์ เช่น วัดพระธาตุช่อแฮ วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร วัดหลวง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำ

7. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง พบว่า ทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง ระดับความคิดเห็นอันดับ 4 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 36.25 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.84 รถโดยสารประจำทางระดับความคิดเห็นอันดับ 4 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.50 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.68 การให้บริการของสายการบิน อันดับ 3 อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.75 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.43 การให้บริการของรถไฟ ระดับความคิดเห็นอันดับ 3 อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.00 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.39

ดังนั้น ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าจากปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง คือ ทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวของนักเที่ยวมากที่สุดแพร่ซ้ำ

8. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า สาธารณูปโภคพื้นฐาน: น้ำ ไฟฟ้า โทรศัพท์สาธารณะ ระดับความคิดเห็นอันดับ 4 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 33.50 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.70 และโรงพยาบาล ระดับความคิดเห็นอันดับ 4 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 33.75 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.70

ดังนั้น ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าจากปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก คือ สาธารณูปโภคพื้นฐานและโรงพยาบาล มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำ

9. ด้านที่พัก พบว่า ที่พักเพียงพอ ระดับความคิดเห็นอันดับ 4 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.00 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.81 ที่พักสะอาด น่าเข้าพัก ระดับความคิดเห็นอันดับ 5 อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.50 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.96 ที่พักราคาเหมาะสม ระดับความคิดเห็นอันดับ 4 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 36.5 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.96 ที่พักหลายรูปแบบ ระดับความคิดเห็นอันดับ 5 อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.00 ค่าถ่วงน้ำหนัก 2.84

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าจากปัจจัยด้านที่พักสะอาด น่าเข้าพัก และที่พักราคาเหมาะสม ในทั้งสองด้านนี้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวของนักเที่ยวมากที่สุด

10. ด้านกิจกรรม พบว่า เดินศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ ระดับความคิดเห็นอันดับ 4 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 36.25 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.97 การชมทอผ้าหม้อฮ่อม หมู่บ้านบ้านโฮ้ง ระดับความคิดเห็นอันดับ 4 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.00 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.89 ดูนก ปีนเขา ล่องแพ แก่งเสือเต้น ระดับความคิดเห็นอันดับ 4 อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.25 ค่าถ่วงน้ำหนัก 3.91 กิจกรรมด้านประเพณี: งานฤดูหนาวไทยล้านนากาชาด งานประเพณีกำฟ้าไทยพวน ระดับความคิดเห็นอันดับ 5 อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.50 ค่าถ่วงน้ำหนัก 4.02

ดังนั้น ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าจากปัจจัยด้านกิจกรรม คือ ด้านประเพณี:งานฤดูหนาวไทยล้านนากาชาด งานประเพณีกำฟ้าไทยพวน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.6 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำอีกครั้งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวชี้วัด	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าถ่วงน้ำหนัก
	5	4	3	2	1		
1.ด้านกายภาพ							
1.ถนนสายหลักในการเดินทางไปแพร่	61	**143**	133	43	20	400	3.46
	15.25%	**35.75%**	33.25%	10.75%	5.00%	100%	
2. จุดพักรถระหว่างทาง	35	138	**161**	45	21	400	3.30
	8.75%	34.50%	**40.25%**	11.25%	5.25%	100%	
3. เส้นทางในการเดินทางในแพร่	66	135	**149**	31	19	400	3.50
	16.50%	33.75%	**37.25%**	7.75%	4.75%	100%	
2. ด้านข้อมูลข่าวสาร							
1.ศูนย์บริการการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่	55	105	**149**	61	30	400	3.24
	13.75%	26.25%	**37.25%**	15.25%	7.50%	100%	
2.ไกด์ มัคคุเทศก์	20	96	**142**	92	50	400	2.86
	5.00%	24.00%	**35.50%**	23.00%	12.50%	100%	
3. แผนที่	37	**141**	126	40	20	400	3.52
	18.25%	**35.25%**	31.50%	10.00%	5.00%	100%	
4. ป้ายบอกทาง	104	**141**	112	27	16	400	3.73
	26.00%	**35.25%**	28.00%	6.75%	4.00%	100%	

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ ระดับ 5 คือ มีอิทธิพลมากที่สุด, ระดับ 4 คือ มีอิทธิพลมาก, ระดับ 3คือ มีอิทธิพลปานกลาง, ระดับ 2 คือ มีอิทธิพลน้อย, ระดับ 1 คือ มีอิทธิพลน้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.6 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำอีกครั้งของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าถ่วงน้ำหนัก
	5	4	3	2	1		
3. ด้านการเงิน							
1. ค่าธรรมเนียมในการบริการทางการเงิน	52	100	**165**	55	28	400	3.23
	13.00%	25.00%	**41.25%**	13.75%	7.00%	100%	
2. การรับบัตร debit/credit	51	96	**159**	60	34	400	3.18
	12.75%	24.00%	**39.75%**	15.00%	8.50%	100%	
3. ATM	79	124	**135**	40	23	400	3.50
	19.75%	31.00%	**33.75%**	10.00%	5.50%	100%	
4. ด้านสาธารณูปโภค							
1.ห้องน้ำ	105	116	**132**	33	14	400	3.66
	26.25%	29.00%	**33.00%**	8.25%	3.50%	100%	
2. สัญญาณโทรศัพท์	130	**135**	107	22	6	400	2.89
	32.50%	**33.75%**	26.75%	5.50%	1.50%	100%	
3. Internet WIFI 3G	**131**	125	111	25	8	400	3.87
	32.75%	31.25%	27.75%	6.25%	2.00%	100%	
4. จุดพยาบาล/หน่วยแพทย์ฉุกเฉิน/การส่งต่อโรงพยาบาล	107	117	**140**	26	10	400	3.71
	26.75%	29.25%	**35.00%**	6.50%	2.50%	100%	

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ ระดับ 5 คือ มีอิทธิพลมากที่สุด, ระดับ 4 คือ มีอิทธิพลมาก, ระดับ 3คือ มีอิทธิพลปานกลาง, ระดับ 2 คือ มีอิทธิพลน้อย, ระดับ 1 คือ มีอิทธิพลน้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.6 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำอีกครั้งของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าถ่วงน้ำหนัก
	5	4	3	2	1		
5. ด้านความยั่งยืน							
1. จุดทิ้งขยะ	70	125	**154**	42	9	400	3.51
	17.50%	31.25%	**38.50%**	10.50%	2.25%	100%	
2. การแยกขยะ	55	125	**151**	55	14	400	3.38
	13.75%	31.25%	**37.75%**	13.75%	2.25%	100%	
3. การใช้วัสดุที่เป็นมิตร	83	124	**137**	40	16	400	3.55
	20.75%	31.00%	**34.25%**	10.00%	4.00%	100%	
6. ด้านสิ่งที่ดึงดูดใจ							
1.แหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ	115	**156**	104	20	5	400	3.89
	28.75%	**39.00%**	26.00%	5.00%	1.25%	100%	
2. แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น ศูนย์วิจัยพืชสวนแพร่ สวนอ้อมทอง บ้านนาตอง เป็นต้น	93	**152**	111	35	9	400	3.71
	23.25%	**38.00%**	27.75%	8.75%	2.25%	100%	
3. แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เช่น น้ำตกห้วยโรง แก่งหลวง ภูเขาหินปะการัง เป็นต้น	110	**148**	115	16	11	400	3.83
	27.50%	**37.00%**	28.75%	4.00%	2.75%	100%	
4. แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมประวัติศาสตร์ เช่น วัดพระธาตุช่อแฮ วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร วัดหลวง เป็นต้น	131	**142**	102	19	6	400	3.93
	32.75%	**35.50%**	25.50%	4.75%	1.50%	100%	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.6 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำอีกครั้งของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าถ่วงน้ำหนัก
	5	4	3	2	1		
7. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง							
1.ทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง	115	**145**	107	26	7	400	3.84
	28.75%	**36.25%**	26.75%	6.50%	1.75%	100%	
2. รถโดยสารประจำทาง	78	**162**	120	35	5	400	3.68
	19.50%	**40.50%**	30.00%	8.75%	1.25%	100%	
3. การให้บริการของรถไฟ	71	113	**136**	61	19	400	3.39
	17.75%	28.25%	**34.00%**	15.25%	4.75%	100%	
4. การให้บริการของสายการบิน	97	95	**123**	52	33	400	3.43
	24.25%	23.75%	**30.75%**	13.00%	8.25%	100%	
8. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก							
1. สาธารณูปโภคพื้นฐาน : น้ำ ไฟฟ้า โทรศัพท์	96	**134**	132	28	10	400	3.70
สาธารณะ	24.00%	**33.50%**	33.00%	7.00%	2.50%	100%	
2. ห้างสรรพสินค้า	91	**124**	114	52	18	400	3.64
	22.75%	**31.00%**	28.50%	13.00%	4.50%	100%	
3. โรงพยาบาล	102	**131**	123	32	12	400	3.70
	25.50%	**32.75%**	30.75%	8.00%	3.00%	100%	

ที่มา: จากการคำนวณ

All rights reserved

หมายเหตุ ระดับ 5 คือ มีอิทธิพลมากที่สุด, ระดับ 4 คือ มีอิทธิพลมาก, ระดับ 3คือ มีอิทธิพลปานกลาง, ระดับ 2 คือ มีอิทธิพลน้อย, ระดับ 1 คือ มีอิทธิพลน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.6 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำอีกครั้งของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าถ่วงน้ำหนัก
	5	4	3	2	1		
9. ด้านที่พัก							
1. ที่พักเพียงพอ	103	**161**	103	25	7	400	3.81
	25.75%	**40.00%**	25.75%	6.25%	1.75%	100%	
2. ที่พักสะอาด น่าเข้าพัก	**138**	129	113	17	3	400	3.96
	34.50%	32.25%	28.25%	4.25%	0.75%	100%	
3. ที่พักราคาเหมาะสม	137	**146**	90	25	2	400	3.96
	34.25%	**36.5%**	22.5%	6.25%	0.5%	100%	
4. ที่พักหลายรูปแบบ : เกสต์เฮาส์ โรงแรม รีสอร์ท เต้นท์	**144**	121	106	26	3	400	2.84
	36.0%	30.25%	26.5%	6.5%	0.75%	100%	
10. ด้านกิจกรรม							
1. เดินศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ	131	**145**	107	13	4	400	3.97
	32.75%	**36.25%**	26.75%	3.25%	1.00%	100%	
2. การชมทอผ้าหม้อฮ่อม หมู่บ้านบ้านโฮ้ง	125	**136**	110	26	3	400	3.89
	31.25%	**34.00%**	21.5%	6.50%	0.75%	100%	
3. ดูนก ปีนเขา ล่องแพ แก่งเสือเต้น	115	**161**	103	16	5	400	3.91
	28.75%	**40.25%**	25.75%	4.00%	1.25%	100%	
4. กิจกรรมด้านประเพณี : งานฤดูหนาวไทยล้านนา กาชาด งานประเพณีกำฟ้าไทยพวน	**154**	131	88	22	5	400	4.02
	38.50%	32.75%	22.00%	5.50%	1.25%	100%	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

4.3 ผลการศึกษาผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ โดยใช้แบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM)

จากการศึกษาผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ โดยใช้แบบสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling : SEM) ใช้เทคนิควิธีวิเคราะห์การประมาณภาวะความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimate: MLE) เพื่อศึกษาโอกาสความน่าจะเป็น(probability) ของผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ ซึ่งการศึกษาประกอบด้วย PIFFS และ 5A โดยที่ **PIFFS** จำแนกดังนี้ **(P) Physical Flow** การส่งต่อด้านกายภาพ ประกอบด้วย (p1) ถนนสายหลักในการเดินทางไปแพร่ (p2) จุดพักรถระหว่างทาง และ(p3) เส้นทางในการเดินทางไปแพร่ **I (Information Flow)**การส่งต่อด้านข้อมูลข่าวสารประกอบด้วย (i1) ศูนย์บริการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ (i2) ไกด์/มัคคุเทศก์ (i3) แผนที่ และ (i4) ป้ายบอกทาง **F1 (Financial Flow)** การส่งต่อด้านการเงิน ประกอบด้วย (f11) ค่าธรรมเนียมด้านการบริการด้านการเงิน (f12) การรับบัตรเดบิต/เครดิต และ (f13)การบริการตู้ATM (จำนวนตู้ ATM ตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่) **F2 (Facilitating infrastructure)** การส่งต่อด้านสาธารณูปโภค ประกอบด้วย (f21) การบริการด้านห้องน้ำ (ปริมาณห้องน้ำตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่) (f22) สัญญาณโทรศัพท์ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่หรือไม่ (f23) อินเตอร์เน็ท/ไวไฟ/3G ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่หรือไม่ และ (f24) จุดพยาบาล/หน่วยแพทย์ฉุกเฉิน/การส่งต่อโรงพยาบาล และ **S (Sustainability)** การส่งต่อด้านความยั่งยืน ประกอบด้วย (s1) จุดทิ้งขยะ (s2) การแยกขยะ และ (s3) การใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อธรรมชาติ ในส่วนของ **5A** จำแนกได้ดังนี้ **A1 (Attraction)** สิ่งดึงดูดใจ ประกอบด้วย (a11) แหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ (a12) แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น ศูนย์วิจัยพืชสวนแพร่ สวนอ้อมทอง บ้านนาตอง (a13) แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เช่น น้ำตก ห้วยโรง แก่งหลวง ภูเขาหินประกางรัง และ (a14) แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมประวัติศาสตร์ เช่น วัดพระธาตุช่อแฮ วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร วัดหลวง วัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรี **A2 (Accessibility)** ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางประกอบด้วย (a21) ทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง (a22) รถโดยสารประจำทาง (a23) การให้บริการของรถไฟ (มีสายรถไฟมาแพร่จากจังหวัดต่างๆเยอะหรือไม่) และ (a24) การให้บริการสายการบิน **A3 (Amenity)** ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบด้วย (a31) สาธารณูปโภคพื้นฐาน (น้ำ,ไฟฟ้า,โทรศัพท์สาธารณะ) (a32) ห้างสรรพสินค้า และ (a33) โรงพยาบาล **A4 (Accommodation)** ด้านที่พัก ประกอบด้วย (a41) ที่พักเพียงพอ (a42) ที่พักสะอาดน่าเข้าพัก (a43) ที่พักราคาเหมาะสม (a44) ที่พักมีหลายรูปแบบ เช่น เกสต์เฮาส์ โรงแรม รีสอร์ท กางเต้นท์ และ **A5 (Activity)** ด้านกิจกรรม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ประกอบด้วย (a51) เดินศึกษาธรรมชาติ อทยานแห่งชาติ (a52) การชมทอผ้าหม้อฮ่อม หมู่บ้านทุ่งโฮ้ง (a53) ดูนก ปีนเขา ล่องแพแก่งเสื้อเต้น และ (a54) กิจกรรมด้านประเพณี แสดงดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

สัญลักษณ์	ความหมาย
PIF1F2S	
P (Physical Flow)	**การส่งต่อด้านกายภาพ**
p1	ถนนสายหลักในการเดินทางไปแพร่
p2	จุดพักรถระหว่างทาง
p3	เส้นทางในการเดินทางไปแพร่
I (Information Flow)	**การส่งต่อด้านข้อมูลข่าวสาร**
i1	ศูนย์บริการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่
i2	ไกด์/มัคคุเทศก์
i3	แผนที่
i4	ป้ายบอกทาง
F1 (Financial Flow)	**การส่งต่อด้านการเงิน**
f11	ค่าธรรมเนียมด้านการบริการด้านการเงิน
f12	การรับบัตรเดบิต/เครดิต
f13	การบริการตู้ATM (จำนวนตู้ ATM ตามแหล่งท่องเที่ยว)
F2 (Facilitating Infrastructure)	**การส่งต่อด้านสาธารณูปโภค**
f21	การบริการด้านห้องน้ำ (ปริมาณห้องน้ำตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่)
f22	
f23	สัญญาณโทรศัพท์ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่หรือไม่
f24	Internet/Wi-Fi/3G ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่หรือไม่
	จุดพยาบาล/หน่วยแพทย์ฉุกเฉิน/การส่งต่อโรงพยาบาล
S (Sustainability)	**การส่งต่อด้านความยั่งยืน**
s1	จุดทิ้งขยะ
s2	การแยกขยะ
s3	การใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อธรรมชาติ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.7 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา (ต่อ)

สัญลักษณ์	ความหมาย
5A	
A1 (Attraction)	**สิ่งดึงดูดใจ**
a11	แหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ
a12	แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น ศูนย์วิจัยพืชสวนแพร่ สวนอ้อมทอง
a13	แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เช่น น้ำตก ห้วยโรง แก่งหลวง
a14	แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมประวัติศาสตร์ เช่น วัดพระธาตุช่อแฮ วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร วัดหลวง วัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรี
A2 (Accessibility)	**ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง**
a21	ทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง
a22	รถโดยสารประจำทาง
a23	การให้บริการของรถไฟ (มีสายรถไฟมาแพร่จากจังหวัดต่างๆเยอะหรือไม่)
a24	การให้บริการสายการบิน
A3 (Amenity)	**ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก**
a31	สาธารณูปโภคพื้นฐาน (น้ำ, ไฟฟ้า, โทรศัพท์สาธารณะ)
a32	ห้างสรรพสินค้า
a33	โรงพยาบาล
A4 (Accommodation)	**ด้านที่พัก**
a41	ที่พักเพียงพอ
a42	ที่พักสะอาดน่าเข้าพัก
a43	ที่พักราคาเหมาะสม
a44	ที่พักมีหลายรูปแบบ เช่น เกสต์เฮาส์ โรงแรม รีสอร์ท กางเต้นท์
A5 (Activity)	**ด้านกิจกรรม**
a51	เดินศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ
a52	การชมทอผ้าหม้อฮ่อม หมู่บ้านทุ่งโฮ้ง
a53	ดูนก ปีนเขา ล่องแพแก่งเสื้อเต้น
a54	กิจกรรมด้านประเพณี งานฤดูหนาวไทยล้านนาการาชาด งานประเพณีกำฟ้าไทยพวน งานประเพณีนมัสการพระธาตุช่อแฮ งานของดีศรีสงกรานต์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตัวแปรที่ได้กำหนด ไม่สามารถระบุได้ว่าตัวแปรไหนมีผลต่อตัวแปรตาม (Dependent Variable) และไม่ทราบว่าตัวแปรอิสระ (Independent Variable) และไม่สามารถระบุได้ว่าตัวแปรแต่ละตัวมีผลต่อกันหรือไม่ ซึ่งจากผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ ได้ทำการหาความน่าจะเป็นที่เกิดขึ้นระหว่างตัวแปรจากการสำรวจ (Observation Variables) และตัวแปรประจักษ์ (Latent variables) จึงต้องใช้สถิตในการหาแบบจำลองที่เหมาะสมกับข้อมูลที่รวบรวมมาได้ดีที่สุดโดยโปรแกรม R โดยผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจากการสำรวจ (Observation Variables) และตัวแปรประจักษ์ (Latent variables) และทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ โดยใช้สถิติ SEM ในการทดสอบความสัมพันธ์ดังกล่าว โดยแบบจำลองที่ผู้ศึกษาได้ทำการประมาณค่าโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบจำลองสมมติฐานเบื้องต้นสามารถวิเคราะห์ได้ดังภาพที่ 4.1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

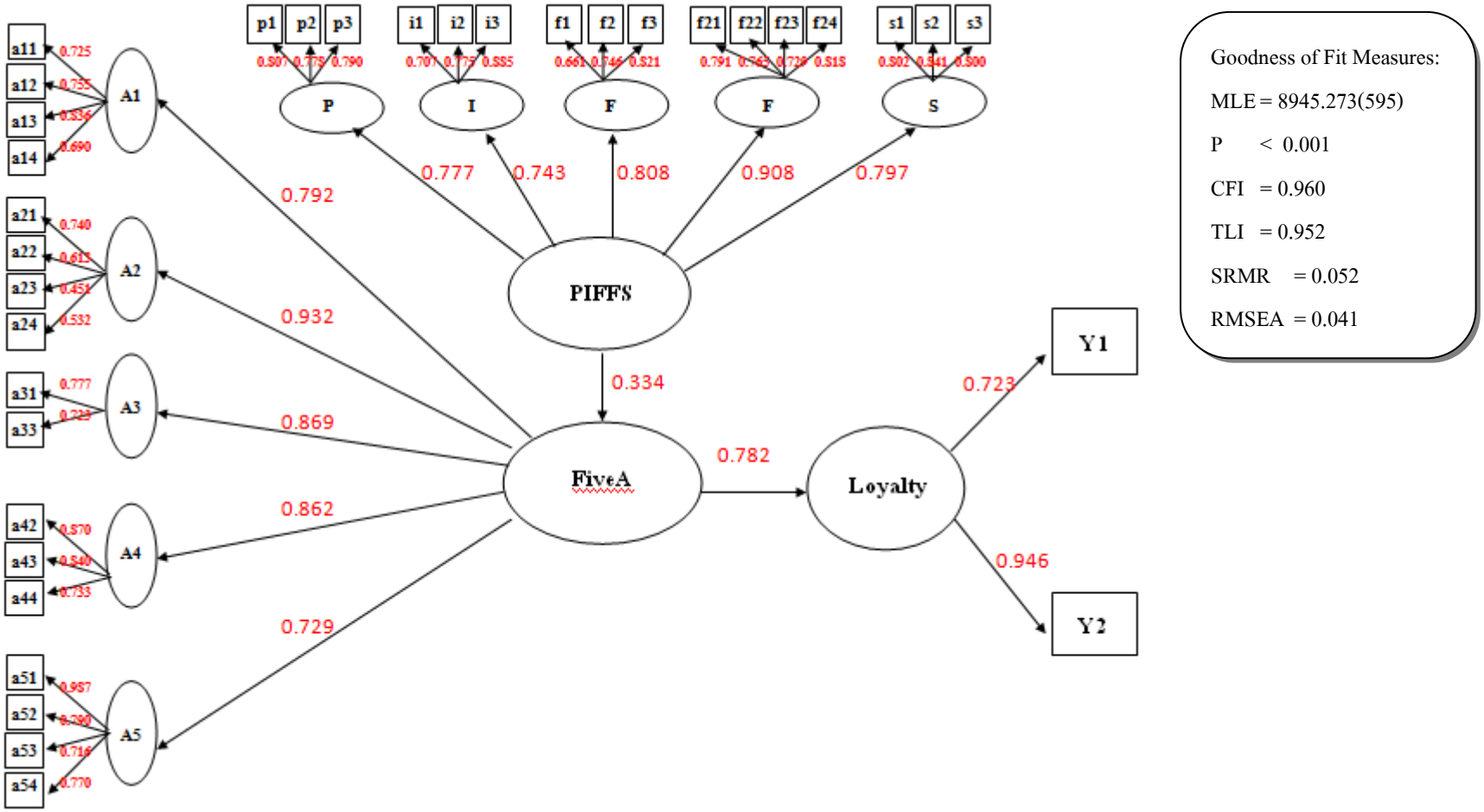

ภาพที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างครั้งที่ 1 (Structural Equation Model: SEM1)

จากภาพที่ 4.1 แสดงผลการคำนวณจากโปรแกรม R โดยมีค่า Maximum Likelihood Estimate (MLE) เท่ากับ 8945.273 (df = 595, p < 0.001) หมายความว่า แบบจำลองดังกล่าวมีความเหมาะสมและไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยเมื่อพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่าค่า CFI = 0.958 TLI = 0.950 SRMR = 0.053 และค่า RMSEA = 0.042

ตารางที่ 4.8 แสดงผลจากการคำนวณที่มีผลต่อผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ โดยใช้แบบจำลอง SEM (Model 1)

	Maximum Likelihood Estimate					
	Estimate	**Standard Error**	**Z-value**	**P(>|z|)**	**Std.lv**	**Std.all**
Loyalty ~ FiveA	0.489	0.110	4.460	0.000 < 0.001	0.334	0.334
FiveA ~ PIFFS	0.641	0.067	9.542	0.000 < 0.001	0.782	0.782

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : *** Significant at 0.01
** Significant at 0.05
* Significant at 0.10

CFI : 0.958
TLI : 0.950
RMSEA : 0.042
SRMR : 0.053

โดยความสัมพันธ์ของ PIFFS และ FiveA มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือหากมี PIFFS เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ปัจจัย FiveA เพิ่มขึ้น 0.641 หน่วยหรือเพิ่มขึ้น 64.1% และตัวแปรประจักษ์ FiveA มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (Estimate = 0.489, p=0.000) โดยความสัมพันธ์ของ FiveA และความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากมี FiveA เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่เพิ่มขึ้น 0.489 หน่วยหรือเพิ่มขึ้น 48.9%

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

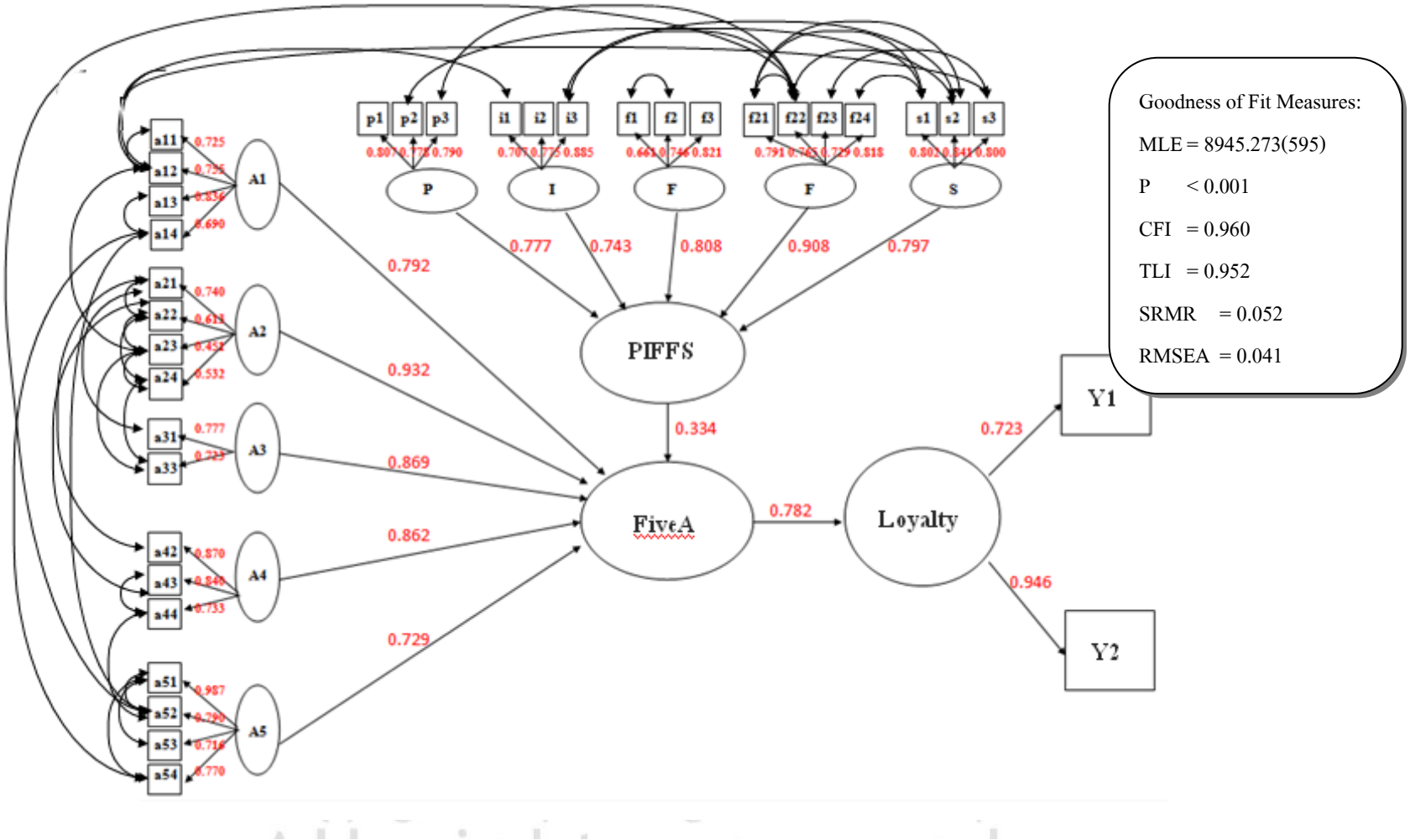

ภาพที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างครั้งที่ 2 (Structural Equation Model: SEM2)

→ แสดงความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง PIFFS และ 5A ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

องค์ประกอบ	สัญลักษณ์	น้ำหนักองค์ประกอบ	ผลต่อตัวแปรตาม (benefit*y)
Physical Flow :การส่งต่อด้านกายภาพ	**P**		(P*loyalty)
ถนนสายหลักในการเดินทางไปแพร่	p1	0.804	0.630
จุดพักรถระหว่างทาง	p2	0.773	0.605
เส้นทางในการเดินทางไปแพร่	p3	0.787	0.616
Information Flow:การส่งต่อด้านข้อมูลข่าวสาร	**I**		(I*loyalty)
ศูนย์บริการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่	i1	0.697	0.546
แผนที่	i3	0.775	0.607
ป้ายบอกทาง	i4	0.884	0.692
Financial Flow : การส่งต่อด้านการเงิน	**F1**		(F1*loyalty)
ค่าธรรมเนียมด้านการบริการด้านการเงิน	f11	0.659	0.516
การรับบัตรเดบิต/เครดิต	f12	0.750	0.587
การบริการตู้ATM (จำนวนตู้ ATM ตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่)	f13	0.824	0.645
Facilitating infrastructure : การส่งต่อด้านสาธารณูปโภค	**F2**		(F2*loyalty)
	f21	0.792	0.620
การบริการด้านห้องน้ำ (ปริมาณห้องน้ำตามแหล่งท่องเที่ยวในจ.แพร่)	f22	0.762	0.597
สัญญาณโทรศัพท์ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่หรือไม่	f23	0.726	0.568
Internet/Wi-Fi/3G ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่หรือไม่	f24	0.823	0.644
จุดพยาบาล/หน่วยแพทย์ฉุกเฉิน/การส่งต่อโรงพยาบาล			
Sustainability :การส่งต่อด้านความยั่งยืน	**S**		(S*loyalty)
จุดทิ้งขยะ	s1	0.802	0.628
การแยกขยะ	s2	0.840	0.658
การใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อธรรมชาติ	s3	0.801	0.627

ที่มา : จากการคำนวณ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง PIFFS และ 5A ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ต่อ)

องค์ประกอบ	สัญลักษณ์	น้ำหนักองค์ประกอบ	ผลต่อตัวแปรตาม (benefit*y)
Attraction : สิ่งดึงดูดใจ	**A1**		(A1*loyalty)
แหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ	a11	0.726	0.243
แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น ศูนย์วิจัยพืชสวนแพร่ สวนอ้อมทอง บ้านนาตอง	a12	0.756	0.253
แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เช่น น้ำตก ห้วยโรง แก่งหลวง ภูเขาหินประการัง	a13	0.834	0.280
แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมประวัติศาสตร์ เช่น วัดพระธาตุช่อแฮ วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร วัดหลวง วัดพระธาตุสุโทนฯ	a14	0.683	0.229
Accessibility : ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง	**A2**		(A2*loyalty)
ทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง	a21	0.740	0.248
รถโดยสารประจำทาง	a22	0.615	0.206
การให้บริการของรถไฟ (มีสายรถไฟมาแพร่จากจังหวัดต่างๆเยอะหรือไม่)	a23	0.455	0.152
การให้บริการสายการบิน	a24	0.543	0.182
Amenity : ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	**A3**		(A3*loyalty)
สาธารณูปโภคพื้นฐาน (น้ำ,ไฟฟ้า,โทรศัพท์สาธารณะ)	a31	0.779	0.261
โรงพยาบาล	a33	0.719	0.241
Accommodation : ด้านที่พัก	**A4**		(A4*loyalty)
ที่พักสะอาดน่าเข้าพัก	a42	0.870	0.291
ที่พักราคาเหมาะสม	a43	0.842	0.282
ที่พักมีหลายรูปแบบ เช่น เกสต์เฮาส์ โรงแรม รีสอร์ท กางเต้นท์	a44	0.729	0.244

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง PIFFS และ 5A ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ต่อ)

องค์ประกอบ	สัญลักษณ์	น้ำหนักองค์ประกอบ	ผลต่อตัวแปรตาม (benefit*y)
Activity : ด้านกิจกรรม	**A5**		(A5*loyalty)
เดินศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ	a51	0.990	0.332
การชมทอผ้าหม้อฮ่อม หมู่บ้านทุ่งโฮ้ง	a52	0.794	0.266
ดูนก ปีนเขา ล่องแพแก่งเสื้อเต้น	a53	0.717	0.240
กิจกรรมด้านประเพณี งานฤดูหนาวไทยล้านนากาชาด งานประเพณีกำฟ้าไทยพวน งานมัสการพระธาตุช่อแฮ งานของดีศรีสงกรานต์	a54	0.770	0.258

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.9 ผลการประมาณค่าสำหรับแบบจำลองการวัดของแบบจำลองสมมติฐานโดยโปรแกรมสถิติ R Studio แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ โดยปัจจัย PIFFS ที่มีผลต่อ FiveA อันดับแรกได้แก่ ป้ายบอกทาง โดยมีค่าองค์ประกอบของน้ำหนักเท่ากับ 0.692 อันดับสองได้แก่ การแยกขยะ โดยมีค่าองค์ประกอบของน้ำหนักเท่ากับ 0.658 และอันดับที่สามได้แก่ การบริการตู้ ATM (จำนวนตู้ ATM ตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่) โดยมีค่าองค์ประกอบของน้ำหนักเท่ากับ 0.645 ส่วน FiveA ที่มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ อันดับแรกได้แก่ เดินศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ โดยมีค่าองค์ประกอบของน้ำหนักเท่ากับ 0.332 อันดับสองได้แก่ ที่พักราคาเหมาะสม โดยมีค่าองค์ประกอบของน้ำหนักเท่ากับ 0.282 และอันดับที่สามได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เช่น น้ำตก ห้วยโรง แก่งหลวง ภูเขาหินประการัง โดยมีค่าองค์ประกอบของน้ำหนักเท่ากับ 0.280 โดยที่ตัวแปรประจักษ์ PIFFS มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (Estimate = 0.641, $p<0.001$)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.10 แสดงผลจากการคำนวณที่มีผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ โดยใช้แบบจำลอง SEM (Model)

Variables	Maximum Likelihood Estimate					
	Estimate	Standard Error	Z-value	P(>|z|)	Std.lv	Std.all
FIVEA						
A1	1.000			***	0.795	0.795
A2	1.257	0.113	11.131	0.000	0.930	0.930
A3	1.250	0.114	10.995	0.000	0.868	0.868
A4	1.308	0.110	11.898	0.000	0.863	0.863
A5	1.214	0.105	11.558	0.000	0.725	0.725
PIFFS						
P	1.000			***	0.777	0.777
I	0.873	0.087	10.041	0.000	0.742	0.742
F1	0.875	0.090	9.722	0.000	0.807	0.807
F2	1.184	0.097	12.170	0.000	0.913	0.913
S	0.958	0.084	11.357	0.000	0.802	0.802

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : *** Significant at 0.01 CFI : 0.960

** Significant at 0.05 TLI : 0.952

* Significant at 0.10 RMSEA: 0.041

SRMR : 0.052

ผู้วิจัยได้ทำการเพิ่ม Covariance เข้าไปในแบบจำลอง เพื่อให้แบบจำลองมีค่าที่เหมาะสมในการพยากรณ์เพิ่มมากขึ้น โดยสามารถแสดงความสัมพันธ์ของ Covariance แสดงดังตารางที่ 4.11

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.11 แสดงผลจากการคำนวณค่าความแปรปรวนร่วม (Covariance)

Covariance	Maximum Likelihood Estimate					
	Estimate	**Standard Error**	**Z-value**	**P(>|z|)**	**Std.lv**	**Std.all**
a23 ~~ a24	0.577	0.060	9.578	0.000	0.577	0.594
a22 ~~ a23	0.347	0.040	8.609	0.000	0.347	0.501
f22 ~~ f23	0.169	0.027	6.241	0.000	0.169	0.388
i1 ~~ i4	-0.167	0.040	-4.219	0.000	-0.167	-0.436
f21 ~~ f22	0.109	0.023	4.667	0.000	0.109	0.270
f24 ~~ s1	0.154	0.023	6.744	0.000	0.154	0.471
a43 ~~ a44	0.118	0.027	4.420	0.000	0.118	0.354
a14 ~~ a52	0.135	0.025	5.338	0.000	0.135	0.341
f23 ~~ s3	-0.111	0.022	-4.981	0.000	-0.111	-0.257
f22 ~~ a52	-0.058	0.017	-3.490	0.000	-0.058	-0.162
a51 ~~ a54	-0.235	0.043	-5.445	0.000	-0.235	-2.958
i1 ~~ a12	0.126	0.029	4.292	0.000	0.126	0.247
a13 ~~ a14	-0.104	0.025	-4.156	0.000	-0.104	-0.281
s3 ~~ a12	0.072	0.025	2.893	0.004	0.072	0.179
f22 ~~ s1	0.105	0.019	5.556	0.000	0.105	0.294
f21 ~~ s1	0.146	0.024	5.977	0.000	0.146	0.392
f21 ~~ s2	0.096	0.022	4.452	0.000	0.096	0.275
a22 ~~ a24	0.169	0.041	4.156	0.000	0.169	0.228
a51 ~~ a53	-0.171	0.039	-4.349	0.000	-0.171	-2.106
i1 ~~ a23	0.115	0.029	3.931	0.000	0.115	0.154
a21 ~~ a22	0.114	0.032	3.578	0.000	0.114	0.239
a51 ~~ a52	-0.151	0.045	-3.385	0.001	-0.151	-2.041
a12 ~~ a31	-0.096	0.024	-3.977	0.000	-0.096	-0.240
a12 ~~ a21	-0.086	0.022	-3.900	0.000	-0.086	-0.203

ที่มา : จากการคำนวณ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.11 แสดงผลจากการคำนวณค่าความแปรปรวนร่วม (Covariance) (ต่อ)

Covariance	Maximum Likelihood Estimate					
	Estimate	Standard Error	Z-value	P(>|z|)	Std.lv	Std.all
a24 ~~ a33	0.164	0.040	4.051	0.000	0.164	0.225
s2 ~~ a11	0.077	0.021	3.704	0.000	0.077	0.225
p3 ~~ a31	-0.090	0.026	-3.516	0.000	-0.090	-0.236
f23 ~~ a33	-0.078	0.025	-3.189	0.001	-0.078	-0.157
f11 ~~ f12	0.129	0.043	3.000	0.003	0.129	0.220
i3 ~~ s2	-0.069	0.022	-3.153	0.002	-0.069	-0.192
p2 ~~ s2	0.061	0.020	2.998	0.003	0.061	0.187
p3 ~~ f21	-0.072	0.022	-3.281	0.001	-0.072	-0.179
s3 ~~ a13	-0.068	0.023	-2.911	0.004	-0.068	-0.206
p1 ~~ a21	0.079	0.023	3.395	0.001	0.079	0.197
a21 ~~ a43	0.065	0.019	3.406	0.001	0.065	0.198
a14 ~~ a54	0.075	0.028	2.705	0.007	0.075	0.175
a23 ~~ a33	0.085	0.032	2.697	0.007	0.085	0.125
a12 ~~ a23	0.085	0.024	3.563	0.000	0.085	0.136
s3 ~~ a23	0.066	0.022	2.941	0.003	0.066	0.112
a21 ~~ a42	0.054	0.021	2.504	0.012	0.054	0.179
p2 ~~ a31	-0.064	0.025	-2.612	0.09	-0.064	-0.172
s3 ~~ a44	-0.055	0.020	-2.672	0.008	-0.055	-0.133
a44 ~~ a52	0.052	0.019	2.746	0.006	0.052	0.137
i4 ~~ a52	-0.054	0.021	-2.562	0.010	-0.054	-0.193
i3 ~~ f22	-0.061	0.020	-3.128	0.002	-0.061	-0.148
i4 ~~ f21	0.059	0.023	2.578	0.010	0.059	0.187
a11 ~~ a24	-0.076	0.027	-2.827	0.005	-0.076	-0.118
p3 ~~ a24	-0.103	0.028	-3.644	0.000	-0.103	-0.164
p3 ~~ i1	0.116	0.031	3.790	0.000	0.116	0.239
p2 ~~ i1	0.102	0.030	3.416	0.001	0.102	0.215
p2 ~~ a23	0.061	0.023	2.712	0.007	0.061	0.106
f12 ~~ a52	0.060	0.024	2.542	0.011	0.060	0.144
a33 ~~ a44	0.057	0.024	2.388	0.017	0.057	0.120

ที่มา : จากการคำนวณ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 4.11 สามารถอธิบายการเกิดความแปรปรวนร่วม (Covariance) ความสัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละตัว ได้ดังนี้

1. การให้บริการของรถไฟ (มีสายรถไฟมาแพร่จากจังหวัดต่างๆเยอะหรือไม่ (a23) และการให้บริการสายการบิน (a24) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรทั้ง 2 อยู่ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง (Accessibility) และมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า การเพิ่มขึ้นหรือการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง คือการเพิ่มขึ้นของการให้บริการของรถไฟและการให้บริการสายการบิน มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

2. รถโดยสารประจำทาง (a22) และการให้บริการของรถไฟ (มีสายรถไฟมาแพร่จากจังหวัดต่างๆเยอะหรือไม่ (a23) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรทั้ง 2 อยู่ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง (Accessibility) และมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า การเพิ่มขึ้นหรือการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง คือการเพิ่มขึ้นของรถโดยสารและการให้บริการของรถไฟ มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

3. สัญญาณโทรศัพท์ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่หรือไม่ (f22) และอินเตอร์เน็ท/ไวไฟ/3G ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่หรือไม่ (f23) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรทั้ง 2 อยู่ในด้านการส่งต่อด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure) และมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า การพัฒนาหรือการปรับปรุงในด้านการส่งต่อด้านสาธารณูปโภค คือ การพัฒนาหรือปรับปรุงระบบสัญญาณโทรศัพท์และอินเตอร์เน็ท/ไวไฟ/3G ให้มีความครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

4. ศูนย์บริการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ (i1) และป้ายบอกทาง (i4) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรทั้ง 2 อยู่ในด้านการส่งต่อด้านข้อมูลข่าวสาร (Information Flow) และมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า เมื่อมีการเพิ่มขึ้นของการติดตั้งป้ายบอกทางสำหรับการบริการข้อมูลข่าวสารให้นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ ก็ควรจะลดการมีศูนย์บริการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ เนื่องด้วยเมื่อมีป้ายบอกทางสถานที่ท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่แล้ว ศูนย์บริการท่องเที่ยวก็อาจจะไม่จำเป็นต้องเพิ่มขึ้น ซึ่งมีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

5. การบริการด้านห้องน้ำ (ปริมาณห้องน้ำตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่) (f21) และสัญญาณโทรศัพท์ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่หรือไม่ (f22) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรทั้ง 2 อยู่ในด้านการส่งต่อด้านสาธารณูปโภค (Facilitating

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Infrastructure) และมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า การพัฒนาหรือการปรับปรุงในด้านการส่งต่อด้านสาธารณูปโภค คือ การปรับปรุงการบริการด้านห้องน้ำและการพัฒนาระบบสัญญาณโทรศัพท์ให้มีความครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

6. จุดพยาบาล/หน่วยแพทย์ฉุกเฉิน/การส่งต่อโรงพยาบาล (f24) และ จุดทิ้งขยะ (s1) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านการส่งต่อด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure) และการส่งต่อด้านความยั่งยืน (Sustainability) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อมีการเพิ่มขึ้นของจุดพยาบาล/หน่วยแพทย์ฉุกเฉิน/การส่งต่อโรงพยาบาล แสดงว่าจะต้องมีการเพิ่มขึ้นของจุดทิ้งขยะตามไปด้วยกัน เนื่องด้วยมีเจ้าหน้าที่ให้บริการมาก ขยะและอุปกรณ์การปฐมพยาบาลที่ใช้แล้วจะมีเพิ่มขึ้น จึงต้องมีการเพิ่มจุดบริการทิ้งขยะให้มากขึ้น ซึ่งมีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

7. ที่พักราคาเหมาะสม (a43) และที่พักมีหลายรูปแบบ เช่น เกสต์เฮาส์ โรงแรม รีสอร์ท กางเต้นท์ (a44) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรทั้ง 2 อยู่ในด้านที่พัก (Accommodation) และมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า การพัฒนาหรือการปรับปรุงในด้านที่พัก คือ การปรับปรุงราคาที่พักในจังหวัดแพร่ให้มีราคาที่เหมาะสมและเพิ่มสถานที่พักแรมของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ ให้มีความหลากหลายของรูปแบบ เช่น เกสต์เฮาส์ โรงแรม รีสอร์ท กางเต้นท์ เพื่อให้มีทางเลือกที่มากขึ้นและมีราคาที่เหมาะสม ส่งผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

8. แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมประวัติศาสตร์ เช่น วัดพระธาตุช่อแฮ วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร วัดหลวง วัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรี (a14) และ การชมทอผ้าหม้อฮ่อม หมู่บ้านทุ่งโฮ้ง (a52) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรทั้ง 2 อยู่ในด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) และมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า การพัฒนาหรือการปรับปรุงในด้านสิ่งดึงดูดใจ คือ การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมประวัติศาสตร์ให้มากขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวดังกล่าว และการให้คำอธิบายลักษณะของการเยี่ยมชมการทอผ้าหม้อฮ่อม หมู่บ้านทุ่งโฮ้ง เช่น การให้ความรู้ทาง Internet ให้กับนักท่องเที่ยวก่อนการเดินทางมา เป็นต้น จะส่งผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

9. Internet/Wi-Fi/3G ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่หรือไม่ (f23) และ การใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อธรรมชาติ (s3)) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านการส่งต่อด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure) และการส่งต่อด้านความยั่งยืน (Sustainability) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า การปรับปรุงระบบสัญญาณ Internet/Wi-Fi/3G ให้มีพื้นที่ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ จะก่อให้เกิดการใช้

วัสดุที่ไม่เป็นมิตรต่อธรรมชาติ เนื่องด้วยการปรับปรุงระบบสัญญาณนั้นอาจมีการบุกรุกพื้นที่ป่าหรือแหล่งสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และอุปกรณ์/วัสดุที่ใช้ก่อให้เกิดภาวะมลพิศในด้านสิ่งแวดล้อม ส่งผลเสียต่อระบบธรรมชาติได้ ซึ่งมีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

10. สัญญาณโทรศัพท์ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่(f22) และการชมทอผ้าหม้อฮ่อมหมู่บ้านทุ่งโฮ้ง (a52) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านการส่งต่อด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure) และการส่งต่อด้านกิจกรรม (Activity) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า การพัฒนาหรือปรับปรุงระบบสัญญาณโทรศัพท์ให้มีความครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ สัญญาณโทรศัพท์ยังไม่มีความเสถียรมากพอในพื้นที่หมู่บ้านทุ่งโฮ้ง ซึ่งมีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

11. เดินศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ (a51) และกิจกรรมด้านประเพณี งานฤดูหนาวไทยล้านนากาชาด งานประเพณีกำฟ้าไทยพวน งานประเพณีนมัสการพระธาตุช่อแฮ งานของดีศรีสงกรานต์ (a54) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรทั้ง 2 อยู่ในด้านการส่งต่อด้านกิจกรรม (Activity) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่ชอบกิจกรรมเดินศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ จะไม่ชอบกิจกรรมด้านประเพณี งานฤดูหนาวไทยล้านนากาชาดและงานประเพณีต่างๆ เนื่องด้วยลักษณะของกิจกรรมทั้ง 2 อย่างมีสถานที่ท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน กิจกรรมเดินศึกษาธรรมชาติ อุทยาน สถานที่ส่วนใหญ่อยู่นอกเมือง ส่วนกิจกรรมด้านงานประเพณีต่างๆ จะอยู่ในตัวเมืองเป็นหลัก ซึ่งมีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

12. ศูนย์บริการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ (i1) และ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น ศูนย์วิจัยพืชสวนแพร่ สวนอ้อมทอง บ้านนาตอง (a12) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านการส่งต่อด้านข้อมูลข่าวสาร (Information Flow) และด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า การเพิ่มของศูนย์บริการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ส่งผลให้นักท่องเที่ยวรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวประเภทแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมากขึ้น จูงใจให้มีนักท่องเที่ยวไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เกษตร เช่น ศูนย์วิจัยพืชสวนแพร่ สวนอ้อมทอง บ้านนาตอง มากขึ้น ซึ่งมีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

13. แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เช่น น้ำตก ห้วยโรง แก่งหลวง ภูเขาหินประการัง (a13) แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมประวัติศาสตร์ เช่น วัดพระธาตุช่อแฮ วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร วัดหลวง วัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรี (a14) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรทั้ง 2 อยู่ในด้านการส่งต่อด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่ชอบกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เช่น น้ำตก ห้วยโรง แก่งหลวง ภูเขาหินประการัง จะไม่ชอบแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมประวัติศาสตร์ เช่น วัดพระธาตุช่อแฮ วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร วัดหลวง วัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรี เนื่องด้วยลักษณะของกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 2 อย่างมีแหล่งสถานที่ท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติส่วนใหญ่อยู่นอกเมือง ส่วนแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมประวัติศาสตร์ จะอยู่ในตัวเมืองเป็นหลัก ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สะดวกในการเดินทางท่องเที่ยว จึงตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว ซึ่งมีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

14. การใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อธรรมชาติ (s3) และ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น ศูนย์วิจัยพืชสวนแพร่ สวนอ้อมทอง บ้านนาตอง (a12) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านการส่งต่อด้านการส่งต่อด้านความยั่งยืน (Sustainability) และด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อมีการใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อธรรมชาติในการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น จะทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีความสะอาด ส่งผลให้มีการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น ศูนย์วิจัยพืชสวนแพร่ สวนอ้อมทอง บ้านนาตอง เพิ่มขึ้นตามไปด้วย เนื่องจากว่านักท่องเที่ยวมีความรู้สึกอยากท่องเที่ยวในสถานที่ดังกล่าว ซึ่งมีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

15. สัญญาณโทรศัพท์ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่หรือไม่ (f22) และจุดทิ้งขยะ(s1) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านการส่งต่อด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure) และการส่งต่อด้านความยั่งยืน (Sustainability) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อมีการติดตั้งระบบสัญญาณโทรศัพท์ให้ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีมากขึ้น จึงต้องมีจุดบริการที่ทิ้งขยะเป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

16. การบริการด้านห้องน้ำ (ปริมาณห้องน้ำตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่) (f21) และ จุดทิ้งขยะ (s1) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านการส่งต่อด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure) และการส่งต่อด้านความยั่งยืน (Sustainability) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อมีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นจึงต้องเพิ่มจุดการบริการด้านห้องน้ำ (ปริมาณห้องน้ำตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่) เพื่อรองรับกับปริมาณนักท่องเที่ยว ส่งผลให้มีปริมาณของขยะจากนักท่องเที่ยวมากขึ้น จึงต้องเพิ่มจุดบริการที่ทิ้งขยะให้เพียงพอ ซึ่งมีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

17. การบริการด้านห้องน้ำ (ปริมาณห้องน้ำตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่) (f21) และ การแยกขยะ (s2) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านการส่งต่อ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure) และการส่งต่อด้านความยั่งยืน (Sustainability) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อมีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นจึงต้องเพิ่มจุดการบริการด้านห้องน้ำ (ปริมาณห้องน้ำตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่) เพื่อรองรับกับปริมาณนักท่องเที่ยว ส่งผลให้มีปริมาณของขยะจากนักท่องเที่ยวมากขึ้น จึงต้องเพิ่มการคัดแยกประเภทของขยะ เพื่อการจัดเก็บขยะได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

18. รถโดยสารประจำทาง (a22) และ การให้บริการสายการบิน (a24) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรทั้ง 2 อยู่ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง (Accessibility) และมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า การเพิ่มขึ้นหรือการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง คือการเพิ่มขึ้นของรถโดยสารประจำทางและการให้บริการสายการบิน จะทำให้มีนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

20. เดินศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ (a51) และ ดูนกปีนเขา ล่องแพแก่งเสือเต้น (a53) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรทั้ง 2 อยู่ในด้านกิจกรรม (Activity) และมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า กิจกรรมทั้ง 2 กิจกรรมเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้านธรรมชาติเหมือนกัน แต่ไม่สามารถทำกิจกรรมทั้ง 2 อย่างไปในเวลาเดียวกันได้ ซึ่งมีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

21. ศูนย์บริการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ (i1) และ การให้บริการของรถไฟ (มีสายรถไฟมาแพร่จากจังหวัดต่างๆเยอะหรือไม่) (a23) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านการส่งต่อด้านข้อมูลข่าวสาร (Information Flow) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง (Accessibility) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อมีศูนย์บริการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่เพิ่มขึ้น ทำให้นักท่องท่องเที่ยวรู้จักแหล่งสถานที่ท่องเที่ยวที่มากขึ้น จึงต้องมีการปรับปรุงและการพัฒนาการให้บริการของรถไฟที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

22. ทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง (a21) และ รถโดยสารประจำทาง (a22) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรทั้ง 2 อยู่ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง (Accessibility) และมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า การเพิ่มขึ้นหรือการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง คือการปรับปรุงทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง และการเพิ่มขึ้นของรถโดยสารประจำทาง จะทำให้มีนักท่องเที่ยวมา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

23. เดินศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ (a51) และการชมทอผ้าหม้อฮ่อม หมู่บ้านทุ่งโฮ้ง (a52) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรทั้ง 2 อยู่ในด้านการส่งต่อด้านกิจกรรม (Activity) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่ชอบกิจกรรมเดินศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ จะไม่ชอบกิจกรรมการชมทอผ้าหม้อฮ่อม หมู่บ้านทุ่งโฮ้ง เนื่องด้วยลักษณะของกิจกรรมทั้ง 2 อย่างมีแหล่งสถานที่ท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน กิจกรรมเดินศึกษาธรรมชาติ อุทยาน สถานที่ส่วนใหญ่อยู่นอกเมือง ส่วนกิจกรรมการชมทอผ้าหม้อฮ่อม หมู่บ้านทุ่งโฮ้ง จะอยู่ในตัวเมืองเป็นหลัก ซึ่งมีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

24. แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น ศูนย์วิจัยพืชสวนแพร่ สวนอ้อมทอง บ้านนาตอง (a12) และสาธารณูปโภคพื้นฐาน (น้ำ, ไฟฟ้า, โทรศัพท์สาธารณะ) (a31) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านการส่งต่อด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า สาธารณูปโภคพื้นฐานยังไม่สมบูรณ์และไม่เพียงพอในพื้นที่สวนอ้อมทองและบ้านนาตอง ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

25. แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น ศูนย์วิจัยพืชสวนแพร่ สวนอ้อมทอง บ้านนาตอง (a12) และทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง (a21) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านการส่งต่อด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง (Accessibility) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น ศูนย์วิจัยพืชสวนแพร่ สวนอ้อมทอง บ้านนาตอง ไม่จำเป็นต้องมีการพัฒนาหรือปรับปรุงทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง เนื่องด้วยแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอยู่ในจังหวัดแพร่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวไม่ได้ใช้เส้นทางทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง โดยตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

26. การให้บริการสายการบิน (a24) และ โรงพยาบาล (a33) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง (Accessibility) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อมีการให้บริการสายการบินให้กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดแพร่เพิ่มมากขึ้น ทำให้มีปริมาณนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก จึงต้องมีการเพิ่มการบริการของโรงพยาบาลหรือจำนวนของ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

โรงพยาบาลให้มากขึ้น เพื่อรองรับกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ ซึ่งมีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

27. การแยกขยะ (s2) และแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ (a11) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านการส่งต่อด้านการส่งต่อด้านความยั่งยืน (Sustainability) และด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อมีนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้มีปริมาณขยะมากขึ้น จึงต้องมีการคัดแยกขยะเพิ่มขึ้น เพื่อรองรับกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่มากขึ้น โดยตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

28. เส้นทางในการเดินทางไปแพร่(p3) และ สาธารณูปโภคพื้นฐาน (น้ำ,ไฟฟ้า,โทรศัพท์สาธารณะ) (a31) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านการส่งต่อด้านการส่งต่อด้านกายภาพ (Physical Flow) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า ระหว่างเส้นทางในการเดินทางไปแพร่ ไม่จำเป็นต้องมีการเพิ่มสาธารณูปโภค เนื่องด้วยการพัฒนาหรือปรับปรุงสาธารณูปโภคส่วนใหญ่จะอยู่ในบริเวณตัวเมืองหรือแหล่งสถานที่ท่องเที่ยวเป็นหลัก จึงไม่จำเป็นในการเพิ่มสาธารณูปโภค เมื่อมีการเพิ่มเส้นทางเดินทางไปแพร่ให้มากขึ้น ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

29. Internet/Wi-Fi/3G ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ (f23) และ โรงพยาบาล (a33) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านการส่งต่อด้านการส่งต่อด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม แสดงถึง ในโรงพยาบาลบางแห่งไม่อนุญาตให้ใช้ Internet/Wi-Fi/3G ซึ่งก่อให้เกิดความไม่สะดวกในบางเหตุการณ์ ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

30. ค่าธรรมเนียมด้านการบริการด้านการเงิน (f11) และ การรับบัตรเดบิต/เครดิต (f12) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรทั้ง 2 อยู่ในด้านการส่งต่อด้านการเงิน (Financial Flow) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อนักท่องเที่ยวใช้บริการบัตรเดบิต/เครดิตเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้มีค่าธรรมเนียมในด้านการบริการด้านการเงินเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

31. แผนที่ (i3) และ การแยกขยะ (s2) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านการส่งต่อด้านข้อมูลข่าวสาร (Information Flow) และด้านการส่งต่อด้านความยั่งยืน (Sustainability) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า ไม่มีจุดแยกขยะบนแผนที่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ซึ่งนักท่องเที่ยวบางกลุ่ม ให้ความสำคัญต่อเรื่องนี้เป็นอย่างมาก สำหรับผู้ที่ชอบท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

32. จุดพักรถระหว่างทาง (p2) และ การแยกขยะ (s2) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านการส่งต่อด้านกายภาพ (Physical Flow) และด้านการส่งต่อด้านความยั่งยืน (Sustainability) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อมีจุดพักรถระหว่างทางเพิ่มมากขึ้น จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจะมีปริมาณขยะปริมาณมากขึ้น จึงต้องมีการคัดแยกขยะเพิ่มมากขึ้น เพื่อรองรับกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

33. เส้นทางในการเดินทางไปแพร่ (p3) และ ดูนก ปีนเขา ล่องแพแก่งเสื้อเต้น (f21) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านการส่งต่อด้านกายภาพ (Physical Flow) และด้านการส่งต่อด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม แสดงถึงไม่มีแหล่งท่องเที่ยวระหว่างเส้นทางการเดินทางไปจังหวัดแพร่ ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

34. การใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อธรรมชาติ (s3) และ แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เช่น น้ำตก ห้วยโรง แก่งหลวง ภูเขาหินประการัง (a13) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านการส่งต่อด้านความยั่งยืน (Sustainability) และด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติไม่ใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อธรรมชาติในขณะนี้ ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

35. ถนนสายหลักในการเดินทางไปแพร่ (p1) และ ทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง (a21) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านการส่งต่อด้านกายภาพ (Physical Flow) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง (Accessibility) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อมีการพัฒนาหรือปรับปรุงถนนสายหลักในการเดินทางไปจังหวัดแพร่ จะต้องทำการพัฒนาหรือปรับปรุงทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียงตามกันไปด้วย เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ของนักท่องเที่ยว ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

36. ทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง (a21) และ ที่พักราคาเหมาะสม (a43) ผลการศึกษาพบว่ามีความแปรปรวนร่วม (Covariance) ของตัวแปรอยู่ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง (Accessibility) และด้านที่พัก (Accommodation) โดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อมีการพัฒนาหรือปรับปรุงพัฒนาหรือปรับปรุงทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียงแล้วจะทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น จึงต้องปรับปรุงราคาที่พักให้มี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ความเหมาะสม เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่มีความพึงพอใจและประทับใจ ซึ่งมีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

37. แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมประวัติศาสตร์ เช่น วัดพระธาตุช่อแฮ วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร วัดหลวง วัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรี (a14) และ กิจกรรมด้านประเพณี งานฤดูหนาวไทยล้านนากาชาด งานประเพณีกำฟ้าไทยพวน งานประเพณีนมัสการพระธาตุช่อแฮ งานของดีศรีสงกรานต์ (a54) แสดงถึงระหว่าง 2 กิจกรรมนี้จะจัดในวันและเวลาใกล้เคียงกัน ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

38. การให้บริการของรถไฟ (มีสายรถไฟมาแพร่จากจังหวัดต่างๆมาก) (a23) และโรงพยาบาล (a33) แสดงถึงมีโรงพยาบาลใกล้สถานีรถไฟ ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

39. แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น ศูนย์วิจัยพืชสวนแพร่ สวนอ้อมทอง บ้านนาตอง (a12) และการให้บริการของรถไฟ (มีสายรถไฟมาแพร่จากจังหวัดต่างๆมากหรือไม่) (a23) แสดงถึงที่สถานีรถไฟมีการนำผลิตภัณฑ์จากศูนย์วิจัยพืชสวนแพร่ สวนอ้อมทอง บ้านนาตอง มาวางจำหกน่ายในชานชลา เป็นการประชาสัมพันธ์ถึงแหล่งท่องเที่ยวนี้ ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

40. การใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อธรรมชาติ (s3) และ การให้บริการของรถไฟ (มีสายรถไฟมาแพร่จากจังหวัดต่างๆเยอะ) (a23) มีการใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อธรรมชาติในสถานีรถไฟ ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

41. ทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง (a21) และ ที่พักสะอาดน่าเข้าพัก (a42) แสดงถึง มีที่พักสะอาดน่าเข้าพัก ใกล้กับทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียงซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

42. จุดพักรถระหว่างทาง (p2) และสาธารณูปโภคพื้นฐาน (น้ำ, ไฟฟ้า, โทรศัพท์สาธารณะ) (a31) จุดพักระหว่างทางไม่มีห้องน้ำ โทรศัพท์สาธารณะ ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

43. การใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อธรรมชาติ (s3) และที่พักมีหลายรูปแบบ เช่น เกสต์เฮาส์ โรงแรม รีสอร์ท กางเต้นท์ (a44) ที่พักต่าง ๆ ยังไม่มีการรณรงค์ใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อธรรมชาติ ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

44. ที่พักมีหลายรูปแบบ เช่น เกสต์เฮาส์ โรงแรม รีสอร์ท กางเต้นท์ (a44) และการชมทอผ้าหม้อฮ่อม หมู่บ้านทุ่งโฮ้ง (a52) เกสต์เฮาส์ โรงแรม และรีสอร์ท ใช้ผลิตภัณฑ์จากผ้าฮ่อมมาใช้เป็นสิ่งประดับตกแต่ง เช่น ผ้าปูเตียง ปลอกหมอน ผ้าม่าน ผ้าปูโต๊ะ ฯลฯ ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

45. ป้ายบอกทาง (i4) และการชมทอผ้าหม้อฮ่อม หมู่บ้านทุ่งโฮ้ง (a52) ไม่มีป้ายบอกทางในการไปชมผ้าหม้อฮ่อมที่ชัดเจน ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

46. แผนที่ (i3) และสัญญาณโทรศัพท์ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่หรือไม่ (f22) ไม่มีสัญลักษณ์จุดที่มีสัญญาณโทรศัพท์บนแผนที่ ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

47. ป้ายบอกทาง (i4) และการบริการด้านห้องน้ำ (f21) (ปริมาณห้องน้ำตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่) มีป้ายบอกทางถึงบริการห้องน้ำระหว่างทางเป็นระยะ ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

48. แหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ (a11) และ การให้บริการสายการบิน (a24) สนามบินไกลจากอุทยานแห่งชาติ ส่งผลต่อความไม่สะดวกในการเดินทางไป ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

49. เส้นทางในการเดินทางไปแพร่ (p3) และการให้บริการสายการบิน (a24) เส้นทางในการเดินทางไปแพร่ไม่เชื่อมต่อกับเส้นทางที่เดินทางไปสนามบิน ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

50. เส้นทางในการเดินทางไปแพร่ (p3) และศูนย์บริการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ (i1) มีศูนย์บริการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ระหว่างเส้นทางในการเดินทางไปแพร่ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

51. จุดพักรถระหว่างทาง (p2) และศูนย์บริการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ (i1) ศูนย์บริการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่เป็นสถานที่ใช้สำหรับเป็นจุดพักรถระหว่างทาง ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

52. จุดพักรถระหว่างทาง (p2) และการให้บริการของรถไฟ (มีสายรถไฟมาแพร่จากจังหวัดต่างๆ เยอะหรือไม่ (a23) มีจุดพักรถระหว่างทางระหว่างการเดินทางไปสถานีรถไฟ ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

53. การรับบัตรเดบิต/เครดิต (f12) และการชมทอผ้าหม้อฮ่อม หมู่บ้านทุ่งโฮ้ง (a52) เริ่มมีบริการบัตรเครดิตและเดบิตในการชำระค่าสินค้ามากขึ้น ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

54. โรงพยาบาล (a33) และที่พักมีหลายรูปแบบ เช่น เกสต์เฮาส์ โรงแรม รีสอร์ท กางเต้นท์ (a44) แสดงถึงมีที่พักใกล้โรงพยาบาล ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

4. 4 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ ในเรื่อง ผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่

จากการสัมภาษณ์คุณสุวพณิชย์ นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ ในเรื่อง ผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ จาก 2 ปีที่ผ่านมาเริ่มมีนักท่องเที่ยวรู้จักจังหวัดแพร่มากขึ้น เกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ จากแต่ก่อนที่นักท่องเที่ยวอาจจะมองว่าแพร่ เป็นแค่เมืองเล็กๆ เป็นทางผ่านที่สามารถเดินทางไปยังจังหวัดใกล้เคียงได้ ที่ผ่านมาส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่มาจะเป็นในกลุ่มของคนแพร่เองที่พาเพื่อน ญาติ พี่น้อง มาเที่ยว และมาทำบุญในวัดที่เขานับถือและสถานที่ที่โดนเด่น ในความคิดเห็นของคุณสุวพณิชย์ แพร่เป็นเมืองเล็กๆ ไม่ได้เป็นหัวเมืองหลักที่ใครๆก็รู้จัก แต่เมืองแพร่ก็มีเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากจังหวัดอื่นมาก ที่ผ่านมานักท่องเที่ยวก็เปลี่ยนเป้าหมายในการท่องเที่ยวเมืองที่เคยไปซ้ำๆ มาเที่ยวเมืองที่มีเอกลักษณ์ที่แตกต่าง ท่องเที่ยวแบบวิถีไทย เมืองแพร่เป็นเมืองเก่าเมืองหนึ่งใน 17 จังหวัดภาคเหนือ มีอายุถึงพันกว่าปี นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาในลักษณะ backpack มาเที่ยวแบบเป็นกลุ่มจะเป็นในกลุ่มของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น จีน เกาหลี สแกนดิเนเวียร์ และ เดนมาร์ก มักจะมาเที่ยวในช่วงปลายๆปี ส่วนมากจะมาดูพิพิธภัณฑ์ไม้สักที่โรงเรียนป่าไม้จังหวัดแพร่ คนไทยไม่มีความรัก ความภูมิใจในบ้านเกิดของตนเอง เพราะบรรพบุรุษขาดความภูมิใจในบ้านเกิดของตนเอง ไม่มีการบอกต่อหรือปลูกฝังให้แก่ลูกหลานของตนเอง จังหวัดแพร่มีแหล่งท่องเที่ยวในทุกอำเภอ การเป็นเจ้าบ้านที่ดี มีการบอกต่อคนแพร่ควรมีความภูมิใจสำนึกรักบ้านเกิด เชิญชวนให้คนอื่นๆมาเที่ยวจังหวัดแพร่ให้มากกว่านี้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมาท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ มี PIFFS และ 5A โดยสามารถแบ่งได้ดังนี้

- ถนนสายหลักในการเดินทางไปแพร่และเส้นทางในการเดินทางไปแพร่ถือว่าอยู่ในระดับที่ดี แต่จุดพักรถระหว่างทางยังขาดอยู่เล็กน้อย

- ศูนย์บริการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ (ททท.) มีบริการสำหรับนักท่องเที่ยว แต่ไกด์/มัคคุเทศก์ แผนที่ ป้ายบอกทาง ยังมีไม่มาก แต่กำลังเริ่มพัฒนาให้มีมากขึ้น

- ค่าธรรมเนียมด้านการบริการด้านการเงิน การรับบัตรเดบิต/เครดิต และการบริการตู้ATM (จำนวนตู้ ATM ตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่) ถือว่ามีเพียงพอต่อความต้องการ อย่างเหมาะสม

- การบริการด้านห้องน้ำ (ปริมาณห้องน้ำตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่) สัญญาณโทรศัพท์ Internet/Wi-Fi/3G ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ และจุดพยาบาล/หน่วยแพทย์ฉุกเฉิน/การส่งต่อโรงพยาบาล มีตามความเหมาะสม

- มีจุดทิ้งขยะ การแยกขยะ การใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อธรรมชาติ มีการตั้งกลุ่ม Green travel Phrae แต่ยังไม่กว้างขวางมากนัก ยังเป็นกลุ่มเล็กๆอยู่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

- จุดเด่นของแพร่ คือ มีทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง สามารถเดินทางไป-กลับได้ภายในหนึ่งวัน มีบริการรถโดยสารประจำทางอย่างเหมาะสม ส่วนการให้บริการของรถไฟและการให้บริการสายการบินยังมีไม่มากเท่าที่ควร

- ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน (น้ำ, ไฟฟ้า, โทรศัพท์สาธารณะ) และโรงพยาบาล มีเพียงพอต่อความต้องการ ส่วนห้างสรรพสินค้ายังมีน้อย เพราะแพร่ส่วนมากเมืองวัฒนธรรมไม่เน้นในเรื่องของความฟุ่มเฟือย

- มีที่พักเพียงพอ สะอาดน่าเข้าพัก ราคาเหมาะสมไม่แพงมาก และที่พักมีหลายรูปแบบ เช่น เกสต์เฮาส์ โรงแรม รีสอร์ท กางเต้นท์

สำหรับการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวนั้น ทางสมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ได้ร่วมมือกับส่วนกลาง โดยมีการจัดจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์จากจังหวัดแพร่ เพื่อออกแสดงในสถานที่สำคัญต่างๆ เช่น สยามพารากอน เมืองทองธานี และศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ที่กรุงเทพมหานคร เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่สินค้าและผลิตภัณฑ์ของดีจากจังหวัดแพร่ ให้เป็นที่รู้จักแก่ประชาชนโดยทั่วไป

อัตลักษณ์ของจังหวัดแพร่

หม้อฮ่อมไม้สัก ถิ่นรักพระลอ ช่อแฮศรีเมือง ลือเลื่องแพะเมืองผี คนแพร่นี้ใจงาม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

การศึกษา เรื่อง ผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ซ้ำ และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ โดยศึกษาจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรกำหนดขนาดตัวอย่างของยามาเน่ (Yamane, 1967) ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ได้ตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การคำนวณด้วยค่าสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์แบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิท-สเกล (Likert Scale) และการวิเคราะห์จากแบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model: SEM) ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลทั่วไป

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.75 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 38.25 ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุไม่เกิน 30 ปี ร้อยละ 69.50 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 31 – 45 ปี ร้อยละ 22.75 อายุระหว่าง 46 – 60 ปี ร้อยละ 7.50 และ 61 ปีขึ้นไป ร้อยละ 0.25 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด/หม้าย/หย่าร้าง ร้อยละ 78.25 รองลงมา คือ สมรส ร้อยละ 21.75 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสูงกว่าปริญญาตรีร้อยละ 73.25 และระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีร้อยละ 26.75 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัท,ข้าราชการ/เกษียณราชการ ร้อยละ 51.24รองลงมา คือ นักเรียน/นักศึกษา ,พ่อบ้าน/แม่บ้าน,ว่างงานร้อยละ 34.00 และ รับจ้างทั่วไป,เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 14.50 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 15,000 บาท ร้อยละ 65.00 ระหว่าง 15,000 – 30,000 บาท ร้อยละ 25.50 รองลงมา คือ 30,001 – 50,000 บาท ร้อยละ 6.25 และมากกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 3.255 เป็นสัดส่วนเท่ากัน

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ น้อยกว่า 5 วัน ร้อยละ 86.50 รองลงมา มากกว่า 5 ไม่ถึง 10 วัน ร้อยละ 11.00 และท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่เกิน 10 วัน ร้อยละ 2.50

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ น้อยกว่า 3 วันต่อครั้ง ร้อยละ 80.50 รองลงมา มากกว่า 3 ไม่ถึง 5 วันต่อครั้ง ร้อยละ 16.50 และท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่เกิน 5 วันต่อครั้ง ร้อยละ 3 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวจากเพื่อนหรือคนรู้จัก ร้อยละ 30.50 รองลงมา คือ อินเตอร์เน็ต ร้อยละ 19.75และคนในครอบครัว ร้อยละ 18.75 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวเอง ร้อยละ 70 รองลงมา คือ เดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง ร้อยละ 15.75 และเดินทางโดยรถยนต์เช่า ร้อยละ 4 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดจะกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ระดับ3 ร้อยละ 38.25 ระดับ 4 ร้อยละ 26.00 และระดับ5 ร้อยละ 22.75 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกแนะนำให้ผู้อื่นมาเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ ในระดับ 3 ร้อยละ 34.25 รองลงมา คือ ระดับ 4 ร้อยละ 29.75 และระดับ 5 ร้อยละ 25

5.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำของผู้ตอบแบบสอบถามจากการวิเคราะห์แบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิท-สเกล (Likert Scale) สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านกายภาพ พบว่า เส้นทางในการเดินทางในแพร่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำ

2. ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร พบว่า ป้ายบอกทางมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำ

3. ปัจจัยด้านข้อมูลการเงิน พบว่า จุดตั้งเครื่องกด ATM มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำ

4. ปัจจัยด้านสาธารณูปโภค พบว่า Internet WIFI 3G มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำ

5. ปัจจัยด้านความยั่งยืน พบว่า การใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อธรรมชาติ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำ

6. ปัจจัยด้านสิ่งที่ดึงดูดใจ พบว่า แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมประวัติศาสตร์ เช่น วัดพระธาตุช่อแฮ วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร วัดหลวง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำ

7. ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง พบว่า ทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำ

8. ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า สาธารณูปโภคพื้นฐานและโรงพยาบาล มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำ

9. ปัจจัยด้านที่พัก พบว่า ที่พักสะอาด น่าเข้าพักและที่พักราคาเหมาะสมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

10. ปัจจัยด้านกิจกรรม พบว่า กิจกรรมด้านประเพณี: งานฤดูหนาวไทยล้านนากาชาด งานประเพณีกำฟ้าไทยพวน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำ

5.1.3 ปัจจัยที่มีผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่

จากการศึกษาผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ โดยใช้แบบสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling : SEM) ใช้เทคนิควิธีวิเคราะห์การประมาณภาวะความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimate: MLE) เพื่อศึกษาโอกาสความน่าจะเป็น(probability) ของผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ ซึ่งการศึกษาประกอบด้วย PIFFS และ 5A ผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจากการสำรวจ (Observation Variables) และตัวแปรประจักษ์ (Latent variables) และทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ โดยใช้สถิติ SEM ในการทดสอบความสัมพันธ์ดังกล่าว โดยแบบจำลองที่ผู้ศึกษาได้ทำการประมาณค่าโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

การคำนวณจากโปรแกรม R โดยมีค่าMinimum Function Test Statistic เท่ากับ 8945.273 (df = 595, p = 0.000) หมายความว่าแบบจำลองดังกล่าวมีความเหมาะสมและไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ผลการประมาณค่าสำหรับแบบจำลองการวัดของแบบจำลองสมมติฐานโดยโปรแกรมสถิติ R Studio เมื่อผู้วิจัยได้ทำการเพิ่ม covariance เข้าไปในแบบจำลองเพื่อให้แบบจำลองมีค่าที่เหมาะสมในการพยากรณ์เพิ่มมากขึ้น พบว่าค่า CFI = 0.958 TLI = 0.950 SRMR = 0.053 และค่า RMSEA = 0.042

ความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ โดยปัจจัย PIFFS ที่มีผลต่อ FiveA อันดับแรกได้แก่ ป้ายบอกทาง โดยมีค่าองค์ประกอบของน้ำหนักเท่ากับ 0.692 อันดับสองได้แก่ การแยกขยะ โดยมีค่าองค์ประกอบของน้ำหนักเท่ากับ 0.658 และอันดับที่สาม ได้แก่ การบริการตู้ATM (จำนวนตู้ ATM ตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่) โดยมีค่าองค์ประกอบของน้ำหนักเท่ากับ 0.645 ส่วน FiveA ที่มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ อันดับแรกได้แก่ เดินศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ โดยมีค่าองค์ประกอบของน้ำหนักเท่ากับ 0.332 อันดับสองได้แก่ ที่พักราคาเหมาะสม โดยมีค่าองค์ประกอบของน้ำหนักเท่ากับ 0.282 และอันดับที่สามได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เช่น น้ำตก ห้วยโรง แก่งหลวง ภูเขาหิน ประการัง โดยมีค่าองค์ประกอบของน้ำหนักเท่ากับ 0.280 โดยที่ตัวแปรประจักษ์ PIFFS มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (Estimate = 0.641, p<0.001) โดยความสัมพันธ์ของ PIFFS และ FiveA มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือหากมี PIFFS เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ปัจจัย FiveA เพิ่มขึ้น 0.641 หน่วยหรือเพิ่มขึ้น 64.1% และตัวแปรประจักษ์ FiveA มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (Estimate =

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

0.489, p=0.000) โดยความสัมพันธ์ของ FiveA และความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือหากมี FiveA เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่เพิ่มขึ้น 0.489 หน่วยหรือเพิ่มขึ้น 48.9%

5.2 ข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลจากงานวิจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ควรมีการนำเสนอการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ให้มากขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยวหรือประเพณีต่างๆที่เป็นเฉพาะของจังหวัดแพร่

2. ควรมีการให้ความรู้แก่กลุ่มผู้ทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เช่น ผู้ประกอบกิจการ ผู้นำท้องถิ่น ผู้ให้บริการ เจ้าหน้าที่ดูแลสถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น เพื่อช่วยในการให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่นักท่องเที่ยว

3. ผู้เกี่ยวข้องควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวการท่องเที่ยวอย่างรอบด้าน เนื่องจากคนต่างจังหวัดทราบเพียงสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัด แต่ไม่ทราบว่าในจังหวัดมีกิจกรรมใดบ้าง เช่น ถนนคนเดิน กาดกองเก่า คลองถมของแต่ละอำเภอ เป็นต้น

4. ควรเพิ่มบริการสาธารณะให้มากขึ้น เพื่อความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

5. ควรจัดกิจกรรมงานท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ เนื่องจาก จังหวัดมีสถานที่สวยงาม เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ดี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

5.3 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

ข้อเสนอแนะแนวต่อการพัฒนาองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ เพื่อทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ เกิดความภักดี และกลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ซ้ำ จำแนกตามองค์ประกอบการท่องเที่ยว ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านกายภาพ ควรให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านเส้นทางในการเดินทางในแพร่ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญจากค่าถ่วงน้ำหนักมากที่สุด และถนนสายหลักในการเดินทางแพร่จากแบบจำลองสมการโครงสร้างที่มีผลต่อตัวแปรมากที่สุด

2. องค์ประกอบด้านข้อมูลข่าวสาร ควรให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านป้ายบอกทาง ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญจากค่าถ่วงน้ำหนักมากที่สุด และจากแบบจำลองสมการโครงสร้างที่มีผลต่อตัวแปรมากที่สุด

3. องค์ประกอบด้านการเงิน ควรให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านจุดบริการตู้ ATM ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญจากค่าถ่วงน้ำหนักมากที่สุด และจากแบบจำลองสมการโครงสร้างที่มีผลต่อตัวแปรมากที่สุด

4. องค์ประกอบด้านสาธารณูปโภค ควรให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้าน Internet WIFI 3G ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญจากค่าถ่วงน้ำหนักมากที่สุด และปัจจัยด้านจุดพยาบาล/หน่วยแพทย์ฉุกเฉิน/การส่งต่อโรงพยาบาล จากแบบจำลองสมการโครงสร้างที่มีผลต่อตัวแปรมากที่สุด

5. องค์ประกอบด้านความยั่งยืน ควรให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้าน การใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญจากค่าถ่วงน้ำหนักมากที่สุด และการแยกขยะ จากแบบจำลองสมการโครงสร้างที่มีผลต่อตัวแปรมากที่สุด

5.4 ปัญหาและอุปสรรค

5.4.1 ในการวิจัยครั้งนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่จากนักท่องเที่ยวบริเวณสถานีขนส่งจังหวัดเชียงใหม่ แต่เนื่องด้วยเวลาที่จำกัดของนักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยสารรถประจำทาง จึงทำให้แบบสอบถามบางชุด ได้ข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ โดยอาจต้องสอบถามนักท่องเที่ยวก่อนการตอบแบบสอบถามว่า รถโดยสารที่จะเดินทางออกช่วงเวลาไหน แล้วจึงเลือกนักท่องเที่ยวที่มีเวลาตอบแบบสอบถามมากกว่านี้

5.4.2 ในการวิจัยครั้งนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวในช่วงเดือนสิงหาคม-กันยายน ซึ่งถือว่าไม่ได้เป็นช่วงเทศกาลท่องเที่ยว และเป็นช่วงฤดูฝน ดังนั้นจึงมีนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนไม่มากนัก หากมีการเก็บแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลท่องเที่ยว อาจทำให้ได้ข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่หลากหลายมากขึ้น

5.5 ข้อจำกัดของงานวิจัย

5.5.1 เนื่องด้วยงานวิจัยนี้มีเวลาที่ค่อนข้างจำกัด เนื่องจากทำการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลา 1 เดือน ดังนั้นข้อมูลที่ได้มาจึงอาจจะไม่ครอบคลุมผู้ตอบแบบสอบถามได้อย่างครบถ้วน ซึ่งอาจจะทำให้มีข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ที่ไม่สมบูรณ์ ซึ่งส่งผลให้ผลการวิจัยที่ได้อาจจะมีความคลาดเคลื่อน

5.5.2 ผู้วิจัยได้สอบถามข้อมูลแบบสัมภาษณ์จากตัวแทนองค์กรการท่องเที่ยวภาครัฐบาลเพียงรายเดียว จึงอาจจะทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่ครอบคลุมเนื้อหาข้อมูลการท่องเที่ยวได้ทั้งระบบ โดยเป็นเพียงทัศนคติเพียงด้านเดียวเท่านั้น ดังนั้น จึงควรจะสอบถามข้อมูลจากตัวแทนขององค์กรการท่องเที่ยวจากภาคเอกชน เพื่อการนำเสนอข้อมูลได้ครบถ้วนสมบูรณ์

5.6 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำการศึกษาครั้งต่อไป

5.6.1 เพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยจะเพิ่มกลุ่มตัวอย่างของผู้ตอบแบบสอบถามจากหลากหลายกลุ่ม เช่น จากผู้ตอบแบบสอบถามที่เดินทางท่องเที่ยวจากสถานีรถไฟ หรือสนามบินที่เดินทางไปท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ รวมทั้งจากผู้ตอบแบบสอบถามที่เดินทางไปจังหวัดแพร่แล้วที่สถานีขนส่งแพร่, สถานีรถไฟเด่นชัยและสนามบินของจังหวัดแพร่

5.6.2 เพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยจะเพิ่มกลุ่มตัวอย่างของผู้ตอบแบบสอบถามจากช่วงเวลาที่แตกต่างกันของปี เช่น ช่วงเวลาตั้งแต่เดือนมกราคมถึงธันวาคมของปีที่ทำงานวิจัย โดยอาจจะเพิ่มจำนวนให้มากขึ้นในช่วงเทศกาลท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ (ช่วงฤดูหนาวของปี)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

เอกสารอ้างอิง

กรมการท่องเที่ยว.2558. **สถิตินักท่องเที่ยว.** [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://newdot2. Samartmultimedia.com/home/details/11/221/23044. (20 มีนาคม 2558).

กัลยารัตน์ คงพิบูลย์กิจ. 2549. **ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์และความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการบริการบ้านพักเยาวชนในประเทศไทย**. เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2557. **ธรรมชาติและสัตว์ป่า.** [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://thai.tourismthailand.org/สถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรม/สถานที่ท่องเที่ยว/ธรรมชาติและสัตว์ป่า. (15 กุมภาพันธ์ 2558).

_____. 2557. **บทนำ**.[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:MNl-d-LfZRUJ:www2.tat.or.th/stat/download /tst/527/Definition.doc+&cd=4&hl=th&ct=clnk&gl=th. (3 ตุลาคม 2557).

_____. 2558. **ประเภทของการท่องเที่ยว.** [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา https://sites.google.com/site/archcommunitydevelopment/tourism.(21 กุมภาพันธ์ 2558).

ขจิตา มัชฌิมา. 2552. **ความเหมาะสมในการใช้สถิติทดสอบไคกำลังสองในการทดสอบความเป็นอิสระสำหรับ ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่าง**. วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาสถิติประยุกต์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

คมสัน สุริยะ. 2548. **อุตสาหกรรมขนส่งผู้โดยสารในจังหวัดเชียงใหม่**. เอกสารภายใต้ชุดโครงการมูลค่าเพิ่มในประเทศไทยของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวรายสาขา. สถาบันวิจัย สังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

คมสัน สุริยะ และศิริพร ศรีชูชาติ. 2550. **การวิเคราะห์ระบบโลจิสติกส์สาหรับการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนในล้านนา จังหวัดเชียงใหม่**.สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

คมสัน สุริยะ. 2551. **กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์เรื่องโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว**. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://tourismlogistics.com/index.php?option=com_ content & view=category&id=64&Itemid=78. (21 กุมภาพันธ์ 2558).

_____. 2551. **การวิเคราะห์ระบบโลจิสติกส์สำหรับการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนในล้านนา.** http://www.tourismlogistics.com/index.php?

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

option=com_content&view=article&id=129:2009-01-08-03-55-49&catid=66:rese arch-papers&Itemid=80. (10 พฤษภาคม 2558).

_____. 2552. **โลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวในเยอรมนี**. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา www.tourismlogistics.com/images/stories/Tourism_Logistics_Germany.pdf. (20กุมภาพันธ์ 2558).

โครงการล้านนาคดีศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2558).**ล้านนาคดีศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://library.cmu.ac.th/lannakadee/contact.php . (2 พฤษภาคม 2558).

ชวัลนุช อุทยาน. 2557. **พฤติกรรมนักท่องเที่ยว**.[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา https://touristbehaviour. wordpress.com/8-2/ .(21 กุมภาพันธ์ 2558).

ชุติมา อุ่ยประเสริฐ. 2556. **แบบจำลองสมการโครงสร้างขององุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ในภาคเหนือของประเทศไทย.** เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชุลีพร บุตรโคตร. 2556. **ไทยเดินหน้าเส้นทางคมนาคม-โลจิสติกส์ หวังเป็นศูนย์กลางโครงข่ายเชื่อมอาเซียน.**[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://tcijthai.com/tcijthainews/view.php ?ids=3247. (24 พฤษภาคม 2558).

ชัยธวัช ทองอินทร์. 2549. **กระบวนทัศน์ของการจัดการโลจิสติกส์สารับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย.** [ออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.thailog.org/research.html.(20 กุมภาพันธ์ 2558).

นายรอบรู้ดอทคอม.2554.แหล่งซื้อของฝากในจังหวัดแพร่.[ระบบออนไลน์].แหล่งที่มา http://www.nairobroo.com/thailand-destinations/item/296-where-to-buy-gifts-in-phrae.html .(18 เมษายน 2554).

ปาริชาติ สุพล. 2555. **ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน กรณีศึกษาการดำเนินการร่วมระหว่าง บริษัท Ben Adisti โรงแรมแม่ยมพาเลสและชุมชนนาแหลม อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่**. การค้นคว้าแบบอิสระ. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการท่องเที่ยว. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ประภาศรี ศรีประดิษฐ์. 2556. **การศึกษาศักยภาพและมูลค่าของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวต่อการสร้างรายได้ ของจังหวัดอุตรดิตถ์ แพร่ และน่านในเขตภาคเหนือ**. [เอกสารอัดสำเนา]. ภาควิชาศิลปกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ถนนคนเดินเมืองแพร่. 2558. **เกี่ยวกับถนนคนเดินเมืองแพร่**. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา https://th-th.facebook.com/PhraeStreet. (24 พฤษภาคม 2558).

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

เฉกิงศักดิ์ ชัยชาญ. 2555. **รายงานการวิจัยการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา**. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์. 2553. **ทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัยด้านโลจิสติกส์**. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://tourismlogistics.com/index.php?option=com_content&view=article&id=474:economics-logistics-1&catid=64:conceptual-framework&Itemid=7. (20 กุมภาพันธ์ 2558).

_____. 2557. **คู่มือการวิเคราะห์โลจิสติกสและห่วงซัพพลายเชนสำหรับการท่องเที่ยว (A Handbook for Tourism Logistics and Supply Chain Analysis)**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

มิ่งสรรพ์ ขาวสะอาด. 2551. **การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการที่ยั่งยืนในลุ่มแม่น้ำโขง 3**. สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

_____. 2551. **ทิศทางการท่องเที่ยวไทย**. สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

โลจิสติกส์. (ระบบออนไลน์).แหล่งที่มา https://th.wikipedia.org/wiki/โลจิสติกส์ [10 สิงหาคม 2558].

วรรณี แกมเกตุ. (2551). **วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เว็บไซต์นายรอบรู้. 2558. **แหล่งซื้อของฝากใน จ.แพร่**. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.nairobroo.com/thailand-destinations/item/296-where-to-buy-gifts-in-phrae.html. (24 พฤษภาคม 2558).

สุภมาส อังศุโชติ และคณะ. 2551. **สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และพฤติกรรมเทคนิคการใช้ โปรแกรม LISREL**.กรุงเทพฯ:มิสชันมีเดีย.

สุมาลี มีสกุล. 2552. **การพัฒนาความเที่ยงตรงของโมเดลความแปลกแยกในวัฒนธรรมการบริโภคของนักเรียนอายุ 13-18 ปี จังหวัดอ่างทอง**. ปริญญานิพนธ์สาขาวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักงานจังหวัดแพร่. 2557. **แผนพัฒนาจังหวัดแพร่ (พ.ศ.2557 – 2560) ฉบับทบทวน**.แพร่ : กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแพร่.

สำนักงานจังหวัดแพร่. 2558. **การท่องเที่ยวจังหวัดแพร่**. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.phrae.go.th/Tourist/PvData.htm. (20 กุมภาพันธ์ 2558).

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร. 2549.**โครงการสำรวจข้อมูลด้านการขนส่งและจราจรเพื่อจัดทำแผนแม่บทในเมืองภูมิภาค จังหวัดแพร่**. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.otp.go.th/index.php/projectotp/16-2549/146-itsi.html#4. (11 พฤษภาคม 2558).

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สำนักงานสถิติจังหวัดแพร่. 2558. รายงานการวิเคราะห์สถานการณ์จังหวัดแพร่. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://osthailand.nic.go.th/masterplan_area/userfiles/file Download/Report Analysis Province/รายงานวิเคราะห์สถานการณ์จังหวัดแพร่.pdf

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2558. โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/ 18 กลุ่มจังหวัด-รายงานวิเคราะห์สถานการณ์จังหวัดแพร่. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://osthailand.nic.go.th/masterplan_area/userfiles/file Download/Report Analysis Province/รายงานวิเคราะห์สถานการณ์จังหวัดแพร่.pdf

ศตวรรษ อันลิ้มภัณฑ์. 2554. **ปัจจัยที่มีผลต่อความภักดีของผู้บริโภคในกิจการจำหน่ายอะไหล่รถจักรยานยนต์แห่งหนึ่งในอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง**. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศธิดาพร อุทิศ. 2539. **การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของความสนใจทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร**.วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อภิญญา สันยาสี.2553.**ตำนานเมืองแพร่.**[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.sanyasi.org/index.php?lay=show&ac=article&Id=528263&Ntype=6

อุษณีย์ พันภัยพาล. 2553. **การวิเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรี**. ชลบุรี : มหาวิทยลัยบูรพา.

Arnold, W.E., Mc Croskey, J.C., and Prichard, S.V.O.(2010). **The Likert-Type Scale**. Retrieved September 21, 2012, from http://www.jamescmccroskey.com/publications/25htm.107 .

Grimm,L., &Yarnold.P.R. 2000 .**Reading and Understanding More Multivariate Statistics**. Washing DC: American Psychological Association.

Kline, R.B.2006. **Principle and Practices of Structural Equation Modeling**. New York, NY The Guilford Press.

Lambert S. and L. Ellram. 1998. **Logistics Fundamentals, Fundamentals of Logistics Management**. New York : lrwin/McGraw-hill.

Reisenger, Y., & Turner, L. 1999. **Structural Equation Modeling with Lisrel : Application in Tourism**. Tourism Management.

_____. 2556. **Transport Corridoors of the Greater Mekong Subregion**.[Online] Sources:http://www.gms-eoc.org/map-archive?PageNo=3

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Supply-Chain Council. 2004. **Supply-Chain Operations Reference-Model: SCOR VERSION 6.1**. Supply-Chain Council : Pittsburgh. p. 2.

Yamane, T.(1968).**Mathematics for Economists : An Elementary Survey**. Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบสอบถาม

เรื่อง ผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามประกอบการค้นคว้าแบบอิสระ เรื่อง ผลกระทบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ ของนางสาวมะลิวัลย์ ปินนะ นักศึกษาสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ และศึกษาผลกระทบของโลจิสติกส์กาท่องเที่ยวต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดแพร่ ข้อมูลที่ได้จะนำเสนอในภาพรวมโดยไม่ระบุว่าเป็นของบุคคลใดเพื่อเป็นประโยชน์ในเชิงวิชาการแก่ผู้ที่สนใจขอขอบคุณท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ☐✔ ลงในหน้าข้อความที่เป็นคำตอบของท่าน

1. เพศ : ❑ก. ☐ ชาย ❑ข. ☐ หญิง

2. อายุ..... ปี (โปรดระบุ)

3. สถานภาพ : ❑ก. ☐โสด ❑ข. ☐สมรส ❑ค. ☐หม้าย (คู่สมรสเสียชีวิต) ❑ง. ☐หย่าร้าง

4. การศึกษา : ❑ก. ☐ ประถมศึกษา ❑ข. ☐ มัธยมศึกษา
❑ค. ☐ ปวช./ปวส. ❑ง. ☐ ปริญญาตรี
❑จ. ☐ ปริญญาโท ❑ฉ. ☐ ปริญญาเอกหรือสูงกว่า

5. อาชีพ : ❑ก. ☐ นักเรียน/นักศึกษา ❑ข. ☐ พนักงานบริษัท
❑ค. ☐ ข้าราชการ/เกษียณราชการ ❑ง. พ่อบ้าน/แม่บ้าน
❑จ. ☐ รับจ้างทั่วไป ❑ฉ. ☐ เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว
❑ช. ☐ ว่างงาน ❑ซ. ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน..... บาท (โปรดระบุ)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตอนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ☐✔ ลงในหน้าข้อความที่เป็นคำตอบของท่าน

7. ท่านเคยเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดแพร่มาแล้วกี่ครั้ง (โปรดระบุ).....ครั้ง

8. ท่านใช่เวลาเท่าใดในการท่องเที่ยวต่อครั้ง (โปรดระบุ).....วัน

9. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวจากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1ข้อ)

❑ก. ☐ หนังสือ วารสาร สิ่งตีพิมพ์ ❑ข. ☐ โทรทัศน์ วิทยุ ❑ค. ☐ คนในครอบครัว

❑ง. ☐ เพื่อน/คนรู้จัก ❑จ. ☐ อินเตอร์เน็ต ❑ช. ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

10. โดยส่วนมากท่านเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดแพร่โดยวิธีใด

❑ก. ☐ เดินทางท่องเที่ยวเอง ❑ข. ☐ เดินทางมากับบริษัทนำเที่ยว (ทัวร์)

❑ค. ☐ เดินทางโดยรถยนต์เช่า ❑ง. ☐ เดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง

❑จ. ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

11. ในอนาคตท่านคิดว่าจะเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ หรือไม่(ทำเครื่องหมาย ☐ ✔ ในช่องที่ตรงกับระดับการเลือกของท่านมากที่สุด)

ไม่มาแน่นอน | | | | | | มาแน่นอน

1 2 3 4 5

12. ท่านจะแนะนำให้ผู้อื่นมาเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ หรือไม่(ทำเครื่องหมาย ☐ ✔ในช่องที่ตรงกับระดับการเลือกของท่านมากที่สุด)

ไม่แนะนำแน่นอน | | | | | | แนะนำแน่นอน

1 2 3 4 5

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต้อการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำอีกครั้งของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย □○ เพื่อให้ระดับคะแนนของปัจจัยที่ท่านคิดว่ามีอิทธิพลในการตัดสินใจกลับไปท่องเที่ยวแพร่ซ้ำอีกครั้งของท่านมากที่สุด

ด้านกายภาพ : ท่านคิดว่าลักษณะทางกายภาพของแพร่ในข้อต่อไปนี้มีผลต่อการตัดสินใจเที่ยวซ้ำในระดับใด	**ไม่มีอิทธิพล<----------มีอิทธิพล**				
1. ถนนสายหลักในการเดินทางไปแพร่	1	2	3	4	5
2. จุดพักรถระหว่างทาง	1	2	3	4	5
3. เส้นทางในการเดินทางในแพร่	1	2	3	4	5
ด้านข้อมูลข่าวสาร : ท่านคิดว่าข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวของแพร่ที่ได้รับจากในข้อต่อไปนี้มีผลต่อการตัดสินใจเที่ยวซ้ำในระดับใด	**ไม่มีอิทธิพล<----------มีอิทธิพล**				
1. ศูนย์บริการการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่	1	2	3	4	5
2. ไกด์ มัคคุเทศก์	1	2	3	4	5
3. แผนที่	1	2	3	4	5
4. ป้ายบอกทาง	1	2	3	4	5
ด้านการเงิน : ท่านคิดว่าการเข้าถึงการเงินของแพร่ที่ได้รับจากในข้อต่อไปนี้มีผลต่อการตัดสินใจไปเที่ยวแพร่ในระดับใด	**ไม่มีอิทธิพล<----------มีอิทธิพล**				
1. ค่าธรรมเนียมในการบริการทางการเงิน	1	2	3	4	5
2. การรับบัตร debit/credit	1	2	3	4	5
3. ATM	1	2	3	4	5
ด้านสาธารณูปโภค : ท่านคิดว่าสาธารณูปโภคของแพร่ที่ได้รับจากในข้อต่อไปนี้มีผลต่อการตัดสินใจเที่ยวซ้ำในระดับใด	**ไม่มีอิทธิพล<----------มีอิทธิพล**				
1.ห้องน้ำ	1	2	3	4	5
2. สัญญาณโทรศัพท์	1	2	3	4	5
3. Internet WIFI 3G	1	2	3	4	5
4. จุดพยาบาล/หน่วยแพทย์ฉุกเฉิน/การส่งต่อโรงพยาบาล	1	2	3	4	5

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
All rights reserved

ด้านความยั่งยืน : ท่านคิดว่านโยบายด้านความยั่งยืนของแพร่ที่ได้รับจากในข้อต่อไปนี้มีผลต่อการตัดสินใจเที่ยวซ้ำในระดับใด	**ไม่มีอิทธิพล<----------มีอิทธิพล**				
1 จุดทิ้งขยะ	1	2	3	4	5
2 การแยกขยะ	1	2	3	4	5
3 การใช้วัสดุที่เป็นมิตร	1	2	3	4	5
ด้านสิ่งที่ดึงดูดใจ : ท่านคิดว่าสิ่งดึงดูดใจของแพร่ในข้อต่อไปนี้มีผลต่อการตัดสินใจเที่ยวซ้ำในระดับใด	**ไม่มีอิทธิพล<----------มีอิทธิพล**				
1. แหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ	1	2	3	4	5
2. แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น ศูนย์วิจัยพืชสวนแพร่ สวนอ้อมทอง บ้านนาตอง เป็นต้น	1	2	3	4	5
3. แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เช่น น้ำตกห้วยโรง แก่งหลวง ภูเขาหินปะการัง เป็นต้น	1	2	3	4	5
4. แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมประวัติศาสตร์ เช่น วัดพระธาตุช่อแฮ วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร วัดหลวง เป็นต้น	1	2	3	4	5
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง : ท่านคิดว่าสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยวแพร่ในข้อต่อไปนี้มีผลต่อการตัดสินใจเที่ยวซ้ำในระดับใด	**ไม่มีอิทธิพล<----------อิทธิพล**				
1. ทางหลวงแผ่นดินเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง	1	2	3	4	5
2. รถโดยสารประจำทาง	1	2	3	4	5
3. การให้บริการของรถไฟ	1	2	3	4	5
4. การให้บริการของสายการบิน	1	2	3	4	5
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก : ท่านคิดว่าสิ่งอำนวยความสะดวกในข้อต่อไปนี้มีผลต่อการตัดสินใจเที่ยวซ้ำในระดับใด	**ไม่มีอิทธิพล<----------มีอิทธิพล**				
1.สาธารณูปโภคพื้นฐาน : น้ำ ไฟฟ้า โทรศัพท์	1	2	3	4	5
2.สาธารณะ ห้างสรรพสินค้า	1	2	3	4	5
3.โรพยาบาล	1	2	3	4	5
ด้านที่พัก : ท่านคิดว่าที่พักของแพร่ที่ได้รับจากในข้อต่อไปนี้มีผลต่อการตัดสินใจเที่ยวซ้ำในระดับใด	**ไม่มีอิทธิพล<----------มีอิทธิพล**				
1. ที่พักเพียงพอ	1	2	3	4	5
2. ที่พักสะอาด น่าเข้าพัก	1	2	3	4	5
3. ที่พักราคาเหมาะสม	1	2	3	4	5
4. ที่พักหลายรูปแบบ : เกสต์เฮาส์ โรงแรม รีสอร์ท เต้นท์	1	2	3	4	5

ด้านกิจกรรม : ท่านคิดว่ากิจกรรมของแพร่จากในข้อต่อไปนี้มีผลต่อการตัดสินใจเที่ยวซ้ำในระดับใด	**ไม่มีอิทธิพล<----------มีอิทธิพล**				
1 เดินศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ	1	2	3	4	5
2 การชมทอผ้าหม้อฮ่อม หมู่บ้านบ้านโฮ้ง	1	2	3	4	5
3 ดูนก ปีนเขา ล่องแพ แก่งเสือเต้น	1	2	3	4	5
4 กิจกรรมด้านประเพณี : งานฤดูหนาวไทยล้านนา กาชาด งานประเพณีกำฟ้าไทยพวน งานประเพณีนมัสการพระธาตุช่อแฮ งานของดีศรีสงกรานต์	1	2	3	4	5

4.2 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

**********ขอขอบคุณที่ท่านได้สละเวลาตอบแบบสอบถาม**********

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

```
tourism.sem <- '
# latent variable definitions
loyalty =~ y1 + y2


#PIFFS
P =~ p1 + p2 + p3
I =~ i1 + i3 + i4
F1 =~ f11 + f12 + f13
F2 =~ f21 + f22 + f23 + f24
S =~ s1 + s2 + s3

#5A
A1 =~ a11 + a12 + a13 + a14
A2 =~ a21 + a22 + a23 + a24
A3 =~ a31 + a33
A4 =~ a42 + a43 + a44
A5 =~ a51 + a52 + a53 + a54
fiveA =~ A1 + A2 + A3 + A4 + A5
PIFFS =~ P + I + F1 + F2 + S

#Regression
loyalty ~ fiveA
fiveA ~ PIFFS

#covariance
a23 ~~  a24
a22 ~~  a23
f22 ~~  f23
i1 ~~  i4
f21 ~~  f22
f24 ~~  s1
a43 ~~  a44
a14 ~~  a52
f23 ~~  s3
f22 ~~  a52
a51 ~~  a54
i1 ~~  a12
a13 ~~  a14
s3 ~~  a12
f22 ~~  s1
f21 ~~  s1
f21 ~~  s2
a22 ~~  a24
a51 ~~  a53
i1 ~~  a23
a21 ~~  a22
a51 ~~  a52
a12 ~~  a31
a12 ~~  a21
a24 ~~  a33
s2 ~~  a11
```

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

p3 ~~ a31
f23 ~~ a33
f11 ~~ f12
i3 ~~ s2
p2 ~~ s2
p3 ~~ f21
s3 ~~ a13
p1 ~~ a21
a21 ~~ a43
a14 ~~ a54
a23 ~~ a33
a12 ~~ a23
s3 ~~ a23
a21 ~~ a42
p2 ~~ a31
s3 ~~ a44
a44 ~~ a52
i4 ~~ a52
i3 ~~ f22
i4 ~~ f21

'

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล นางสาวมะลิวัลย์ ปินนะ

วัน เดือน ปี เกิด 22 มิถุนายน 2531

ประวัติการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่ 2549
สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีเศรษฐศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2554

ประสบการณ์ AIS Call Center
Project Advisor at The Tree Sourcing Co.,Ltd

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved